

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

2003/382/EK:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 4154] ⁽¹⁾ 1

2003/383/EK:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2002, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 44/01 (ex NN 147/98) την οποία χορήγησε η Γερμανία στην εταιρεία Technische Glaswerke Ilmenau GmbH [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2002) 2147] ⁽¹⁾ 30

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Δεκεμβρίου 1999

σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ

(Υπόθεση IV/E-1/35.860-B Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 4154]

(Τα κείμενα στη γερμανική, τη γαλλική, την αγγλική και την ιταλική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2003/382/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2003 ⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 3 και 15,

την απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 1999, για την κίνηση της διαδικασίας στην παρούσα υπόθεση,

Αφού παρέσχε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις την ευκαιρία να γνωστοποιήσουν τη θέση τους σχετικά με τις αιτιάσεις της Επιτροπής,

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή σε θέματα συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Α. Διαδικασία

(1) Κατά την 1η και 2α Δεκεμβρίου 1994, ενεργώντας δυνάμει απόφασης της Επιτροπής της 25ης Νοεμβρίου 1994, υπάλ-

ληλοι της Επιτροπής και εκπρόσωποι των αρχών ανταγωνισμού των ενδιαφερόμενων κρατών μελών προέβησαν σε ελέγχους βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 σε ορισμένες επιχειρήσεις στις οποίες συμπεριλαμβάνονταν η British Steel plc, η Mannesmannröhren-Werke AG και η Vallourec SA, στις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση. Στόχος της Επιτροπής ήταν να εξετάσει την ύπαρξη ενδεχόμενης παράβασης του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΚ (νέο άρθρο 81 ΕΚ).

(2) Οι εν λόγω έλεγχοι πραγματοποιήθηκαν ταυτόχρονα με τους ελέγχους υπαλλήλων της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ (στο εξής «ΕΑΕ») κατόπιν αιτήματος δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου 23 της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (στο εξής «συμφωνία για τον ΕΟΧ») με σκοπό να διαπιστωθεί ενδεχόμενη παράβαση του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

(3) Με απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 1995, η ΕΑΕ, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 23 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, διαβίβασε το φάκελό της στην Επιτροπή, διότι εκτίμησε ότι τα έγγραφα τα οποία συνελέγησαν κατά τους ελέγχους απεδείκνυαν την ύπαρξη επιπτώσεων στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

(4) Μεταξύ Σεπτεμβρίου 1996 και Δεκεμβρίου 1997, πραγματοποιήθηκαν, δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, συμπληρωματικές αυτοψίες στη Vallourec SA, την Dalmine SpA και τη Mannesmannröhren-Werke AG. Εν συνεχεία, δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού αριθ. 17, απεστάλησαν αιτήσεις παροχής πληροφοριών προς όλες τις επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση.

(5) Στις 6 Οκτωβρίου 1997, εστάλη απόφαση δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 5 του κανονισμού αριθ. 17 προς

⁽¹⁾ ΕΕ L 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.⁽²⁾ ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1.

την Dalmine SpA, τη Siderca SAIC και τον όμιλο Techint, επειδή αρνήθηκαν να κοινοποιήσουν ορισμένα από τα αιτηθέντα στοιχεία. Η Siderca SAIC και η Dalmine SpA κατέθεσαν προσφυγή στο Πρωτοδικείο κατά της εν λόγω απόφασης. Η προσφυγή της Dalmine SpA κρίθηκε προφανώς απαράδεκτη με απόφαση της 24ης Ιουνίου 1998.

- (6) Η Mannesmannröhren-Werke AG αρνήθηκε επίσης να προσκομίσει ορισμένα από τα αιτηθέντα στοιχεία και της απεστάλη απόφαση δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 5 του κανονισμού αριθ. 17 με ημερομηνία την 15η Μαΐου 1998.
- (7) Στις 20 Ιανουαρίου 1999, η Επιτροπή απέστειλε την κοινοποίηση αιτιάσεων στους παραλήπτες της παρούσας απόφασης, καθώς και στις εταιρείες Siderca SAIC και Tubos de Acerode México SA.
- (8) Οι επιχειρήσεις είχαν πρόσβαση στο φάκελο που κατήρτισε η Επιτροπή για την παρούσα υπόθεση μεταξύ της 11ης Φεβρουαρίου και της 22ας Απριλίου 1999. Εξάλλου, με επιστολές της 11ης Μαΐου 1999, η Επιτροπή απέστειλε αντίγραφα των αποφάσεων ελέγχου του Νοεμβρίου 1994 στις επιχειρήσεις που δεν περιλαμβάνονταν στους αποδέκτες της απόφασης και, κατά συνέπεια, δεν είχαν πρόσβαση στο φάκελο.
- (9) Αφού απάντησαν γραπτώς στην κοινοποίηση αιτιάσεων, όλοι οι παραλήπτες της παρούσας απόφασης συμμετείχαν στην ακροαματική διαδικασία, η οποία συγκλήθηκε στις 10 Ιουνίου 1999.

B. Τα μέρη

1. Mannesmannröhren-Werke AG

- (10) Η Mannesmannröhren-Werke AG (στο εξής «MRW») είναι μια επιχείρηση γερμανικού δικαίου, θυγατρική κατά 79 % της Mannesmann AG. Η τελευταία είναι γερμανικός όμιλος με διαφοροποιημένες μεθόδους παραγωγής, που αναπτύσσει δραστηριότητες στους τομείς των μηχανολογικών κατασκευών, της μηχανικής της βιομηχανίας μεταποίησης, των τεχνολογιών πληροφόρησης, των ηλεκτρονικών, της κατασκευής εξαρτημάτων αυτοκινήτων, της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας προϊόντων χάλυβα, καθώς και της παροχής συναφών υπηρεσιών. Το υπόλοιπο 21 % της MRW κατέχει η εταιρεία Thyssen Stahl AG, γερμανική εταιρεία παραγωγής χάλυβα. Η MRW είναι η εταιρεία χαρτοφυλακίου για όλες τις δραστηριότητες παραγωγής σωλήνων της Mannesmann. Η MRW δραστηριοποιείται στην παραγωγή σωλήνων και την παραγωγή χάλυβα και πρώτων υλών για αγωγούς και σωλήνες, καθώς και στη μεταποίηση χάλυβα.
- (11) Στους τομείς της παραγωγής αγωγών και σωλήνων, η MRW διατηρεί συμμετοχές στις ακόλουθες εταιρείες: Mannesmannrohr GmbH (100 %), Mannesmannröhren-Werke Sachsen GmbH (100 %), Mannesmann SA — Brésil (76 %), Mannesmann Sümerbank Boru Endüstrisi TAS — Turquie (60 %), Europipe GmbH (50 %), MHP MannesmannHoesch Präzisrohr GmbH (50 %), Röhrenwerk

Gebr. Fuchs GmbH (50 %), International Drill Pipe Assembly SA (49 %) και DMV Stainless BV (33,33 %). Εξάλλου, η MRW κατέχει το 100 % του κεφαλαίου της Mannesmann Handel GmbH, η οποία ασχολείται με τη διάθεση και εμπορία σωλήνων και αγωγών στον όμιλο Mannesmann.

- (12) Από την 1η Οκτωβρίου 1997, οι δραστηριότητες της MRW στον τομέα των σωλήνων άνευ ραφής μεταβιβάστηκαν στη Vallourec & Mannesmann Tubes, 45 % του κεφαλαίου της οποίας κατέχει η MRW.
- (13) Η MRW ελέγχει την εταιρεία Vallourec SA μετά την αγορά της συμμετοχής της Usinor στην εν λόγω εταιρεία. Ο κύκλος εργασιών της MRW το 1998 ανήλθε σε 4 570 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (DEM) (2 321 εκατομμύρια ευρώ περίπου).

2. Vallourec SA

- (14) Η Vallourec SA (στο εξής «Vallourec», ενώ ενίοτε αναφέρεται στα έγγραφα ως «VLR») είναι επιχείρηση γαλλικού δικαίου. Μέσω της θυγατρικής της Valtubes, η Vallourec δραστηριοποιείται στον τομέα παραγωγής και μεταποίησης σωλήνων και συναφών προϊόντων μέσω της θυγατρικής της Sorpretac παράγει και μεταποιεί άλλα σιδηρούχα προϊόντα. Οι κυριότερες θυγατρικές της Valtubes είναι οι: Vallourec Industries, Valti, Vallourec Précision Étirage, Vallourec Précision Soudage, Valinox Welded, DMV Stainless BV (33,33 %), Vallourec Oil & Gas, International Drill Pipe Assembly SA (51 %), Tubular Industries Scotland Ltd και Valmont. Ο κύκλος εργασιών της Vallourec για το 1998 ανήλθε σε 14 867 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (FRF) (2 252 εκατομμύρια ευρώ περίπου).
- (15) Στις 3 Ιουνίου 1997, η Επιτροπή ενέκρινε την απόκτηση του ελέγχου της Vallourec SA από τη MRW και τη συγκέντρωση των δραστηριοτήτων παραγωγής σωλήνων άνευ ραφής της MRW και της Vallourec. Από την 1η Οκτωβρίου 1997, οι εν λόγω δραστηριότητες μεταφέρθηκαν στη Vallourec & Mannesmann Tubes, το 55 % του κεφαλαίου της οποίας κατέχει η Vallourec SA.

3. British Steel Limited

- (16) Μετά τη συγχώνευση που πραγματοποιήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 1999 μεταξύ της British Steel plc και της Koninklijke Hoogovens NV, η British Steel plc κατέστη θυγατρική σε ποσοστό 100 % του ομίλου Corus Group plc. Αυτό είχε ως συνέπεια την αλλαγή της επωνυμίας της και της νομικής της μορφής. Στις 8 Οκτωβρίου 1999, η British Steel plc κατέστη British Steel Limited (στο εξής «BS»). Η BS είναι ένας από τους σημαντικότερους ευρωπαϊούς παραγωγούς χάλυβα. Οι κυριότερες δραστηριότητές της συνίστανται στην παραγωγή και τη διάθεση προϊόντων EKAX. Παράγει επίσης συγκολλητούς σωλήνες. Έως το 1995, η BS παρήγε σωλήνες θερμής έλασης και κατεργασμένους σωλήνες άνευ ραφής. Σήμερα, η BS περιορίζεται στην εμπορία σωλήνων άνευ ραφής μέσω της θυγατρικής της Tubular Supply Services Limited (TSSL) και την κατεργασία σωλήνων εν

ψυχρώ μέσω της θυγατρικής της Cold Drawn Tubes Limited. Ο κύκλος εργασιών της BS για το 1998 ανήλθε σε 6 228 εκατομμύρια λίρες στερλίνες (GBP) (9 207 εκατομμύρια ευρώ περίπου).

4. Dalmine SpA

- (17) Η Dalmine SpA (στο εξής «Dalmine») υπήρξε θυγατρική της Ilva (της σημαντικότερης χαλυουργίας στην Ιταλία) επιφορτισμένη με την παραγωγή σωλήνων άνευ ραφής. Στις 27 Φεβρουαρίου 1996, η Techint BV, θυγατρική της Siderca SAIC ανέλαβε τον έλεγχο της Dalmine. Εκτός της Dalmine, οι επιχειρήσεις του ομίλου Techint που δραστηριοποιούνται στον τομέα των σωλήνων άνευ ραφής είναι η Siderca SAIC (Αργεντινή) και η Tubos de Acero de México SA (Μεξικό) (στο εξής «Tamsa»). Οι τρεις αυτές επιχειρήσεις εμφανίζονται μαζί με την επωνυμία DST Pipes. Παράγουν από κοινού άνω των 2 εκατομμυρίων τόνων χαλύβδινων σωλήνων. Τα OCTG (είδη σωληνωγίας για τον κλάδο πετρελαίου και αερίου, βλέπε την αιτιολογική σκέψη 29), είναι ο τομέας ειδικεύσεως της Tamsa και αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο μέρος παραγωγής της Siderca, ενώ η Dalmine ειδικεύεται στην παραγωγή σωληνωγών και μηχανολογικών σωλήνων. Η Dalmine παράγει και πωλεί κυρίως σωλήνες άνευ ραφής, αλλά μέσω της θυγατρικής της Tubificio di Piombino srl παράγει επίσης συγκολλητούς σωλήνες μικρής διαμέτρου. Η παραγωγική ικανότητα της Dalmine σε σωλήνες άνευ ραφής ανέρχεται σε 930 χιλιάδες τόνους (kt) ετησίως. Ο κύκλος εργασιών της Dalmine για το 1998 ανήλθε σε 13 000,082 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (ITL) (669 εκατομμύρια ευρώ περίπου).

5. Sumitomo Metal Industries Limited

- (18) Η ιαπωνική επιχείρηση Sumitomo Metal Industries (στο εξής «SMI») συγκαταλέγεται μεταξύ των πρώτων είκοσι παραγωγών χάλυβα στον κόσμο. Παράγει χαλύβδινους σωλήνες με ραφή και άνευ ραφής. Η SMI είναι η σημαντικότερη εταιρεία παραγωγής σωλήνων άνευ ραφής στην Ιαπωνία. Ο κύκλος εργασιών της SMI για το 1998 ανήλθε σε 1 469 418 εκατομμύρια ιαπωνικά γιεν (JPY) (10 505 εκατομμύρια ευρώ περίπου).

6. Nippon Steel Corporation

- (19) Η ιαπωνική επιχείρηση Nippon Steel Corporation (στο εξής «NSC») είναι ο δεύτερος παραγωγός χάλυβα παγκοσμίως. Παράγει χαλύβδινους σωλήνες συγκολλητούς και άνευ ραφής. Ο κύκλος εργασιών της NSC για το 1998 ανήλθε σε 1 975 062 εκατομμύρια JPY (13 489 εκατομμύρια ευρώ περίπου).

7. Kawasaki Steel Corporation

- (20) Η ιαπωνική επιχείρηση Kawasaki Steel Corporation (στο εξής «KSC») συγκαταλέγεται στους δεκαπέντε σημαντικότερους παραγωγούς χάλυβα στον κόσμο. Παράγει χαλύβδινους σωλήνες συγκολλητούς και άνευ ραφής. Ο κύκλος εργασιών της KSC για το 1998 ανήλθε σε 836 240 εκατομμύρια JPY (5 711 εκατομμύρια ευρώ περίπου).

8. NKK Corporation

- (21) Η ιαπωνική επιχείρηση NKK Corporation (στο εξής «NKK») συγκαταλέγεται στις δέκα σημαντικότερες εταιρείες παραγωγής χάλυβα στον κόσμο. Παράγει χαλύβδινους σωλήνες συγκολλητούς και άνευ ραφής. Ο κύκλος εργασιών της NKK για το 1998 ανήλθε σε 1 013 636 εκατομμύρια JPY (6 923 εκατομμύρια ευρώ περίπου).

Γ. Η αγορά

1. Οι χαλύβδινοι σωλήνες εν γένει

- (22) Ο τομέας των χαλύβδινων σωλήνων περιλαμβάνει μια μεγάλη ποικιλία σωλήνων που προορίζονται για διάφορες χρήσεις και χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους παραγωγής.
- (23) Βάσει της μεθόδου κατασκευής διακρίνουμε:
- τους χαλύβδινους σωλήνες άνευ ραφής, οι οποίοι κατασκευάζονται από συμπαγή προϊόντα με σπές και διαμορφωμένα εν θερμώ χωρίς αφαίρεση μετάλλου,
 - τους συγκολλητούς (κατά μήκος ή ελικοειδώς) χαλύβδινους σωλήνες, οι οποίοι κατασκευάζονται από πλατέα προϊόντα διαμορφωμένα και συγκολλητά. Μπορούν να ταξινομηθούν σε σωλήνες μεγάλης διαμέτρου (εξωτερικής διαμέτρου μεγαλύτερης των 406,4 mm) και σωλήνες μικρής και μεσαίας διαμέτρου (εξωτερικής διαμέτρου μικρότερης των 406,4 mm).

- (24) Κατά την τελευταία 25ετία παρατηρείται προοδευτική μείωση της σημασίας των σωλήνων άνευ ραφής σε σχέση με το σύνολο των σωλήνων που παράγονται και καταναλώνονται, προς όφελος των συγκολλητών σωλήνων. Το 1960, το 52 % των χαλύβδινων σωλήνων που παράγονταν παγκοσμίως ήταν συγκολλητοί, ενώ σήμερα οι συγκολλητοί σωλήνες αντιπροσωπεύουν ποσοστό 68,5 %. Υπήρξε συνεπώς ένας μηχανισμός αντικατάστασης, ο οποίος μπορεί να ερμηνευτεί, μεταξύ άλλων, από τις τεχνολογικές προόδους που συντελέστηκαν στην κατασκευή των συγκολλητών σωλήνων, οι οποίοι, με χαμηλότερο κόστος παραγωγής, επέτρεψαν να επιτευχθούν οι προδιαγραφές που μέχρι τότε πληρούνταν αποκλειστικά από τους σωλήνες άνευ ραφής. Φαίνεται, ωστόσο, ότι ο μηχανισμός αντικατάστασης αγγίζει τα όριά του· για ορισμένες χρήσεις (πολύ υψηλές πιέσεις, μεγάλη διάρκεια, αντίσταση σε υψηλές θερμοκρασίες) μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνον οι σωλήνες άνευ ραφής.

2. Η κρίση στη βιομηχανία άνθρακα και χάλυβα

- (25) Η κοινοτική αγορά άνθρακα και χάλυβα από τη δεκαετία του '70 βυθίστηκε σε μια μακρά και σοβαρή κρίση, οι πιο αξιοσημείωτες πλευρές της οποίας ήταν η σταθερή πτώση της ζήτησης και το καταρράκισμα των τιμών. Αυτές οι συνθήκες που επικρατούσαν στην αγορά οδήγησαν σε σοβαρά προβλήματα πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, σε ισχνά ποσοστά χρησιμοποίησης των εγκαταστάσεων και σε τιμές ανεπαρκείς να καλύψουν το σύνολο των δαπανών παραγωγής και να εξασφαλίσουν την αποδοτικότητα των επιχειρήσεων. Η κρίση της βιομηχανίας άνθρακα και χάλυβα δεν έπληξε μόνο τη βιομηχανία ΕΚΑΧ, αλλά επηρέασε και τομείς της χαλυουργίας εκτός ΕΚΑΧ, μεταξύ των οποίων

συγκαταλέγονται οι σωλήνες με τους οποίους ασχολείται η παρούσα απόφαση. Προκειμένου να αντιμετωπίσει την κρίση, η Επιτροπή υιοθέτησε, μεταξύ των ετών 1977 και 1988, βάσει της συνθήκης ΕΚΑΧ, κατά το μάλλον ή ήττον δεσμευτικές ρυθμίσεις των ποσοτώσεων παραγωγής ή παράδοσης που συνοδεύονταν από ανάλογα μέτρα όσον αφορά τις τιμές και το εξωτερικό εμπόριο.

- (26) Όσον αφορά πιο συγκεκριμένα τον κλάδο των σωλήνων στην Κοινότητα, από το 1980 η κοινοτική παραγωγή ακολουθεί πορεία αυστηρής αναδιάρθρωσης προκειμένου να προσαρμόσει την παραγωγική της ικανότητα στις μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς. Έως τα τέλη του 1990, η παραγωγική ικανότητα σωλήνων άνευ ραφής μειώθηκε κατά 20 % περίπου. Μεταξύ των ετών 1988 και 1991, απωλέσθηκαν περισσότερες από 20 000 θέσεις εργασίας στον κλάδο. Από τις αρχές του 1991, η αυξημένη επιδείνωση της κατάστασης στην Κοινότητα όσον αφορά την παραγωγή, συνδυασμένη με την αυξανόμενη εισροή εισαγωγών, οδήγησε στη λήψη δρακόντειων μέτρων όσον αφορά τη συνέχιση της μείωσης της παραγωγικής ικανότητας στο απολύτως απαραίτητο και στη διακοπή της λειτουργίας πολλών εργοστασίων στη Γερμανία, την Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο.
- (27) Το 1972, στο πλαίσιο των εμπορικών μέτρων που ελήφθησαν για την καταπολέμηση της κρίσης, η Επιτροπή συνήψε με την ιαπωνική κυβέρνηση συμφωνία αυτοπεριορισμού των εξαγωγών. Κατόπιν αιτήματος του Υπουργείου Βιομηχανίας και Εξωτερικού Εμπορίου (YBEE), οι έξι ενοποιημένοι ιάπωνες παραγωγοί (στους τέσσερις εκ των οποίων απευθύνεται η παρούσα απόφαση) συνήψαν το 1975 συμφωνία ποσοτώσεων στις εξαγωγές προϊόντων άνθρακα και χάλυβα προς την Κοινότητα. Το 1978, η Επιτροπή συνήψε συμφωνία με το YBEE, ως συνοδευτικό μέτρο του σχεδίου καταπολέμησης της κρίσης του 1977, με σκοπό την επίτευξη πειθαρχίας τιμών, η οποία θα απέκλειε αναταράξεις στο κοινοτικό εμπόριο, και θα διασφάλιζε έτσι τη διατήρηση των παραδοσιακών τάσεων όσον αφορά τις συναλλαγές⁽³⁾. Παρότι η εν λόγω συμφωνία εστιαζόταν στα προϊόντα ΕΚΑΧ, προέβλεπε ότι τα δύο μέρη θα προσπαθούσαν να αποφύγουν τις αναταράξεις στις αγορές της αρχικής μεταποίησης του χάλυβα (μεταξύ των οποίων η αγορά αγωγών και σωλήνων). Η συμφωνία του 1978 παρατάθηκε έως το 1987. Μέσω ρύθμισης μεταξύ της Επιτροπής και του YBEE, η έγκριση που χορήγησε το YBEE στη συμφωνία ποσοτώσεων που συνήψαν οι ιαπωνικές επιχειρήσεις ανανεώθηκε έως το 1990.

3. Οι αγορές προϊόντων

- (28) Τα προϊόντα που απασχολούν την παρούσα υπόθεση είναι οι σωλήνες άνευ ραφής από ανθρακοχάλυβα (δηλαδή εξαίρονται οι σωλήνες από ανοξείδωτο χάλυβα) και πιο συγκεκριμένα εκείνοι που προορίζονται για τη βιομηχανία άντλησης πετρελαίου και φυσικού αερίου που αντιπροσωπεύει ποσοστό μεταξύ 40 και 50 % της κατανάλωσης σωλήνων

άνευ ραφής⁽⁴⁾. Μια πετρελαιοπηγή επιτρέπει συνήθως την άντληση πετρελαίου ή αερίου, από το συγκρότημα ή κοιτάσμα που βρίσκεται μεταξύ 2 000 και 5 000 μέτρων κάτω από την επιφάνεια του εδάφους, έως το επίπεδο του εδάφους (onshore) ή του θαλάσσιου βυθού (offshore)· το πετρέλαιο ή το αέριο οδηγείται στη συνέχεια στο διυλιστήριο. Μεταξύ των σωλήνων άνευ ραφής που χρησιμοποιεί ο εν λόγω βιομηχανικός κλάδος συγκαταλέγονται δύο μεγάλες κατηγορίες σωλήνων:

α) Σωλήνες ανιχνευτικών γεωτρήσεων (OCTG)

- (29) Οι σωλήνες ανιχνευτικών γεωτρήσεων ονομάζονται κοινώς OCTG (είδη σωληνουργίας για τον κλάδο πετρελαίου και αερίου). Πρόκειται για σωλήνες που συνδέονται με σπείρωμα. Έχουν ειδικά χαρακτηριστικά τα οποία τους προσδίδουν οι διάφορες εργασίες φινιρίσματος, τελειώματος και ελέγχου (θερμική επεξεργασία, έλεγχος με υπερήχους, δοκιμές υδροστατικής πίεσης, εσωτερική και εξωτερική επικάλυψη). Στην απόφαση Mannesmann/Vallourec⁽⁵⁾, η Επιτροπή απεφάνθη ότι υφίστανται δύο διαφορετικές αγορές προϊόντων στο πλαίσιο των OCTG:
- οι σωλήνες επενδύσεως (casings) και παραγωγής (σωληνώσεις ροής). Αποστολή των πρώτων είναι η διασφάλιση της αντοχής των τοιχωμάτων των πετρελαιοπηγών (πρέπει να ανθίστανται στις πολύ ισχυρές πιέσεις που προέρχονται από τις κινήσεις του εδάφους), ενώ οι δεύτεροι διασφαλίζουν την άντληση του πετρελαίου ή του αερίου. Υπάρχει ένα μόνο παγκόσμιο πρότυπο για τους σωλήνες επενδύσεως και παραγωγής (API 5 CT). Οι περισσότεροι από τους σωλήνες αυτούς είναι σωλήνες άνευ ραφής, παρότι για ορισμένους σωλήνες επενδύσεως είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν και συγκολλητοί σωλήνες,
 - οι σωλήνες γεωτρήσεως (drill pipes). Μεταφέρουν το εργαλείο γέωτρησης και παίζουν διπλό ρόλο· μεταβιβάζουν στο εργαλείο μια περιστροφική κίνηση και διασφαλίζουν την κυκλοφορία της λάσπης της γέωτρησης. Συνδέονται με ειδικά πολύ τελειοποιημένα σπειρώματα τα οποία πρέπει να αντέχουν στις μηχανικές πιέσεις έλξης και συστρώφης και να είναι στεγανά. Υπάρχει μόνο ένα παγκόσμιο πρότυπο για τους σωλήνες του είδους αυτού (API 5 D). Πρόκειται αποκλειστικά για σωλήνες άνευ ραφής.
- (30) Η Επιτροπή εκτιμά ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, ο εν λόγω ορισμός της αγοράς ισχύει και για την παρούσα υπόθεση.
- (31) Οι OCTG δύνανται να πωλούνται χωρίς σπείρωμα (λείοι σωλήνες, οι οποίοι ορίζονται επίσης στο πρότυπο API) ή με σπείρωμα. Τα σπειρώματα κατασκευάζονται συχνά στο ίδιο εργοστάσιο με τους σωλήνες ή τουλάχιστον εντός της ίδιας εταιρείας. Πρόκειται συνεπώς για «κοινή μονάδα». Τα σπειρώματα κατασκευάζονται σε ένα εργαστήριο κατασκευής σπειρωμάτων που είναι εντελώς ξεχωριστό από την κατασκευή σωλήνων και επομένως πρόκειται για «κοινό εργαστήριο», που είναι η συχνότερη περίπτωση στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά υπάρχουν εργαστήρια έλασης σπειρωμάτων και στο Ηνωμένο Βασίλειο.

⁽⁴⁾ Πηγή: Απάντηση της BS στην αίτηση παροχής πληροφοριών εκ μέρους της Επιτροπής στις 26 Αυγούστου 1997.

⁽⁵⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 3ης Ιουνίου 1997 στην υπόθεση IV/M.906 (EE C 238 της 5.8.1997, σ. 15).

⁽³⁾ Δωδέκατη γενική έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες των Κοινοτήτων, σημείο 453.

(32) Η συγκόλληση των σωλήνων OCTG μέσω σπειρώματος δύναται να είναι είτε συνήθους ποιότητας (κοινώς ονομαζόμενη API) ή υψηλής ποιότητας (κοινώς ονομαζόμενη «premium») που προστατεύεται κατά κανόνα από δίπλωμα ευρεσιτεχνίας). Σε αντίθεση με τα συνήθη σπειρώματα τα οποία δεν παρέχουν πλήρη στεγανότητα (το σπείρωμα αποτελεί φυσικό διάυλο διαρροής που δεν κατορθώνει με το χρόνο να φράξει το λιπαντικό το οποίο εφαρμόζεται στη συναρμολόγηση), τα σπειρώματα υψηλής ποιότητας εμφανίζουν στεγανότητα «του μετάλλου επί του μετάλλου» που προλαμβάνει κάθε κίνδυνο διαρροής. Υπάρχουν πολλές συνδέσεις υψηλής ποιότητας: VAM (που χρησιμοποιείται από τη Vallourec, τη SMI και την BS), NS-CC (που χρησιμοποιείται από την NS), Fox (που χρησιμοποιείται από την KSC), NK 3SB (που χρησιμοποιείται από την NKK), Antares (που χρησιμοποιείται από την Dalmine), BDS (που χρησιμοποιείται από την MRW).

(33) Οι σωλήνες που διαδέχονται σύνθηδες σπείρωμα αντιπροσωπεύουν το 55 % περίπου των συνολικών πωλήσεων OCTG των επιχειρήσεων στις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση. Το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 17 % για τις πωλήσεις τους εντός της Κοινότητας (βλέπε το παράρτημα 2) όπου, από τα μέσα της δεκαετίας του 80, έχουν επικρατήσει τα σπειρώματα υψηλής ποιότητας.

β) Οι σωλήνες μεταφοράς (σωληναγωγοί)

(34) Οι σωλήνες μεταφοράς πετρελαίου και αερίου για μεσαίες και μικρές αποστάσεις ονομάζονται κοινώς σωληναγωγοί. Οι εν λόγω σωλήνες απαιτούν μεγάλη σταθερότητα και διάρκεια, μεγάλη αντοχή στις υψηλές ή χαμηλές θερμοκρασίες και στη διάβρωση, καθώς και ικανοποιητικό βαθμό συγκολλητικότητας. Στην προαναφερθείσα απόφαση Mannesmann/Vallourec, η Επιτροπή απεφάνθη ότι οι εν λόγω σωλήνες αποτελούν χωριστή αγορά προϊόντος. Η Επιτροπή εκτιμά ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, ο εν λόγω ορισμός της αγοράς ισχύει και για την παρούσα υπόθεση. Στο εσωτερικό της εν λόγω αγοράς προϊόντων γίνεται διάκριση των σωλήνων «έργου», που υπόκεινται σε συγκεκριμένες προδιαγραφές και προορίζονται για καθορισμένα έργα, και των σωλήνων «εμπορίου», που είναι τυποποιημένοι και πωλούνται από το απόθεμα. Οι σωλήνες «έργου» αντιπροσωπεύουν το 45 % περίπου των συνολικών πωλήσεων σωλήνων άνευ ραφής των επιχειρήσεων στις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση. Το εν λόγω ποσοστό ανέρχεται σε 31 % για τις πωλήσεις τους εντός της Κοινότητας (βλέπε το παράρτημα 2).

4. Οι γεωγραφικές αγορές

(35) Στην προαναφερθείσα απόφαση Mannesmann/Vallourec, η Επιτροπή απεφάνθη ότι η αγορά των OCTG είναι με σχεδόν απόλυτη βεβαιότητα παγκόσμιας εμβέλειας, δεδομένου ότι το κόστος μεταφοράς είναι αμελητέο σε σχέση με την τιμή, ότι υπάρχει μόνο ένα παγκόσμιο πρότυπο για κάθε είδος των σωλήνων αυτών (API 5 CT για τους σωλήνες επενδύσεως και παραγωγής και API 5 D για τους σωλήνες γεωτρήσεως) και ότι το εμπόριο μεταξύ της Ευρώπης και του υπόλοιπου κόσμου είναι σημαντικό. Η Επιτροπή εκτιμά ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, ο εν λόγω ορισμός της αγοράς ισχύει και για την παρούσα υπόθεση.

(36) Όσον αφορά τους αγωγούς, στην απόφαση Mannesmann/Vallourec, η Επιτροπή απεφάνθη ότι η γεωγραφική αγορά είναι τουλάχιστον η ευρωπαϊκή αγορά δεδομένου ότι το κόστος μεταφοράς δεν είναι σημαντικό, ότι η αλληλοδιείσδυση των αγορών είναι αξιοσημείωτη και ότι οι τιμές δεν διαφέρουν από τη μια χώρα στην άλλη. Η Επιτροπή εκτιμά ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, ο εν λόγω ορισμός της αγοράς ισχύει και για την παρούσα υπόθεση.

5. Η προσφορά

α) Παραγωγή και εξωτερικό εμπόριο

(37) Όπως φανερώνει ο πίνακας του παραρτήματος 1, η Κοινότητα αποτελεί σε παγκόσμιο επίπεδο τη σημαντικότερη περιοχή παραγωγής σωλήνων άνευ ραφής. Εξάγει το 45 % της παραγωγής της και αποτελεί επίσης τον κυριότερο παγκόσμιο εξαγωγέα, ενώ ακολουθείται κατά πόδας από την Ιαπωνία και τη Λατινική Αμερική.

(38) Στο εσωτερικό της ΕΕ υπάρχουν έξι χώρες παραγωγοί σωλήνων άνευ ραφής. Η Γερμανία, η Ιταλία και η Γαλλία αντιπροσωπεύουν από κοινού το 85 % της κοινοτικής παραγωγής.

(39) Οι OCTG και οι αγωγοί αντιπροσωπεύουν το 50 % περίπου της συνολικής παραγωγής σωλήνων άνευ ραφής σε παγκόσμιο επίπεδο.

(40) Στο παράρτημα 3 περιλαμβάνεται η γεωγραφική κατανομή των παραδόσεων OCTG άνευ ραφής των παραληπτών της παρούσας απόφασης. Βασικός προορισμός είναι η Κίνα (27 %), και ακολουθεί η Ευρώπη (20 %), η Μέση Ανατολή (10 %) και η Άπω Ανατολή (10 %).

(41) Στο παράρτημα 4 παρουσιάζεται η γεωγραφική κατανομή των παραδόσεων σωλήνων άνευ ραφής των παραληπτών της παρούσας απόφασης. Βασικός προορισμός είναι η Ευρώπη (26 %), ακολουθούμενη από την Άπω Ανατολή (24 %), τη Βόρεια Αμερική (13 %) και τη Μέση Ανατολή (12 %).

β) Οι κυριότεροι παραγωγοί

(42) Οι συνήθεις σωλήνες και οι πολυπλοκότεροι σωλήνες υψηλής ποιότητας κατασκευάζονται στις ίδιες μηχανές ελασματοποίησης και άλλου είδους μηχανές και στη συνέχεια υφίστανται ένα ειδικό φινιρίσμα σύμφωνα με την τελική τους χρήση: σπείρωμα, ειδικοί σύνδεσμοι, θερμικές επεξεργασίες, σφυρηλατήσεις, ελασματοποίηση. Οι σημαντικότεροι παραγωγοί είναι παρόντες σε όλες τις αγορές προϊόντων (MRW-Vallourec, ο όμιλος Techint, SMI, NSC, NKK, KSC και US Steel). Άλλοι παραγωγοί ειδικεύονται σε ορισμένες μόνον αγορές.

γ) Εξέλιξη της παραγωγικής ικανότητας

- (43) Μεταξύ των ετών 1975 και 1994, η παραγωγική ικανότητα σωλήνων άνευ ραφής σημείωσε αύξηση σε παγκόσμιο επίπεδο της τάξης του 20 %. Δεν σημειώθηκε ωστόσο η ίδια εξέλιξη σε όλες τις γεωγραφικές περιοχές. Στη Δυτική Ευρώπη και στις Ηνωμένες Πολιτείες, ύστερα από αύξηση της παραγωγικής ικανότητας μεταξύ των ετών 1975 και 1980, υπήρξε προοδευτική μείωση η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Στην Ιαπωνία, η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας συνεχίστηκε έως το 1985, αλλά στη συνέχεια τη διαδέχτηκε μείωση της παραγωγικής ικανότητας. Στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, η παραγωγική ικανότητα παραμένει κατά το μάλλον ή ήττον σταθερή από το 1975. Τέλος, στην Ασία και τη Λατινική Αμερική, η παραγωγική ικανότητα σημειώνει σταθερά αύξηση. Κατά συνέπεια, δημιουργείται γεωγραφική μετατόπιση της προσφοράς.
- (44) Η εξέλιξη της προσφοράς των σωλήνων άνευ ραφής συνδέεται στενά με την εξέλιξη της αγοράς πετρελαίου. Πράγματι, στα τέλη της δεκαετίας του '70, αυξήθηκε αισθητά η παγκόσμια ζήτηση σωλήνων για πετρέλαιο, πράγμα που προκάλεσε την κατασκευή νέων εργοστασίων εξέλασης σωλήνων στην Ιαπωνία, την Κίνα και τη Σοβιετική Ένωση, τα οποία τέθηκαν σε λειτουργία στα μέσα περίπου της δεκαετίας του '80. Με τη συρρίκνωση της ζήτησης μετά το 1982, η βιομηχανία περιήλθε σε κρίση και κρίθηκε αναγκαία η μείωση της παραγωγικής ικανότητας.
- (45) Σήμερα υπάρχει πλεόνασμα παραγωγικής ικανότητας σε παγκόσμιο επίπεδο, το οποίο βάσει ορισμένων πηγών ανέρχεται στο 40 %. Αυτό επιβεβαιώνεται από τις απαντήσεις των παραληπτών της παρούσας απόφασης στις αιτήσεις της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού αριθ. 17.

6. Η ζήτηση

- (46) Μεταξύ των ετών 1960 και 1980, η παγκόσμια κατανάλωση σωλήνων άνευ ραφής αυξανόταν σταθερά (με εξαίρεση το 1975) με ρυθμό 5 % ετησίως. Μετά το 1980, άρχισε να μειώνεται και σήμερα έχει φθάσει σε επίπεδο ελαφρώς υψηλότερο από εκείνο του 1960, ενώ, σύμφωνα με ορισμένες πηγές, αναμένεται να σταθεροποιηθεί στο μέλλον.
- (47) Η ζήτηση χαρακτηρίζεται από ισχυρές κυκλικές διακυμάνσεις που συνδέονται με τις διακυμάνσεις της πετρελαιοαγοράς. Λόγου χάρι, σύμφωνα με το πρόγραμμα προβλέψεων χάλυβα το οποίο κατήρτισε η Επιτροπή για το πρώτο εξάμηνο και για ολόκληρο το 1999⁽⁶⁾, την πολύ ευνοϊκή εξέλιξη που γνώρισε ο κλάδος των χαλύβδινων σωλήνων το 1997 και έως το πρώτο εξάμηνο του 1998, ακολούθησε ισχυρή επιδείνωση προς τα τέλη του ίδιου έτους, κυρίως λόγω της συρρίκνωσης της ζήτησης στον τομέα του πετρελαίου και ελλείψει νέων σχεδίων κατασκευής αγωγών.

(48) Οι κυριότεροι καταναλωτές OCTG και αγωγών είναι οι εταιρείες ερευνητικών γεωτρήσεων και άντλησης πετρελαίου, οι οποίες αγοράζουν εν γένει τους σωλήνες τους μέσω διεθνών δημόσιων προσφορών.

(49) Η παγκόσμια κατανάλωση OCTG άνευ ραφής ανέρχεται ετησίως σε 5,1 εκατομμύρια τόνους περίπου· η παγκόσμια κατανάλωση αγωγών άνευ ραφής ανέρχεται επίσης σε 5,1 εκατομμύρια τόνους ετησίως⁽⁷⁾.

(50) Η κατανάλωση OCTG άνευ ραφής εντός της Κοινότητας, καθώς και στη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο εμφανίζεται στον ακόλουθο πίνακα:

(σε 1 000 τόνους)

OCTG άνευ ραφής	Μέση κατανάλωση 1990-1995
Γερμανία	14
Γαλλία	8
Ιταλία	84
Ηνωμένο Βασίλειο	136
Ευρωπαϊκή Κοινότητα	289

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων που προέρχονται από τις επιχειρήσεις, καθώς και στοιχείων για το εξωτερικό εμπόριο.

(51) Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται η κατανάλωση σωληναγωγών άνευ ραφής εντός της Κοινότητας, καθώς και στη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο:

(σε 1 000 τόνους)

Σωληναγωγοί άνευ ραφής	Μέση κατανάλωση 1990-1995
Γερμανία	10
Γαλλία	29
Ιταλία	119
Ηνωμένο Βασίλειο	70
Ευρωπαϊκή Κοινότητα	289

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων που προέρχονται από τις επιχειρήσεις, καθώς και στοιχείων για το εξωτερικό εμπόριο.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 24 της 29.1.1999, σ. 2.

⁽⁷⁾ Πηγή: Provvedimento n. 3630 dell'Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (C2311) Techint Finanziaria — Siderca/Dalmine. Bolletino N. 7-1996 dell'Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, σ. 55.

- (52) Η κατανάλωση στο Ηνωμένο Βασίλειο αντιπροσωπεύει, συνεισφέροντας, το 35 % περίπου της κοινοτικής κατανάλωσης OCTG και αγωγών άνευ ραφής.

Δ. Ο όμιλος Ευρώπης-Ιαπωνίας

- (53) Τα έγγραφα, αντίγραφα των οποίων έλαβε η Επιτροπή κατά τον έλεγχο της 1ης Δεκεμβρίου 1994, αναφέρονταν στις συνεδριάσεις μεταξύ ευρωπαίων και ιαπώνων παραγωγών χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής που μνημονεύονται ως «Όμιλος Ευρώπης/Ιαπωνίας». Αναφέρονταν επίσης στα «Βασικά στοιχεία» που φαίνονταν να διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των εν λόγω παραγωγών. Στις 17 Σεπτεμβρίου 1996, στη διάρκεια ελέγχου δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, η Vallourec υπέβαλε γραπτή δήλωση ως απάντηση στις προφορικές εξηγήσεις που της ζήτησαν οι υπάλληλοι της Επιτροπής σχετικά με τον «Όμιλο Ευρώπης/Ιαπωνίας» και τα «Βασικά στοιχεία». Η εν λόγω δήλωση περιείχε περιγραφή των βασικών κανόνων της συμφωνίας («Βασικά στοιχεία»), των σχετικών προϊόντων, της διάρκειας της συμφωνίας, καθώς και των πρακτικών λεπτομερειών εφαρμογής της λειτουργίας της.
- (54) Τα κυριότερα στοιχεία της εν λόγω δήλωσης επιβεβαιώνονται από την απάντηση της BS στις 31 Οκτωβρίου 1997 στην αίτηση της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών: ⁽⁸⁾ [...] «In practice, domestic markets were reserved to the local producers in the first instance» (σελίδα 11932) ⁽⁹⁾. Οι διαβεβαιώσεις αυτές ενισχύονται από τις δηλώσεις πολλών διευθυντών της Dalmine, ενώπιον του Γενικού Εισαγγελέα του Bergamo τον Ιούνιο του 1995, συγκεκριμένα του κ. Biasizzo, ο οποίος βεβαίωσε ότι είχε συμμετάσχει στις συνεδριάσεις (σελίδες 8220α 1-29).

1. Αρχές της συμφωνίας

- (55) Ο «Όμιλος Ευρώπης-Ιαπωνίας» ξεκίνησε τις δραστηριότητές του το 1977. Στη δήλωσή της η Vallourec αναφέρει:

«Ces échanges ont commencé après la chute du marché de 1977 (postérieure au premier boom pétrolier)» (σελίδα 6258) ⁽¹⁰⁾.

2. Τα προϊόντα, οι συμμετέχοντες και η οργάνωση του «Όμιλου»

α) Τα προϊόντα

- (56) Σύμφωνα με τη γραπτή δήλωση της Vallourec, τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο των συμφωνιών που περιγράφονται κατωτέρω είναι οι σωλήνες OCTG API και οι αγωγοί έργου άνευ ραφής.

β) Οι συμμετέχοντες

- (57) Βάσει των απαντήσεων της Vallourec (σελίδα 6355), της BS (σελίδα 11933), της NSC (σελίδες 13547-13549), της NKK (σελίδες 14456-14457, 14491-14498), της SMI (σελίδες 14176-14177) και της KSC (σελίδα 14605) στις αιτήσεις της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών, τα μέλη του ομίλου ήταν από ευρωπαϊκής πλευράς η BS, η Dalmine, η Mannesmann και η Vallourec και από ιαπωνικής πλευράς, η Kawasaki, η NKK, η Nippon Steel και η Sumitomo-Metals.

γ) Οργάνωση

- (58) Σύμφωνα με τη δήλωση της Vallourec, τρία ήταν τα επίπεδα συνεδριάσεων των μελών του ομίλου:

— συνεδρίαση εμπειρογνομόνων,

— συνεδρίαση διευθυντών,

— συνεδρίαση προέδρων.

- (59) Η διάρθρωση των συνεδριάσεων αυτών εμφανίζεται σαφώς στο «Χρονοδιάγραμμα για τους OCTG/αγωγούς» που υπέβαλε η BS κατά τη συνεδρίαση της 23ης Σεπτεμβρίου 1993: οι Ευρωπαίοι συντονίζουν τις θέσεις τους κατά τις προπαρασκευαστικές συνεδριάσεις, εν συνεχεία τις συζητούν με τους Ιάπωνες και τους Λατινοαμερικανούς στα τρία επίπεδα που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 58 (σελίδα 4912) ⁽¹¹⁾.

- (60) Οι συνεδριάσεις του ομίλου Ευρώπης-Ιαπωνίας πραγματοποιούνταν δύο φορές περίπου ετησίως σε μη τακτά χρονικά διαστήματα. Κατά τον έλεγχο που πραγματοποιήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1996 δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, η Vallourec ανέφερε τις ημερομηνίες ορισμένων από τις εν λόγω συνεδριάσεις μεταξύ των ετών 1992 και 1994 (14 Απριλίου 1992 στη Φλωρεντία, 23 Οκτωβρίου 1992 στο Τόκιο, 19 Μαΐου 1993 στο Παρίσι, 5 Νοεμβρίου 1993 στο Τόκιο και 16 Μαρτίου 1994 στις Κάννες) (σελίδα 6358). Αντίγραφα εγγράφων που ελήφθησαν από τη Vallourec (σελίδες 15586 και 4350) παρουσιάζουν συνεδριάσεις του Ομίλου Ευρώπης-Ιαπωνίας το 1989 και το 1991.

3. Αρχές

- (61) Η συμφωνία για τους σωλήνες OCTG και τους αγωγούς, όπως την περιγράφει η Vallourec, βασίζεται σε τρία σημεία:

⁽⁸⁾ «[...]Στην πράξη, οι εγχώριες αγορές προορίζονταν αρχικά για τους τοπικούς παραγωγούς».

⁽⁹⁾ Οι αριθμοί των σελίδων μεταξύ των παρενθέσεων αντιστοιχούν στους αριθμούς σελίδων του φακέλου.

⁽¹⁰⁾ «Οι συναλλαγές ξεκίνησαν μετά την κάμψη της αγοράς το 1977 (μετά την πρώτη περίοδο αύξησης της τιμής του πετρελαίου)»

⁽¹¹⁾ Επίσης το 1993, η συνεδρίαση της 5ης Νοεμβρίου 1993 προετοιμάστηκε από συνεδριάσεις μεταξύ ευρωπαίων κατά τη διάρκεια του θέρους, συνεδριάσεις ευρωπαϊκο-ιαπωνικο-λατινοαμερικανικών ομάδων εργασίας το φθινόπωρο, μία συνεδρίαση ευρωπαίων προέδρων στις 23 Σεπτεμβρίου (κατά την οποία συζητήθηκε το «Έγγραφο για τον πρόεδρο σχετικά με τους σωλήνες OCTG και τους αγωγούς έργου») και συνεδρίαση μεταξύ ευρωπαίων και ιαπώνων διευθυντών.

- α) στο σεβασμό των εγχώριων αγορών (τα «βασικά στοιχεία»·
- β) [...].
- γ) [...].
- α) Τα «βασικά στοιχεία»
- (62) Σύμφωνα με τη δήλωση της Vallourec, ο θεμελιώδης κανόνας της συμφωνίας (που αναφέρεται στα έγγραφα ως «βασικά στοιχεία») συνίσταται στο σεβασμό των εγχώριων αγορών των διαφόρων παραγωγών. Το Ηνωμένο Βασίλειο (off-shore) θεωρήθηκε ως ημιπροστατευόμενο, δηλαδή ένας ανταγωνιστής, πριν προβεί σε προσφορά, έπρεπε να έλθει σε επαφή με τον τοπικό παραγωγό σωλήνων πετρελαίου (σελίδα 6257). Το έγγραφο «entretien BSC» (σελίδες 15596-15599) επιβεβαιώνει την εν λόγω αρχή.
- (63) Στην απάντησή της στις ερωτήσεις που τέθηκαν κατά τον έλεγχο δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2 της 22ας Απριλίου 1997, η MRW περιγράφει τα «βασικά στοιχεία» ως εξής:
- «Mir ist der Begriff "Fundamentals" nur im Zusammenhang mit Verhaltensweisen europäischer und japanischer Hersteller aus der Vergangenheit (d. h. vor 1.4.1995) bekannt. Nach meiner Kenntnis handelt es sich bei den "Fundamentals" um eine Übereinkunft betreffend OCTG-Röhre und Project linepipe, die im Wesentlichen den Schutz der jeweiligen Heimatmärkte bezweckte. Dies bedeutete, dass japanische Hersteller in diesen Bereichen nicht in europäische Märkte vordringen sollten, während europäische Hersteller nicht nach Japan liefern sollten.»⁽¹²⁾ (σελίδα 10990A).
- (64) Στη δήλωσή του της 1ης Ιουνίου 1995 ενώπιον του γενικού εισαγγελέα του Bergamo, [...], [...] από το 1991 έως τα τέλη του 1992 και εν συνεχεία εμπορικός διευθυντής του εν λόγω τμήματος έως τα τέλη του 1994, δήλωσε:
- «le gare d'appalto dell'AGIP-Italia venivano costantemente vinte dalla Dalmine, in quanto nelle riunioni dei club dei produttori (cartelli) che si tenevano due volte l'anno, una volta in Europa ed una volta in Giappone, si stabiliva un gentlement agreement per il quale ciascun produttore avrebbe avuto diritto di vincere in patria le gare d'appalto, sulla base di una regola internazionalmente accettata per cui, fatta pari a 100 l'offerta dell'operatore nazionale, gli altri operatori si impegnano ad offrire un prezzo superiore di un tasso variabile tra l'8 e il 10 % ... Se taluno degli operatori, in violazione del patto, sottoquota un concorrente sul mercato domestico, subisce come
- sanzione minacce di ritorsione tali da ritirare l'offerta, ma ciò non capita perché la regola è rigidamente osservata»⁽¹³⁾ (σελίδα 8220a, σημείο 12).
- (65) Στη γραπτή της απάντηση της 4ης Απριλίου 1997 στην ερώτηση που τέθηκε κατά τον έλεγχο της 13ης Φεβρουαρίου 1997 σχετικά με το περιεχόμενο των «βασικών κανόνων», η Dalmine εκτιμά ότι «esse possano riflettere la posizione dell'industria comunitaria dei tubi in acciaio senza saldatura... Questa posizione si è sviluppata su due linee: attuazione di un processo di razionalizzazione...;contatti con l'industria giapponese la cui capacità produttiva superava la domanda. I contatti si riferivano all'esportazione di tubi (specialmente quelli per l'industria petrolifera) in aree diverse dalla CE (quali Russia e Cina) eolgevano anche a limitare l'esportazione di tubi alla CE in seguito alla chiusura degli impianti di British Steel e quindi a proteggere l'industria comunitaria dei tubi senza saldatura.»⁽¹⁴⁾ (σελίδες 15099-15101).
- (66) Στην απάντησή της της 31ης Οκτωβρίου 1997 στην αίτηση της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών, η BS βεβαιώνει σχετικά με τον όμιλο Ευρώπης-Ιαπωνίας: «In practice, domestic markets were reserved to the local producers in the first instance»⁽¹⁵⁾ (σελίδα 11933).
- (67) Τα «βασικά στοιχεία» αναφέρονται επίσης στο εσωτερικό σημείωμα της Vallourec (σελίδες 15591-15594) που αφορά συνεδρίαση που συγκλήθηκε την 1η Ιουνίου 1990 (σύμφωνα με το εσωτερικό σημείωμα της Vallourec της 24ης Ιουλίου 1990) μεταξύ της BS και της Vallourec:
- «L'analyse de VLR est qu'il ne faut pas ouvrir la porte aux Japs en les favorisant d'un british content. Il faut jouer les fondamentals à fond, la première démarche étant d'écrire via le pt du Club au pt Jap pour signaler
- ⁽¹²⁾ «Δεν γνωρίζω την έννοια "βασικά στοιχεία" παρά μόνο σε σχέση με τις πρακτικές του παρελθόντος (δηλαδή προ της 1ης Απριλίου 1995) μεταξύ ευρωπαϊών και ιαπώνων παραγωγών. Βάσει των όσων γνωρίζω, πρόκειται για συμφωνία που αφορά τους σωλήνες OCTG και τους αγωγούς έργου, η οποία είχε ουσιαστικά αντικείμενο την προστασία των διαφόρων εθνικών αγορών. Αυτό σήμαινε ότι οι ιάπωνες παραγωγοί δεν μπορούσαν να διεκδικούν στην ευρωπαϊκή αγορά στους εν λόγω τομείς, ενώ οι ευρωπαίοι παραγωγοί δεν έπρεπε να παραδίδουν τα προϊόντα τους στην Ιαπωνία.»
- ⁽¹³⁾ «Η Dalmine ήταν εκείνη που κέρδιζε συστηματικά τις δημόσιες προσφορές, στο βαθμό που κατά τις συνεδριάσεις των ομίλων παραγωγών (καρτέλ) που συγκαλούνταν δις ετησίως, μία φορά στην Ευρώπη και μία στην Ιαπωνία, συναπτόταν συμφωνία κυρίων, η οποία παρείχε σε κάθε παραγωγό το δικαίωμα να κερδίσει τις δημόσιες προσφορές που οργανώνονταν στη χώρα του· αυτό γινόταν βάσει ενός κανόνα διεθνώς αποδεκτού σύμφωνα με τον οποίο οι άλλοι επιχειρηματίες αναλάμβαναν τη δέσμευση να προτείνουν τιμή κατά 8-10 % υψηλότερη από την προσφορά του ντόπιου επιχειρηματία. Εάν ένας επιχειρηματίας παραβίαζε το σύμφωνο και προέβαινε σε προσφορά χαμηλότερη από την προσφορά ανταγωνιστή του στην εθνική αγορά του τελευταίου, οι απειλές για αντίποινα θα ήταν τέτοιες που θα τον ανάγκαζαν να αποσύρει την προσφορά του· όμως αυτό ουδέποτε συνέβη αφού όλοι τηρούσαν αυστηρά τον κανόνα.»
- ⁽¹⁴⁾ «δύνανται να αντανακλούν τη θέση του κοινοτικού τομέα σωλήνων άνευ ραφής. Η εν λόγω θέση αναπτύσσεται σύμφωνα με δύο άξονες: εφαρμογή μιας πορείας εξορθολογισμού...· επαφές με την ιαπωνική βιομηχανία, η παραγωγική ικανότητα της οποίας ήταν μεγαλύτερη από τη ζήτηση. Οι εν λόγω επαφές αφορούσαν τις εξαγωγές σωλήνων (κυρίως εκείνων που προορίζονταν για την πετρελαιοβιομηχανία) σε περιοχές εκτός Κοινότητας (Ρωσία και Κίνα) και είχαν επίσης σκοπό να περιορίσουν τις εξαγωγές σωλήνων προς την Κοινότητα μετά τη διακοπή της λειτουργίας των εργοστασίων της British Steel και, κατά συνέπεια, να προστατεύσουν την κοινοτική βιομηχανία σωλήνων άνευ ραφής.»
- ⁽¹⁵⁾ «Στην πράξη, οι εθνικές αρχές προορίζονταν κατά προτεραιότητα για τους τοπικούς παραγωγούς»

les implatations des shojas en UK. Il paraît ambitieux d'imaginer que BSC puisse organiser un sharing key en PJ japonais alors que SMI se casse les dents sur ce point depuis de longs mois» ⁽¹⁶⁾ (σελίδα 15598).

(68) Όπως φαίνεται από εξέταση των παραδόσεων των μελών του ομίλου «Ευρώπης-Ιαπωνίας» η εν λόγω αρχή τηρήθηκε.

OCTG ΚΑΙ ΑΓΩΓΟΙ (LINEPIPE) ΑΝΕΥ ΡΑΦΗΣ

Μερίδιο του εγχώριου παραγωγού στις παραδόσεις των BS, Dalmine, MRW, Vallourec, SMI, KSC, NSC και NKK

Προορισμός	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Ιταλία	> 90 %	> 90 %	> 90 %	> 90 %	> 90 %	> 90 %
Γερμανία	97 %	91 %	99 %	87 %	92 %	87 %
Γαλλία	92 %	82 %	86 %	86 %	84 %	85 %
Ηνωμένο Βασίλειο ⁽⁴⁾	81 %	84 %	78 %	79 %	84 %	78 %
Ιαπωνία	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %
Σύνολο Ομίλου	90 %	88 %	88 %	87 %	91 %	87 %

Πηγή: Απαντήσεις των επιχειρήσεων στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 11.

⁽⁴⁾ Από το 1991, οι παραδόσεις σωλήνων OCTG της Vallourec, της Dalmine και της MRW στο Ηνωμένο Βασίλειο θεωρούνται εγχώριες παραδόσεις σύμφωνα με την απόφαση για την British Steel.

(69) Στο πλαίσιο της προστασίας των εγχώριων αγορών πρέπει να ερμηνευτεί η ακόλουθη φράση που περιέχεται στο εσωτερικό σημείωμα της Vallourec της 20ής Ιουνίου 1994 [...]: «STDM devrait tout de même respecter à peu près le UK en échange de notre protection du Mexique et de l'Argentine, mais dans le reste du monde il essaiera de développer ses ventes au maximum» ⁽¹⁷⁾ (σελίδα 15813).

β) Οι «ειδικές αγορές»

(70) [...].

(71) [...].

⁽¹⁶⁾ «Η ανάλυση της VLR είναι ότι δεν πρέπει να ανοίξουμε την πόρτα στους Ιάπωνες παρέχοντάς τους βρετανική περιοχή. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε όσο γίνεται τα βασικά στοιχεία, και πρώτο βήμα είναι να γράψουμε μέσω του προεδρείου του ομίλου στους ιάπωνες προέδρους για να επιστημόσουμε την παρουσία των ιαπωνικών επιχειρήσεων (shoshas) στο Ηνωμένο Βασίλειο. Φαίνεται φιλόδοξο να πιστεύουμε ότι η BSC μπορεί να οργανώσει βάση κατανομής στην ιαπωνική PJ, ενώ οι προσπάθειες της SMI δεν έχουν αποδώσει τίποτε εδώ και τόσους μήνες».

⁽¹⁷⁾ «Η STDM θα πρέπει ωστόσο να σεβαστεί το Ηνωμένο Βασίλειο σε αντάλλαγμα της προστασίας που παρείχαμε στο Μεξικό και την Αργεντινή, αλλά στον υπόλοιπο κόσμο θα προσπαθήσει να προωθήσει τις πωλήσεις της στο μέγιστο δυνατό βαθμό.»

γ) Καταμερισμός των άλλων αγορών

(72) [...].

(73) [...].

(74) [...].

(75) [...].

(76) [...].

(77) Η συνεργασία αυτή εφαρμοζόταν και για ειδικά σχέδια (σελίδα 4283).

4. Οι συμβάσεις εφοδιασμού λείων σωλήνων που συνήφθησαν μεταξύ της BS, της Vallourec, της Dalmine και της MRW.

(78) Η διακοπή της παραγωγής σωλήνων άνευ ραφής με θερμή έλαση που προέβλεπε η BS το 1990 ήγειρε το πρόβλημα του «μη εγχώριου» χαρακτήρα της βρετανικής αγοράς, στο πλαίσιο της προστασίας των εγχώριων αγορών («βασικά στοιχεία»). Η Vallourec και η BS εισήγαγαν τότε την έννοια των «βελτιωμένων βασικών στοιχείων». Με τον τίτλο «Σεβασμός του Ηνωμένου Βασιλείου από τους Ιάπωνες», στα πρακτικά συνεδρίασης μεταξύ της Vallourec και της BS στις 24 Ιουλίου 1990 αναφέρεται:

«MRW est le seul producteur européen qui fasse peur aux japonais et qui puisse donc imposer un respect des "fundamentals improved". MRW aurait un intérêt à la défense des "fundamentals" sur le UK puisqu'il fournirait une partie des plain end pipes après l'arrêt de Clydesdale ... VLR insiste sur le fait que toute alliance en Europe doit être faite avec une part suffisamment forte pour MRW» ⁽¹⁸⁾ (σελίδα 15586 και επόμενες).

Καταληκτικά αναφέρεται:

«BS et VLR s'accordent pour dire que ce renforcement de la CEE est viable et doit aboutir à des "fundamentals improved" que interdiraient aux japonais l'ac-

⁽¹⁸⁾ Η MRW είναι ο μόνος ευρωπαϊκός παραγωγός που φοβίζει τους Ιάπωνες και που μπορεί κατά συνέπεια να επιβάλει την τήρηση των «βελτιωμένων βασικών στοιχείων». Η MRW θα είχε συμφέρον να υπερασπιστεί τα «βασικά στοιχεία» σχετικά με το Ηνωμένο Βασίλειο, αφού έτσι θα προμήθευε μέρος των εσωτερικών σωλήνων με απλό άκρο μετά την αναστολή της Clydesdale ... Η VLR επιμένει ότι η MRW πρέπει να έχει αρκετά σημαντικό μερίδιο σε οποιαδήποτε συμμαχία γίνει στην Ευρώπη.

cès du UK même après que Clydesdale aurait été fermé. PhV ⁽¹⁹⁾ ajoute qu'un respect à 100 % des "fundamentals" en UK est impossible mais que si les exceptions ne dépassent pas 15 000 tonnes par an, la situation sera supportable. BS évoque toutefois la possibilité d'acheter des plain ends à UTM, SIDERCA et TAMSА pour éviter leur concurrence sauvage.» ⁽²⁰⁾ (σελίδα 15587).

- (79) Κατόπιν της διακοπής της λειτουργίας του εργοστασίου της στο Clydesdale, η BS συνήψε συμφωνίες εφοδιασμού λείων σωλήνων για την TSSL, τη θυγατρική της που ασχολείται με τη θερμική επεξεργασία και τα σπειρώματα με:
- τη Vallourec (24 Ιουλίου 1991) για προμήθεια του 40 % των αναγκών της BS (σελίδα 12867 και επόμενες),
 - την Dalmine (4 Δεκεμβρίου 1991) για προμήθεια του 30 % των αναγκών της BS (σελίδα 12910 και επόμενες),
 - την MRW (9 Αυγούστου 1993) για προμήθεια του 30 % των αναγκών της BS (σελίδα 12948 και επόμενες).
- (80) Η πιθανότητα κατανομής των προμηθειών λείων σωλήνων μεταξύ των Ευρωπαίων και η σχέση ανάμεσα στις τιμές των ποσοτήτων που πωλεί η BS και των πωλήσεων λείων σωλήνων από τους Ευρωπαίους είχε ήδη αποτελέσει το αντικείμενο προβληματισμού της Vallourec το Μάρτιο και το Μάιο του 1990 με αφορμή το κλείσιμο του Clydesdale: «... si ... on peut obtenir des Japonais qu'ils n'interviennent pas sur le marché UK, et que le problème se règle entre Européens. Dans ce cas on partagerait effectivement les tubes lisses entre MRW, VLR et Dalmine. Dans ce scénario II, on aurait probablement intérêt à lier les ventes de VLR à la fois au prix et au volume du VAM vendu par BSC» ⁽²¹⁾ (σελίδες 15624-15625). (Στις συμβάσεις, οι τιμές των λείων σωλήνων με τους οποίους η MRW, η Vallourec και η Dalmine αναλάμβαναν να εφοδιάσουν την BS εξαρτώνταν από τις τιμές των σωλήνων με σπείρωμα που πωλούσε η BS) «MRW/DALMINE/VLR obtiennent que BSC achète ses tubes lisses en priorité aux

⁽¹⁹⁾ Δρ Varley, εκπρόσωπος της BSC.

⁽²⁰⁾ «Η BS και η VLR συμφωνούν ότι μπορεί να υπάρξει εκμετάλλευση αυτής της ενίσχυσης της EOK και η οποία πρέπει να καταλήξει στα "βελτιωμένα βασικά στοιχεία" τα οποία θα παρεμπόδιζαν την πρόσβαση των Ιαπώνων στο Ηνωμένο Βασίλειο ακόμη και μετά τη διακοπή της λειτουργίας της εταιρείας Clydesdale. Ο Δρ V προσθέτει ότι είναι αδύνατη η κατά 100 % τήρηση των "βασικών στοιχείων" στο Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά ότι η κατάσταση θα είναι ανεκτή αν οι εξαιρέσεις δεν υπερβούν τους 15 000 τόνους ετησίως. Η BS επικαλείται ωστόσο τη δυνατότητα προμήθειας σωλήνων με απλό άκρο από την UTM, τη SIDERCA και την TAMSА ούτως ώστε να αποφευχθεί ο άγριος ανταγωνισμός τους.»

⁽²¹⁾ «... εάν ... μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι οι Ιάπωνες δεν θα παρέμβουν στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου και ότι το πρόβλημα ρυθμίζεται μεταξύ των Ευρωπαίων. Στην περίπτωση αυτή οι λείοι σωλήνες μπορούν να μοιραστούν ανάμεσα στην MRW, τη VLR και την Dalmine. Σε αυτή τη δεύτερη περίπτωση, θα είχαμε πιθανό συμφέρον να συνδέσουμε τις πωλήσεις της VLR με τις τιμές και τον όγκο VAM που πώλησε η BSC.»

Européens qui se répartissent cette fourniture selon une règle stricte» ⁽²²⁾ (σελίδα 15611). Δύο μήνες αργότερα (στις 24 Ιουλίου 1990), εθαιρείτο δεδομένο το γεγονός ότι η MRW επρόκειτο να προμηθευτεί τους λείους σωλήνες από την BS («MRW aurait un intérêt à la défense des "fundamentals" sur le UK puisqu'il fournirait une partie des plain end pipes après l'arrêt de Clydesdale» ⁽²³⁾ (σελίδα 15586).

- (81) Βάσει των συμβάσεων εφοδιασμού που είχε συνάψει, η BS ήταν υποχρεωμένη:
- να καλύπτει από τη Vallourec ([...] %), την MRW ([...] %) και την Dalmine ([...] %) όλες τις ανάγκες της σε λείους σωλήνες οι οποίες καλύπτονταν μέχρι τότε από τις εγκαταστάσεις της στο Clydesdale,
 - να κοινοποιεί κάθε τρίμηνο τις τιμές που εφαρμόζει στη Vallourec, την MRW και την Dalmine,
 - να κοινοποιεί άπαξ ετησίως τις ποσότητες λείων σωλήνων που χρησιμοποιεί στη Vallourec, την MRW και την Dalmine.
- (82) Με τη σειρά τους, η Vallourec, η MRW και η Dalmine αναλάμβαναν την υποχρέωση να προμηθεύουν την BS με προσδιοριστές ποσότητες λείων σωλήνων (άγνωστες εκ των προτέρων), καθώς επίσης να μην προβαίνουν σε διακρίσεις όσον αφορά τις προσφορές τιμών και όρων πώλησης σε σχέση με άλλους πελάτες της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι εν λόγω συμφωνίες συνήφθησαν για διάστημα πέντε ετών. Μετά την περίοδο αυτή, εξακολουθούν να ισχύουν εφόσον κανένα από τα μέρη δεν έχει προβεί σε καταγγελία της σύμβασης με προειδοποίηση δώδεκα μηνών.

5. Η αναδιοργάνωση του ομίλου

α) Η κρίση του 1993

ι) Στοιχεία διαταραχής

- (83) Πολλά στοιχεία διατάραξαν την ισορροπία της συμφωνίας:
- η αναδιάρθρωση της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, ιδίως η εγκατάλειψη της δραστηριότητας των σωλήνων άνευ ραφής από την BS και η δυνατότητα κλεισίματος των εγκαταστάσεων της επιχείρησης New Tubemeuse (στο εξής «NTM»),
 - η αύξηση της ισχύος των νοτιοαμερικανών παραγωγών που καθιστούσε δυσχερή την εφαρμογή των βάσεων κατανομής που καθορίστηκαν στο πλαίσιο του Ομίλου Ευρώπη-Ιαπωνία,

⁽²²⁾ Έγγραφο της Vallourec «Στρατηγικοί προβληματισμοί όσον αφορά τις σχέσεις της VLR με την SMI και την BSC», με ημερομηνία 2 Μαΐου 1990. «Οι MRW/DALMINE/VLR εξασφαλίζουν ότι η BSC θα προμηθεύεται τους λείους σωλήνες της κατά προτεραιότητα από τους Ευρωπαίους, οι οποίοι κατανέμουν μεταξύ τους την εν λόγω προμήθεια βάσει ενός αυστηρού κανόνα.»

⁽²³⁾ «Η MRW θα είχε συμφέρον να υπερασπιστεί τα "βασικά στοιχεία" σχετικά με το Ηνωμένο Βασίλειο, εφόσον θα προμήθευε μέρος των σωλήνων με απλό άκρο μετά τη διακοπή της λειτουργίας του Clydesdale.»

— η αυξανόμενη σημασία των OCTG με ραφή, των οποίων το παγκόσμιο μερίδιο μπορεί να υπολογιστεί σε 20 %, παρά τις διαφορές αναλόγως των περιοχών [στην Ευρώπη, το μερίδιο των OCTG με ραφή είναι πολύ χαμηλό (περίπου 5 %), ενώ μπορεί για παράδειγμα στις ΗΠΑ να ανέλθει σε 50 %].

ii) Η θέση των Ευρωπαίων

(84) Το έγγραφο με τίτλο «Paper for presidents on OCTG and project linerpipe» (σελίδες 4902-4908) ⁽²⁴⁾ (στο εξής «paper for presidents») και το έγγραφο με τίτλο «g) Japanese» (σελίδες 4909-4914) ⁽²⁵⁾ λαμβάνουν υπόψη αυτά τα στοιχεία διαταραχής και διευκρινίζουν τη θέση των ευρωπαίων για τη συνεδρίαση του Τόκιο της 5ης Νοεμβρίου 1993. Ουσιαστικά, οι ευρωπαίοι επιθυμούν η τρέχουσα αναδιάρθρωση της ευρωπαϊκής βιομηχανίας να προσφέρει οφέλη κυρίως στους ευρωπαίους παραγωγούς, δεσμεύοντας αποκλειστικά για αυτούς την ευρωπαϊκή αγορά (περιλαμβανομένων των εξωχώριων περιοχών). Το προτεινόμενο σχέδιο δράσης συνίσταται:

— στον καθορισμό της συνολικής ποσότητας που είναι αποδεκτό να επιτραπεί στους Ιάπωνες και τους Λατινοαμερικανούς να παραδίδουν στην Ευρώπη,

— στο να απειληθούν οι Ιάπωνες εάν δεν τηρήσουν τους ακόλουθους όρους:

α) [...].

β) [...].

γ) μη αναδιάρθρωση της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και διασφάλιση της απόσυρσης της NTM·

δ) υποβολή καταγγελίας dumping.

β) Η συνεδρίαση της 5ης Νοεμβρίου 1993

(85) Η συνεδρίαση του Τόκιο οδήγησε σε μια νέα τριμερή συμφωνία, το περιεχόμενο της οποίας αντικατοπτρίστηκε σε ένα έγγραφο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 12 Νοεμβρίου 1997 [στο εξής έγγραφο «sharing-key» (σελίδα 7320)] εκ μέρους τρίτου στη διαδικασία (που ζήτησε να μην αποκαλυφθεί η ταυτότητά του) και του οποίου η πηγή είναι, σύμφωνα με τον πληροφοροδοτή, ένας εμπορικός πράκτορας ενός από τους συμμετέχοντες στην εν λόγω συνεδρίαση.

Τρία βασικά θέματα συζητήθηκαν κατά τη συνεδρίαση αυτή:

⁽²⁴⁾ Πρόκειται για προπαρασκευαστικό έγγραφο της συνεδρίασης των προέδρων των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων που διεξήχθη στις 20 Σεπτεμβρίου 1993 στο Παρίσι ενόψει της συνεδριάσεώς τους με τους ιάπωνες και λατινοαμερικανούς ομολόγους τους στις 5 Νοεμβρίου 1993. Σύμφωνα με το προσαρτημένο χειρόγραφο σημείωμα το εν λόγω έγγραφο υποβλήθηκε από την AS (A. Stewart de British Steel) στη Vallourec στις 23 Σεπτεμβρίου 1993.

⁽²⁵⁾ Το έγγραφο αυτό αποτελούσε τμήμα των προπαρασκευαστικών εγγράφων της συνεδρίασης των προέδρων των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων ενόψει της συνεδριάσεώς τους με τους ιάπωνες και λατινοαμερικανούς ομολόγους τους στις 5 Νοεμβρίου 1993. Σύμφωνα με το συνημμένο χειρόγραφο σημείωμα το εν λόγω έγγραφο υποβλήθηκε από την AS (A. Stewart de British Steel) στη Vallourec στις 23 Σεπτεμβρίου 1993.

— οι επιπτώσεις της διεύρυνσης του Ομίλου στους Λατινοαμερικανούς,

— οι επιπτώσεις της αναδιάρθρωσης της ευρωπαϊκής βιομηχανίας,

— [...].

i) Οι επιπτώσεις της διεύρυνσης του Ομίλου στη Λατινική Αμερική

(86) Στο έγγραφο «sharing key» διαβεβαιώνεται ότι οι επαφές που συνάφθηκαν με τους Λατινοαμερικανούς στέφθηκαν εν μέρει από επιτυχία. [...]. Πάντως, οι λατινοαμερικανοί παραγωγοί διατύπωσαν μια ειδική επιφύλαξη όσον αφορά τη διατήρηση της ευρωπαϊκής αγοράς ⁽²⁶⁾ (σελίδα 7320) και παρέδωσαν σημαντικές ποσότητες στην Ευρώπη. Το έγγραφο «sharing key» διαμεύδει σαφώς την απάντηση της Vallourec στις ερωτήσεις που τέθηκαν προφορικά κατά τον έλεγχο της 18ης Δεκεμβρίου 1997 και τις απαντήσεις των Siderca και Tamsa στις ανακοινώσεις αιτιάσεων, σύμφωνα με τις οποίες οι προκαταρκτικές επαφές που ξεκίνησαν από τους Ευρωπαίους με τους Λατινοαμερικανούς κατά τα τέλη του 1993 δεν είχαν καμία κατάληξη.

ii) Οι επιπτώσεις της αναδιάρθρωσης της ευρωπαϊκής βιομηχανίας στις συμφωνίες

(87) Τόσο στο προπαρασκευαστικό έγγραφο όσο και στην ίδια τη συμφωνία, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ του κλεισίματος των εγκαταστάσεων της βελγικής επιχείρησης New Tubemeuse (NTM) και της απόσυρσης της BS.

Το κλείσιμο των εγκαταστάσεων της NTM

(88) Μετά το κλείσιμο της αγοράς της πρώην ΕΣΣΔ και τη μείωση της παγκόσμιας ζήτησης σε αγωγούς πετρελαίου κατά τη διάρκεια των ετών 1992-1993, η χρηματοοικονομική κατάσταση της NTM επιδεινώθηκε σε μεγάλο βαθμό. Αυτό οδήγησε τη μητρική εταιρεία (Socopord) να αναζητήσει ενδιαφερόμενο εταίρο, ιδίως για τις εγκαταστάσεις σπειρωμάτων, η ανταγωνιστικότητα των οποίων ήταν μεγαλύτερη από εκείνη των εγκαταστάσεων θερμής έλασης (ηλεκτρική κάμιнос και εργοστάσιο εξέλασης σωλήνων). Πραγματοποιήθηκαν διαπραγματεύσεις [...] (σελίδα 4822) αλλά δεν κατέληξαν σε συμφωνία. Η παραγωγή της NTM σταμάτησε πλήρως την 31η Δεκεμβρίου 1993· οι εγκαταστάσεις σπειρωμάτων και το εργοστάσιο εξέλασης σωλήνων μεταφέρθηκαν στο Ιράν από τον Αύγουστο του 1996.

(89) Όπως απορρέει από τα έγγραφα «paper for presidents» και «g) japanese», το ενδεχόμενο κλείσιμο εγκαταστάσεων της

⁽²⁶⁾ «LA agreed the above share except for European market. For european tenders, liaison shall be discussed case by case in a cooperative sense» («Οι λατινοαμερικανοί παραγωγοί δέχθηκαν την προαναφερθείσα κατανομή, πλην της ευρωπαϊκής αγοράς. Για τις ευρωπαϊκές προσκλήσεις υποβολής προσφορών, θα πρέπει να οργανωθούν συζητήσεις κατά περίπτωση, σε ένα πνεύμα συνεργασίας»).

NTM χρησιμοποιήθηκε ως όπλο διαπραγματεύσεων για να επιτευχθούν αντιπαροχές εκ μέρους των Ιαπώνων. Δεδομένου ότι οι παραδόσεις της NTM είχαν ως επίκεντρο τη Μέση και την Άπω Ανατολή και δεν ήταν αμελητέες, το ενδεχόμενο κλείσιμο των εγκαταστάσεων της δημιουργούσε πολλά πλεονεκτήματα, δεδομένων των βάσεων κατανομής, για τους Ιάπωνες και τους Λατινοαμερικανούς.

Η αγορά εκ μέρους της Vallourec των δραστηριοτήτων τελικής επεξεργασίας προϊόντων OCTG της BS

- (90) Η παραμονή των εγκαταστάσεων παραγωγής σωλήνων στο Ηνωμένο Βασίλειο, αποτέλεσμα ενός προγράμματος ορθολογικής οργάνωσης εκμεταλλεύσεως, θα αποδείκνυε στους μη ευρωπαίους ανταγωνιστές ότι το Ηνωμένο Βασίλειο εξακολουθούσε να είναι βασικός παραγωγός στο πλαίσιο μιας ισχυρής ευρωπαϊκής βιομηχανίας (σελίδες 4626-4640). Όπως αποδεικνύεται από το έγγραφο «paper for presidents», οι Ευρωπαίοι επιθυμούσαν να διασφαλίσουν ότι η εγκατάλειψη των δραστηριοτήτων «σωλήνες άνευ ραφής» από την BS δεν θα τροποποιούσε ούτε τις βάσεις κατανομής ούτε το καθεστώς της βρετανικής αγοράς:

«Although the Japanese have agreed not to request changes in our agreements if the EC seamless industry were to restructure, there is no guarantee that they would follow this precept if British Steel were to exit the tubemaking or finishing in the UK»⁽²⁷⁾ (σελίδα 4902).

- (91) Στις 21 Ιανουαρίου 1993, η BS έστειλε στη Vallourec (προφανώς έστειλε επίσης στην MRW και στην Dalmine) σχέδιο προτάσεων ενόψει μιας συμφωνίας για την αναδιάρθρωση του τομέα των σωλήνων άνευ ραφής, που επρόκειτο να συζητηθεί κατά τη συνεδρίαση του Heathrow, στις 29 Ιανουαρίου 1993, μεταξύ των επιχειρήσεων Mannesmann/Vallourec/Dalmine/British Steel (σελίδα 4628). Στο έγγραφο αυτό, αναφέρεται: «British Steel has indicated its intention to withdraw eventually from seamless tube manufacture. It seeks to do this in an orderly and controlled manner in order to avoid disruption in the supply of tubes to its customers and to assist these producers who acquire the business to retain the order load ... Discussions have been held over the last six months between British Steel and other producers interested in acquiring assets from British Steel and British Steel believes that there is a consensus to proceed along the lines described in this paper»⁽²⁸⁾. Μια από τις προτάσεις συνί-

στατο στη μεταφορά στη Vallourec των δραστηριοτήτων OCTG, διατηρώντας συγχρόνως τις ισχύουσες συμβάσεις προμήθειας σε λείους σωλήνες μεταξύ της BS και της Vallourec, της MRW και της Dalmine, διατηρώντας τις ίδιες αναλογίες. Την ίδια αυτή μέρα, πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση μεταξύ της MRW και της BS κατά τη διάρκεια της οποίας η MRW «agreed that Vallourec should take the lead in the future ownership of the OCTG Business»⁽²⁹⁾ (σελίδα 4626). Το έγγραφο της Dalmine, με τίτλο «Seamless steel tube system in Europe and market evolution» (σελίδα 2053), του Μαΐου-Αυγούστου 1993 ανέφερε ότι η κατάλληλη λύση για όλους για το πρόβλημα BS δεν θα μπορούσε να εξευρεθεί παρά σε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο· το γεγονός ότι η Vallourec αποκτούσε τις εγκαταστάσεις της BS ήταν επίσης αποδεκτό από την Dalmine.

- (92) Στις 22 Φεβρουαρίου 1994, η Valtubes (θυγατρική της Vallourec) ανέλαβε τον έλεγχο των σκωτικών εγκαταστάσεων της BS, με εξειδίκευση στη θερμική επεξεργασία και το σπείρωμα VAM και δημιούργησε την εταιρεία Tubular Industries Scotland Limited (TISL), ηγετική στην αγορά της Βόρειας Θάλασσας για την προμήθεια σωλήνων με σπείρώματα με συνδέσμους υψηλής ή συνήθους ποιότητας⁽³⁰⁾. Η Vallourec, που με την ευκαιρία αυτή θα είχε τη δυνατότητα να καταγγείλει τις συμβάσεις που υπογράφηκαν από την BS [ρήτρα 9 σημείο i)] και λόγω του γεγονότος αυτού, θα είχε μια συμπληρωματική αγορά για την παραγωγή της σε λείους σωλήνες, παρέτεινε την 31η Μαρτίου 1994 την ισχύ των συμβάσεων προμήθειας σε λείους σωλήνες που συνάφθηκαν από την BS με την Dalmine και την MRW που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 79. Η σύμβαση με την MRW εξακολουθούσε να ισχύει την 24η Απριλίου 1997 (ημερομηνία ελέγχου της MRW). Η σύμβαση που συνάφθηκε μεταξύ της TISL και της Dalmine εξακολουθεί να ισχύει, αλλά κατόπιν της ανακοίνωσης των αιτιάσεων, τα μέρη συμφώνησαν, ως συντηρητικό μέτρο, ότι εάν η Επιτροπή διατηρήσει τις αντιρρήσεις της στην τελική απόφαση, θα κατήγγελλαν τη σύμβαση με αναδρομικό αποτέλεσμα από της 30ής Μαρτίου 1999.

- (93) Στις 31 Μαρτίου 1994, η BS υπέγραψε με τη Vallourec (TISL) σύμβαση σχετικά με την προμήθεια εκ μέρους της BS [...] για ορισμένα είδη λείων σωλήνων μικρής διαμέτρου για OCTG. Η σύμβαση αυτή εξέπνευσε με το κλείσιμο της εγκατάστασης του Wednesfield το Δεκέμβριο του 1995. Ασφαλώς δεν μπορεί να απομονωθεί από την αγορά εκ μέρους της Vallourec, ένα μήνα πριν, των σκωτικών εγκαταστάσεων της BS, με εξειδίκευση στη θερμική επεξεργασία και το σπείρωμα VAM.

- (94) Το έγγραφο «sharing key» αποδεικνύει ότι η αναδιάρθρωση της ευρωπαϊκής βιομηχανίας επηρέασε τις διαπραγματεύσεις και ότι αυτές κατέληξαν, τουλάχιστον έναντι των Ιαπώνων παραγωγών, προς την κατεύθυνση που επιθυμούσαν οι Ευρωπαίοι: διατήρησαν την αγορά της Ευρώπης. Αντίθετα, οι Λατινοαμερικανοί εξέφρασαν διαφωνία σχετικά με το σημείο αυτό.

⁽²⁷⁾ «Αν και οι Ιάπωνες δέχθηκαν να μη ζητήσουν τροποποιήσεις των συμφωνιών μας εάν ο κοινοτικός τομέας σωλήνων άνευ ραφής έπρεπε να αναδιάρθρωθεί, τίποτα δεν εγγυάται ότι θα συμμορφώνονταν με τη δέσμευση αυτή εάν η British Steel θα έπρεπε να αποσυρθεί από την αγορά παραγωγής ή τελικής επεξεργασίας σωλήνων στο Ηνωμένο Βασίλειο».

⁽²⁸⁾ «Η British Steel ανέφερε την πρόθεσή της για ενδεχόμενη αποχώρησή της από τον τομέα των σωλήνων άνευ ραφής. Επιδιώκει να αποσυρθεί κατά τρόπο οργανωμένο και ελεγχόμενο, ώστε να αποφευχθεί οποιαδήποτε διαταραχή στην προμήθεια σωλήνων στους πελάτες της και να βοηθήσει τους παραγωγούς που θα αποκτήσουν τον τομέα αυτό να διατηρήσουν τις παραγγελίες ... Πραγματοποιήθηκαν συζητήσεις, κατά τη διάρκεια των έξι τελευταίων μηνών, μεταξύ της British Steel και άλλων ενδιαφερόμενων παραγωγών για την αγορά στοιχείων ενεργητικού της British Steel, και η εν λόγω εταιρεία θεωρεί ότι υπάρχει συναίνεση για τη γραμμή δράσης που περιγράφεται στο εν λόγω έγγραφο.»

⁽²⁹⁾ «δέχτηκε να τενδί η Vallourec επικεφαλής όσον αφορά την απόκτηση του τομέα OCTG.»

⁽³⁰⁾ Ετήσια έκθεση της Vallourec του 1994 (σελίδα 14617).

- iii) Κινεζική αγορά
- (95) [...].
6. Η λήξη της συμφωνίας
- (96) Παρότι η τελευταία συνεδρίαση της οποίας υπάρχουν ίχνη στο φάκελο με ημερομηνία Μαρτίου 1994, απορρέει από τη δήλωση της Vallourec ότι ο Όμιλος Ευρώπης-Ιαπωνίας δεν έπαυσε τις δραστηριότητές του παρά το 1995.
- (97) Η MRW βεβαιώνει ότι οι «fundamentals» ξεκίνησαν στο παρελθόν (ήτοι πριν από την ανάληψη καθηκόντων του κ. [...] την 1η Απριλίου 1995).
- (100) Από το 1977, οι επιχειρήσεις BS, Dalmine, MRW, Vallourec, KSC, NKK, NSC και SMI κατέληξαν σε σύμπτωση απόψεων σχετικά με τη διεξαγωγή των εμπορικών τους πολιτικών όσον αφορά τους σωλήνες OCTG API και το «έργο» αγωγών άνευ ραφής σε διάφορες γεωγραφικές περιοχές. Κατά συνέπεια, πρόκειται για συμφωνία δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ, η ύπαρξη της οποίας επιβεβαιώνεται σε πολλά έγγραφα, πέραν των δηλώσεων των Vallourec et Dalmine (αιτιολογική έκθεση 69): στο έγγραφο «paper for president», με ημερομηνία 23 Σεπτεμβρίου 1993, που αναφέρεται παραπάνω, γίνεται λόγος για «the current agreements» («τρέχουσες συμφωνίες») και «our agreements» («οι συμφωνίες μας»). Στο έγγραφο «πρακτικά της συζήτησης με την JF στις Βρυξέλλες», οι «συμφωνίες» αναφέρονται ως συνώνυμες του «ομίλου» ή επίσης του «ισχύοντος συστήματος». Στο έγγραφο «sharing key», αναφέρεται σαφώς: «The following sharing key was agreed» ... «% 50 increase of price was agreed» ... «above agreement is valid through end of march 94»⁽³²⁾ (σελίδα 7320).

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

A. Γενικά

- (98) Το άρθρο 81 παράγραφος 1 ΕΚ απαγορεύει ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά όλες τις συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς, και ιδίως εκείνες οι οποίες συνίστανται στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής, στον περιορισμό ή στον έλεγχο της παραγωγής, της διάθεσης, της τεχνολογικής ανάπτυξης ή των επενδύσεων και στην κατανομή των αγορών.

B. Ο Όμιλος Ευρώπη-Ιαπωνία

1. Φύση της παράβασης

- (99) Η Επιτροπή θεωρεί ότι για να αποτελεί συμφωνία, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ, δεν είναι απαραίτητο η συμφωνία να είναι δεσμευτική, από νομικής απόψεως, για τα μέρη. Υπάρχει συμφωνία εάν τα μέρη έχουν σύμπτωση απόψεων σε ένα επίπεδο που περιορίζει ή που δύναται να περιορίσει την εμπορική τους ελευθερία, καθορίζοντας τις γενικές κατευθύνσεις της αμοιβαίας δράσης τους στην αγορά ή της αποχής τους. Δεν απαιτούνται ούτε συμβατικές κυρώσεις ούτε εκτελεστικές διαδικασίες. Κατά συνέπεια, δεν απαιτείται η εν λόγω συμφωνία να λάβει γραπτή μορφή⁽³¹⁾.

⁽³¹⁾ Απόφαση 86/398/ΕΟΚ της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1986, σχετικά με την υπόθεση IV/31149 — Πολυπροπυλένιο (ΕΕ L 230 της 18.8.1986, σ. 1, αιτιολογική σκέψη 81). Αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Οκτωβρίου 1991 στην υπόθεση Rhône-Poulenc SA κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. 1037, παράγραφος 120) και της 20ής Απριλίου 1999 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-305/94 κ.λπ. Limburgse Vinyl Maatschappij Nv και λοιποί κατά Επιτροπής (παράγραφος 715 — δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί).

2. Αντικείμενο και αποτέλεσμα της συμφωνίας

- (101) Στις δηλώσεις των διαφόρων παραγωγών, το περιεχόμενο της συμφωνίας παρουσιάστηκε ως εξής:
- οι σχέσεις μεταξύ των παραγωγών διέπονται από βασικούς κανόνες (fundamentals) που απαγορεύουν σε καθέναν να πωλεί στις εθνικές αγορές των ανταγωνιστών που συμμετέχουν στη συμφωνία,
 - [...],
 - [...],
 - [...].

- (102) Η εν λόγω συμφωνία είχε επίσης ως στόχο να περιορίσει τον ανταγωνισμό στην κοινή αγορά, προβλέποντας τη διατήρηση των οικείων αγορών των διαφόρων παραγωγών (ήτοι των αγορών: γερμανικής, γαλλικής, ιταλικής, βρετανικής, ιαπωνικής) στο βαθμό που η προσφορά σωλήνων άνευ ραφής στα κράτη της Κοινότητας όπου ήταν εγκατεστημένος ένας εθνικός παραγωγός περιορίστηκε από την αποχή άλλων παραγωγών που συμμετείχαν στη συμφωνία για την παράδοση σωλήνων στις αγορές αυτές.

- (103) Οι δύο πτυχές της συμφωνίας «Ευρώπη-Ιαπωνία» [...] θα ενέπνταν επίσης στις διατάξεις του άρθρου 81 ΕΚ, εάν καθοριζόταν ότι οι εν λόγω πρακτικές επέτρεψαν στους παραγωγούς να περιορίσουν την προσφορά στο εσωτερικό της κοινής αγοράς ή να καθορίσουν τιμές κατά τρόπο

⁽³²⁾ «Εγκρίθηκε η ακόλουθη βάση κατανομής» ... «συμφωνήθηκε αύξηση τιμών ύψους 50 %» ... «η κατωτέρω συμφωνία θα παραμείνει σε ισχύ έως τα τέλη Μαρτίου του 1994».

άμεσο ή έμμεσο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποδείξει ένα τέτοιο περιοριστικό αποτέλεσμα στην κοινή αγορά. Η Επιτροπή δεν μπορεί επίσης να αποδείξει ένα περιοριστικό αποτέλεσμα της εν λόγω συμφωνίας εντός της επικράτειας που καλύπτεται από τη συμφωνία για τον ΕΟΧ εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, η συμφωνία «Ευρώπη-Ιαπωνία» δεν αποτελεί τμήμα της παρούσας απόφασης, εφόσον προέβλεπε τη διατήρηση των οικείων αγορών («fundamentals») και αφορούσε τα κράτη μέλη της Κοινότητας.

- (104) Όπως αποφάνθηκε το Δικαστήριο στην υπόθεση ACF Cheimiefarma, «η κατανομή των εθνικών αγορών στοχεύει στον περιορισμό του ανταγωνισμού και των συναλλαγών που πραγματοποιούνται στην κοινή αγορά»⁽³³⁾. Αποτελεί πάγια νομολογία ότι για την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 1 παρέλκει η εξέταση των συγκεκριμένων αποτελεσμάτων της συμφωνίας, όταν αυτή έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό, την παρεμπόδιση ή τη νόθευση του ανταγωνισμού⁽³⁴⁾. Πάντως, από τον πίνακα που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 68 αποδεικνύεται ότι οι εγχώριες αγορές διατηρήθηκαν.

3. Ο επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών

- (105) Μια συμφωνία σχετικά με τη διατήρηση των οικείων αγορών επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών στο βαθμό που αφορά τις πωλήσεις ενός παραγωγού της κοινής αγοράς με προορισμό ένα άλλο κράτος μέλος και επίσης τις πωλήσεις στην κοινή αγορά προέλευσης τρίτης χώρας⁽³⁵⁾.
- (106) Πράγματι, οι παραγωγοί, πραγματοποιώντας διαβουλεύσεις, μπόρεσαν να τροποποιήσουν τις ποσότητες των σωλήνων που καθένας από αυτούς, ελλείψει συνεννόησης, θα είχε πωλήσει στις αγορές των κρατών μελών της Κοινότητας⁽³⁶⁾. Ο επηρεασμός του ενδοκοινοτικού εμπορίου είναι αισθητός διότι οι παραδόσεις των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο της συμφωνίας εκ μέρους των αποδεκτριών της παρούσας απόφασης επιχειρήσεων στις τέσσερις «οικείες» αγορές αντιπροσωπεύουν περίπου το 15 % της κοινοτικής κατανάλωσης προϊόντων OCTG και αγωγών άνευ ραφής.

⁽³³⁾ Απόφαση της 15ης Ιουλίου 1970 στην υπόθεση 41/69 (Συλλογή 1970, σ. 661, παράγραφος 128).

⁽³⁴⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 1985 στην υπόθεση 123/83 BNIC κατά Guy Clair (Συλλογή 1981, σ. 391, παράγραφος 22).

⁽³⁵⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 1976 στην υπόθεση 51-75 EMI Records Limited κατά CBS United Kingdom Limited (Συλλογή 1976, σ. 811, παράγραφος 28). Αποφάσεις της Επιτροπής 74/634/ΕΟΚ της 29ης Νοεμβρίου 1974 (IV/27.095 — Γαλλοϊαπωνική συμφωνία περί των ένσφαιρων τριβέων, ΕΕ L 343 της 21.12.1974), 75/77/ΕΟΚ της 8ης Ιανουαρίου 1975 (IV/27.039 — Κοσέρβες μανταρινών, ΕΕ L 29 της 3.2.1975) και 75/497/ΕΟΚ της 15ης Ιουλίου 1975 (IV/27.000 — Κανόνες IFTRA για τους παραγωγούς ακατέργαστου αλουμινίου, ΕΕ L 228 της 29.8.1995, σ. 3).

⁽³⁶⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Ιανουαρίου 1973, περί διαδικασίας εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΚ (IV/26918 Ευρωπαϊκή βιομηχανία σακχάρως) ΕΕ L 140 της 26.5.1973, σ. 17).

4. Συμμετοχή των επιχειρήσεων

- (107) Οι ευρωπαίοι και οι ιάπωνες παραγωγοί αναγνώρισαν την ύπαρξη συνεδριάσεων μεταξύ τους και δέχτηκαν τη συμμετοχή τους. Στις απαντήσεις τους στις διάφορες ερωτήσεις για παροχή πληροφοριών που τους απευθύνθηκαν, οι επιχειρήσεις έδωσαν στην Επιτροπή τις ημερομηνίες ορισμένων από τις συνεδριάσεις αυτές που διεξάχθηκαν μεταξύ του 1992 και του 1994, αλλά αναγνωρίζουν ότι η σύσταση του «Ομίλου» ανέρχεται στα τέλη της δεκαετίας του 1970 (η δήλωση της Vallourec αποκαλύπτει την έναρξη του συντονισμού κατά το 1977). Στις απαντήσεις τους στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, οι λατινοαμερικανοί παραγωγοί υπέβαλαν στην Επιτροπή στοιχεία που αποδεικνύουν παραδόσεις εκ μέρους τους στη Ευρώπη, πράγμα το οποίο, από κοινού με τη ρητή επιφύλαξη σχετικά με τη διατήρηση εκ μέρους τους της ευρωπαϊκής αγοράς, οδήγησε την Επιτροπή να αποσύρει τις αιτιάσεις έναντι των παραγωγών αυτών.

5. Η διάρκεια της παράβασης

- (108) Σύμφωνα με τις δηλώσεις της Vallourec, οι συνεδριάσεις του ομίλου «Ευρώπη-Ιαπωνία» άρχισαν το 1977 (σελίδα 6257). Συνεχίστηκαν έως το 1995 (σελίδα 6257). Πάντως, λαμβανομένων υπόψη των συμφωνιών αυτοπεριορισμού των εξαγωγών που συνάφθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και της ιαπωνικής κυβέρνησης, όπως περιγράφονται ανωτέρω στο σημείο 27, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι υπήρξε παράβαση παρά από το 1990.

6. Συμπέρασμα για την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ

- (109) Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων στοιχείων, η Επιτροπή θεωρεί ότι όλες οι επιχειρήσεις, αποδέκτριες της παρούσας απόφασης, παραβίασαν τις διατάξεις του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ, συμφωνώντας για τη διατήρηση των οικείων αγορών τους.

Γ. Οι συμβάσεις που συνάφθηκαν μεταξύ των επιχειρήσεων BS, Vallourec, Dalmine και MRW

1. Φύση της παράβασης

- (110) Έστω και αν πρόκειται για τρεις διαφορετικές συμβάσεις που συνάφθηκαν σε διαφορετικές ημερομηνίες, απετέλεσαν τον καρπό μιας αρχικής συμφωνίας μεταξύ της Vallourec και της BS (αιτιολογική σκέψη 78). Η Vallourec παρέτεινε την ισχύ τους σε συμφωνία με τις επιχειρήσεις BS, Dalmine και MRW στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης της ευρωπαϊκής βιομηχανίας (αιτιολογική σκέψη 91).

2. Αντικείμενο και αποτέλεσμα των συμβάσεων

- (111) Το αντικείμενο των εν λόγω συμβάσεων ήταν η προμήθεια σε λείους σωλήνες της «ηγετικής» επιχείρησης στην αγορά

των OCTG στη Βόρεια Θάλασσα και στόχος τους ήταν να διατηρηθεί ένας εγχώριος παραγωγός στο Ηνωμένο Βασίλειο ώστε να επιτύχει τη διατήρηση των βασικών κανόνων «fundamentals» στο πλαίσιο του Ομίλου Ευρώπη-Ιαπωνία. Οι συμβάσεις αυτές είχαν ως βασικό αντικείμενο και αποτέλεσμα μια κατανομή μεταξύ των επιχειρήσεων MRW, Vallourec και Dalmine όλων των αναγκών της ανταγωνιστικής επιχείρησής τους BS (Vallourec από το 1994). Συνέδεαν τις τιμές αγοράς λειών σωλήνων από τις τιμές σωλήνων με σπειρώματα της BS. Κατά τον τρόπο αυτό περιόριζαν την ελευθερία προμήθειας της BS (Vallourec από το Φεβρουάριο του 1994) και υποχρέωναν αυτή την τελευταία να ανακοινώνει στους ανταγωνιστές της τις εφαρμοζόμενες τιμές πωλήσεως καθώς και τις πωληθείσες ποσότητες. Εξάλλου, οι επιχειρήσεις MRW, Vallourec (έως το Φεβρουάριο του 1994) και Dalmine δεσμεύονταν να παραδώσουν σε έναν ανταγωνιστή (BS, στη συνέχεια Vallourec από το Μάρτιο του 1994) ποσότητες άγνωστες εκ των προτέρων.

(112) Το άρθρο 81 παράγραφος 1 ΕΚ αναφέρει ρητά ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά τις συμφωνίες που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την κατανομή των αγορών. Συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο και αποτέλεσμα την κατανομή των προμηθειών στο βασικό παραγωγό σωλήνων με σπειρώματα σε μια αγορά που αντιπροσωπεύει σχεδόν το ήμισυ της κατανάλωσης προϊόντων OCTG της Κοινότητας (αιτιολογική σκέψη 50) συνεπάγονται αισθητή μείωση του ανταγωνισμού στο εσωτερικό της κοινής αγοράς.

3. Ο επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών

(113) Το ενδοκοινοτικό εμπόριο επηρεάζεται εφόσον η σύμβαση αφορά παραδόσεις προς το Ηνωμένο Βασίλειο προέλευσης Γαλλίας, Γερμανίας και Ιταλίας. Ο επηρεασμός αυτός είναι αισθητός εφόσον οι παραδόσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο της συμφωνίας αντιπροσωπεύουν περίπου το 20 % της κοινοτικής κατανάλωσης προϊόντων OCTG άνευ ραφής.

4. Συμμετέχουσες επιχειρήσεις

(114) Οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις στην εν λόγω συμφωνία είναι οι Vallourec, MRW, Dalmine και BS (αυτή η τελευταία μόνον έως το Φεβρουάριο του 1994).

5. Η διάρκεια της παράβασης

(115) Για την BS η παράβαση διήρκεσε μεταξύ του Ιουλίου 1991 (ημερομηνία υπογραφής της σύμβασης με τη Vallourec) και του Φεβρουαρίου 1994 (ημερομηνία αγοράς από τη Vallourec των εγκαταστάσεων της BS). Για την MRW διήρκεσε μεταξύ Αυγούστου 1993 (ημερομηνία υπογραφής της σύμβασης με την BS) και τουλάχιστον έως τις 24ης Απριλίου 1997 (αιτιολογική σκέψη 92). Για τη Vallourec η παράβαση διήρκεσε μεταξύ Ιουλίου 1991 και Μαρτίου 1999. Για τη Dalmine η παράβαση διήρκεσε μεταξύ Δεκεμβρίου 1991 (ημερομηνία υπογραφής της σύμβασης με την BS) και Μαρτίου 1999 (αιτιολογική σκέψη 92).

6. Συμπέρασμα σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ

(116) Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προηγήθηκαν, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι επιχειρήσεις MRW, BS, Dalmine και Vallourec παραβίασαν τις διατάξεις του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ, συνάπτοντας συμβάσεις που είχαν ως αποτέλεσμα μια κατανομή των προμηθειών λειών σωλήνων στη BS (Vallourec από το 1994).

Δ. Μη εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3 ΕΚ

(117) Εφόσον καμία από τις συμφωνίες που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας απόφασης δεν κοινοποιήθηκε και δεν πληρούν τους όρους που θεσπίστηκαν στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, το άρθρο 81 παράγραφος 3 ΕΚ δεν τυχάνει εφαρμογής.

E. Οι ισχυρισμοί των μερών

1. Όσον αφορά τη διαδικασία

α) Οι αποφάσεις ελέγχου του Νοεμβρίου 1994

(118) Οι ιαπωνικές επιχειρήσεις καθώς και οι επιχειρήσεις Dalmine και MRW αμφισβητούν τη νομιμότητα των αποφάσεων βάσει των οποίων η Επιτροπή προέβη σε ελέγχους το Δεκέμβριο του 1994 και λόγω του γεγονότος αυτού αμφισβητούν τη δυνατότητα για την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει τα επιτευχθέντα έγγραφα κατά τη διάρκεια των ελέγχων αυτών. Σύμφωνα με τις επιχειρήσεις αυτές, το σύστημα που θεσπίστηκε από το άρθρο 56 της συμφωνίας για τον EOX αποκλείει τη δυνατότητα σύγκλισης αρμοδιοτήτων μεταξύ της ESA και της Επιτροπής («one stop shop»). Εάν η Επιτροπή υποψιαζόταν την ύπαρξη παράβασης δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ, θα είχε την αποκλειστική αρμοδιότητα και δεν θα έδινε συνέχεια στο αίτημα της ESA.

(119) Για την Επιτροπή, οι ισχυρισμοί αυτοί πρέπει να απορριφθούν εφόσον οι αποφάσεις τις οποίες εξέδωσε το Νοέμβριο του 1994 σχετικά με την ύπαρξη συμφωνιών ή/και εναρμονισμένων πρακτικών, βάσει των πληροφοριών τις οποίες κατείχε, είχαν τους δύο στόχους, να ελεγχθεί εάν οι πρακτικές ήταν σε θέση:

— να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών της Κοινότητας (παραβίαση του άρθρου 81 ΕΚ),

— ή/και να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ των μελών της συμφωνίας για τον EOX (παραβίαση του άρθρου 53 της συμφωνίας).

Επιπλέον, το αίτημα της ESA δεν αφορούσε παρά ένα τμήμα του EOX (τη Νορβηγία), ενώ οι έλεγχοι που έγιναν από την Επιτροπή είχαν πολύ ευρύτερη διάσταση, όπως απορρέει σαφώς από το κείμενο των αποφάσεων ελέγχου. Αντίθετα

από τους ισχυρισμούς των επιχειρήσεων, η Επιτροπή ήταν, κατά συνέπεια, αρμόδια να διενεργήσει τον έλεγχο κατόπιν αιτήματος της ESA και να προβεί σε δικούς της ελέγχους για την εξακρίβωση της πιθανής ύπαρξης άλλων παραβάσεων.

- (120) Η διπλή νομική βάση, που χρησιμοποιείται στις αποφάσεις ελέγχου — συνθήκη ΕΚ (ιδίως το άρθρο 85) και συμφωνία για τον ΕΟΧ (ιδίως το άρθρο 53) — ήταν κατά συνέπεια νόμιμη, διότι κατά τη φάση της έρευνας η Επιτροπή δεν μπορούσε να καθορίσει εάν τα πραγματικά περιστατικά αποδείκνυαν την ύπαρξη παραβιάσεων αποκλειστικά του άρθρου 81 ΕΚ ή επίσης παραβιάσεων του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Ύστερα από έλεγχο των πραγματικών περιστατικών και μετά την μεταφορά της υπόθεσης από την ESA, η Επιτροπή ήταν επίσης μόνη αρμόδια για τη συνέχιση της διαδικασίας στο πλαίσιο της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

β) Η χρήση από την Επιτροπή του εγγράφου «sharing key»

- (121) Όλες οι επιχειρήσεις, πλην της MRW και της BS που δεν αποφάνθηκαν σχετικά με το σημείο αυτό, αμφισβητούν το γεγονός ότι η Επιτροπή μπορεί να επικαλεστεί το έγγραφο «sharing key», εφόσον ούτε η πηγή του ούτε ο συντάκτης του ούτε η ημερομηνία του ούτε η ευκαιρία με την οποία εκπονήθηκε δεν διευκρινίζονται. Όμως, η Επιτροπή δικαιούται να μην προσδιορίζει τις πηγές πληροφοριών της, όταν υπάρχει αίτημα προς την κατεύθυνση αυτή. Έχει την ευχέρεια να χρησιμοποιήσει ένα έγγραφο αυτού του είδους, όταν πολλά στοιχεία καθιστούν προφανή τον αυθεντικό του χαρακτήρα:

— το έγγραφο που θεοπίστηκε από τη Vallourec στις 27 Ιανουαρίου 1994 (σελίδες 4822-4823) διαπιστώνει την ύπαρξη «συμφωνιών» ή ενός «υπάρχοντος συστήματος» ή ενός «ομίλου» και τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο έγγραφο αυτό [...] συμπίπτουν με εκείνα που αποτέλεσαν αντικείμενο μιας συμφωνίας βάσει του εγγράφου «sharing key»,

— ορισμένα σημεία που αποτέλεσαν αντικείμενο της συμφωνίας που περιγράφεται στο έγγραφο «sharing key» [...] εξετάστηκαν ειδικά στις προτάσεις των ευρωπαϊών παραγωγών για τη συνεδρίαση του Νοεμβρίου,

— ο κατάλογος των συνεδριάσεων του ομίλου, του οποίου έλαβε γνώση η Επιτροπή (αιτιολογική σκέψη 60), αποδεικνύει ότι η συνεδρίαση που ακολούθησε εκείνη του Νοεμβρίου του 1993 στο Τόκιο διεξήχθη το Μάρτιο του 1994 στις Κάννες. Το έγγραφο «sharing key» αναφέρει τη διεξαγωγή της προσεχούς συνεδρίασης των προέδρων το Μάρτιο του 1994.

- (122) Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή δεν χρησιμοποίησε το εν λόγω έγγραφο μεμονωμένα, ως απόδειξη, αλλά ως συμπληρωματική ένδειξη που αποτελεί τμήμα του συνόλου των αποδείξεων.

γ) Η πρόσβαση στο φάκελο

- (123) Η MRW υποστηρίζει ότι δεν είχε πρόσβαση στα εσωτερικά έγγραφα της ESA τα οποία αυτή η τελευταία διαβίβασε στην Επιτροπή το Δεκέμβριο του 1995.

- (124) Η Επιτροπή θεωρεί ότι πρόκειται για έγγραφα εργασίας μιας δημόσιας αρχής, που διαβιβάστηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 23 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Λόγω του γεγονότος αυτού πρέπει να αντιμετωπιστούν ως εσωτερικά έγγραφα και δεν μπορούν να καταστούν προσβάσιμα σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την πρόσβαση σε φάκελο ⁽³⁷⁾.

- (125) Η Dalmine ισχυρίζεται ότι πολλά τμήματα των μη εμπιστευτικών εκδοχών (κατά συνέπεια προσβάσιμων) ορισμένων εγγράφων του φακέλου απλώς είχαν καλυφθεί χωρίς να υποβληθεί περίληψη του περιεχομένου τους. Η πρακτική αυτή δεν θα συμφωνούσε με την προαναφερθείσα ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την πρόσβαση στο φάκελο.

- (126) Η Επιτροπή οφείλει να διασφαλίσει την προστασία των νόμιμων συμφερόντων των επιχειρήσεων όσον αφορά το επιχειρηματικό τους απόρρητο ή άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες τις οποίες δεν επιθυμούν να γνωστοποιήσουν σε τρίτους. Η Επιτροπή θεωρεί παραδεκτή την πρακτική που συνίσταται στην κάλυψη των εμπιστευτικών τμημάτων, διατηρώντας συγχρόνως τη γενική κατανόηση των εγγράφων.

δ) Η προθεσμία απάντησης στην ανακοίνωση των αιτιάσεων

- (127) Η MRW και η Dalmine ισχυρίζονται ότι η προθεσμία που τέθηκε από την Επιτροπή για απάντηση στην ανακοίνωση των αιτιάσεων ήταν ανεπαρκής, δεδομένου του μεγάλου αριθμού των εγγράφων και των διαφόρων γλωσσών στις οποίες είχαν συνταχθεί.

- (128) Η Επιτροπή χορήγησε προθεσμία δύο μηνών για την απάντηση των επιχειρήσεων σύμφωνα με την πρακτική που ακολούθησε από το 1993 (βλέπε την 23η έκδοση επί της πολιτικής ανταγωνισμού, παράγραφος 207).

2. Σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά

α) Ύπαρξη της συμφωνίας

- (129) Στις γραπτές τους απαντήσεις στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και κατά τη διάρκεια της ακρόασης, η Vallourec και η

⁽³⁷⁾ ΕΕ C 23 της 23.1.1997, σ. 3, σημεία I.A.3 και II.A.2.

Dalmine αναγνώρισαν ρητά την ύπαρξη της συμφωνίας Ευρώπη-Ιαπωνία, που περιγράφεται από την Επιτροπή για τα προϊόντα OCTG συνήθους ποιότητας και το έργο αγωγών. Η British Steel, δηλώνοντας ότι δεν αμφισβητούσε τα πραγματικά περιστατικά, αμφισβήτησε την ύπαρξη της συμφωνίας («British Steel submits that if there was an agreement as alleged, it should be assessed in its economic context ... The reasons why such an agreement would not have restricted competition within the Community to an appreciable extent, suggest that there would not have been any commercial rationale for such an agreement — which calls into question whether in fact there was an agreement of the kind alleged in the SO»⁽³⁸⁾). Η MRW δεν αποφάνθηκε σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται από την Επιτροπή.

(130) Η KSC ισχυρίζεται ότι δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι τα περιγραφέντα πραγματικά περιστατικά από την Επιτροπή στην ανακοίνωση των αιτιάσεων είναι εσφαλμένα. Η εν λόγω επιχείρηση καθώς και οι επιχειρήσεις NSC, NKK και SMI αμφισβητούν το γεγονός ότι οι αποδείξεις είναι επαρκείς για τη θέσπιση της συμμετοχής τους σε μια συμφωνία που στόχευε στην προστασία των εγχώριων αγορών. Η NKK, αναγνωρίζοντας ότι κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων οι ευρωπαίοι παραγωγοί της είχαν ζητήσει τη διατήρηση των οικείων αγορών τους, υποστηρίζει ότι διατήρησε την εμπορική της στρατηγική που ήταν βασισμένη στις δικές της αποφάσεις, χωρίς να δεσμευτεί από τα αιτήματα αυτά. Η SMI υποστηρίζει ότι οι οικείες αγορές αποτελούσαν το αντικείμενο των συζητήσεων, ακριβώς για να αποκλειστούν από μια κατανομή της παγκόσμιας αγοράς.

(131) Για την Επιτροπή, όπως το υπενθύμισε κατά τη διάρκεια της ακρόασης χωρίς να επιτύχει απαντήσεις εκ μέρους των επιχειρήσεων, τα έγγραφα που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 62 έως 67 και 100 αποτελούν μία δέσμη σοβαρών ενδείξεων που έχουν ακρίβεια και συνεκτικότητα και που επαρκούν για να αποδείξουν την ύπαρξη και το περιεχόμενο της συμφωνίας. Κατά πρώτο λόγο, η δήλωση που έγινε από τον [...] Vallourec [...] είναι αρκετά σαφής και ακριβής και επαληθεύεται από άλλα έγγραφα. Κατά δεύτερο λόγο, οι ιαπωνικές επιχειρήσεις αναγνώρισαν ότι δεν μπορούν να υποβάλουν διευκρινίσεις όσον αφορά τις συνεδριάσεις του ομίλου Ευρώπη-Ιαπωνία:

«NSC cannot exclude the possibility that some of its former employees who were responsible for the seamless tube business participated in such meetings prior to July 1995» (σελίδα 13548). «NSC cannot confirm whether its former employees attended meetings bet-

⁽³⁸⁾ «Η British Steel θεωρεί ότι εάν υπήρχε μια τέτοια συμφωνία θα έπρεπε να εξεταστεί στο οικονομικό της πλαίσιο. Οι λόγοι για τους οποίους μια τέτοια συμφωνία δεν θα περιόριζε τον ανταγωνισμό στην Κοινότητα σε σημαντικό βαθμό επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι η προσφυγή σε μια τέτοια συμφωνία δεν θα ανταποκρινόταν σε καμία εμπορική λογική — πράγμα που οδηγεί στο να τεθεί το ερώτημα κατά πόσον, βάσει των πραγματικών περιστατικών, υπήρξε μια τέτοια συμφωνία όπως εκείνη που αναφέρεται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.» Σημείο 1.6 της απόφασής της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.

ween European and Japanese producers and, if so, in what capacity they attended» (σελίδα 14159)⁽³⁹⁾.

«SMI felt it important to stress that it relied on recollections of SMI employees since, without having documents and records, it could not be absolutely certain as to the accuracy of the employees' accounts» (σελίδα 14430)⁽⁴⁰⁾.

«To the best of Mr. [...] (NKK) knowledge, there is no information other than that ... contained in our reply dated 07 November 1997» (σελίδα 14493)⁽⁴¹⁾.

«The fact that KSC only has hearsay information concerning these meetings means that the information it can provide to the Commission is necessarily vague» (σελίδα 14616)⁽⁴²⁾.

(132) Οι ιαπωνικές επιχειρήσεις υποστηρίζουν ότι μεταξύ του 1977 και του 1995 παρέδωσαν σημαντικές ποσότητες προϊόντων OCTG και αγωγών στη βρετανική αγορά της Βόρειας Θάλασσας. Το γεγονός ότι δεν έκαναν παραδόσεις στη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ιταλία οφειλόταν σε αντικειμενικούς οικονομικούς λόγους που δεν προϋποθέτουν την ύπαρξη συμφωνίας διατήρησης των οικείων αγορών. Πράγματι, σύμφωνα με τις επιχειρήσεις αυτές, η βρετανική αγορά έχει ειδικά χαρακτηριστικά σε συνάρτηση με τις τρεις άλλες αγορές:

— η Βόρεια Θάλασσα αποτελεί εξωχώρια περιοχή και δεν αποτελεί τμήμα του τελωνιακού εδάφους της ΕΚ. Λόγω του γεγονότος αυτού, οι εισαγωγές στην περιοχή αυτή δεν πλήττονται από δασμούς και δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαδικασιών προστασίας του ανταγωνισμού,

— η αγορά της Βόρειας Θάλασσας είναι πολύ ελκυστική τόσο σε ποσοτικούς όρους (είναι η μεγαλύτερη της ΕΚ) όσο και σε όρους τιμών (οι αγωγοί που χρησιμοποιούνται είναι με σπειρώματα «πρώτης ποιότητας» και κατά συνέπεια ακριβότερα). Λόγω του γεγονότος αυτού το οικονομικό κόστος μεταφοράς από την Ιαπωνία είναι οικονομικά βιώσιμο.

(133) Αντίθετα, σύμφωνα με τις ιαπωνικές επιχειρήσεις (και την British Steel), υπήρχαν σημαντικοί φραγμοί στις πωλήσεις των ιαπωνικών επιχειρήσεων στις λοιπές αγορές της Κοινότητας:

⁽³⁹⁾ «Η NSC δεν μπορεί να αποκλείσει την πιθανότητα ορισμένοι από τους πρώην υπαλλήλους της που ήταν υπεύθυνοι για την επιχειρηματική δραστηριότητα στον τομέα των «σωλήνων άνευ ραφής» να συμμετείχαν σε τέτοιου είδους συνεδριάσεις πριν από τον Ιούλιο του 1995». «Η NSC δεν μπορεί να επιβεβαιώσει κατά πόσον οι πρώην υπάλληλοι της συμμετείχαν σε συνεδριάσεις μεταξύ ευρωπαίων και ιαπωνικών παραγωγών και εάν ναι, σε ποιο βαθμό συμμετείχαν».

⁽⁴⁰⁾ «Η SMI θεώρησε σημαντικό να υπογραμμίσει ότι βασιζόταν σε μαρτυρίες υπαλλήλων της SMI εφόσον, χωρίς να υπάρχουν έγγραφα και μαγνητοταινίες, δεν μπορεί να υπάρχει απόλυτη βεβαιότητα όσον αφορά την ακρίβεια των πιστοποιήσεων των υπαλλήλων» (σελίδα 14430).

⁽⁴¹⁾ «Από ό,τι μπορεί να ενθυμηθεί ο κ. Takai (NKK) δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες από εκείνες που... περιέχονται στην απάντησή μας με ημερομηνία 7 Νοεμβρίου 1997» (σελίδα 14493).

⁽⁴²⁾ «Το γεγονός ότι η KSC έχει μόνον εξ' ακοής μαρτυρίες όσον αφορά τις συνεδριάσεις αυτές σημαίνει ότι οι πληροφορίες τις οποίες μπορεί να υποβάλει στην Επιτροπή αναγκαστικά είναι αόριστες» (σελίδα 14616).

- η εμπορική πολιτική της Επιτροπής (αιτιολογική σκέψη 27),
 - οι δασμοί καθορίστηκαν σε 9 % επί των τιμών των σωλήνων,
 - οι ποσότητες των σωλήνων που καταναλώθηκαν ήταν πολύ περιορισμένες και το μέσο ύψος των συμβάσεων θεωρητικά ήταν πολύ μικρό,
 - το κόστος της μεταφοράς: σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις των ιαπωνικών επιχειρήσεων αντιπροσωπεύει άνω του 20 % της τιμής FOB των κανονικών σπειρωμάτων,
 - τα πρότυπα και οι απαιτήσεις των εθνικών προδιαγραφών αγοράς,
 - οι προθεσμίες παράδοσης από την Ιαπωνία: μεταξύ τεσσάρων και έξι εβδομάδων,
 - η πολύ ισχυρή θέση των ευρωπαϊών παραγωγών στις εθνικές τους αγορές,
 - η απειλή κίνησης διαδικασιών προστασίας του ανταγωνισμού,
 - η εθνική προτίμηση εκ μέρους των παραγωγών πετρελαίου και των επιχειρήσεων διανομής φυσικού αερίου που ήταν δημόσιες επιχειρήσεις,
 - οι κανόνες σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις που δεν χορηγούσαν δικαιώματα σε μη κοινοτικές επιχειρήσεις.
- (134) Η Επιτροπή θεωρεί ότι ήταν σαφές ότι υπήρχε συμφωνία η οποία, μεταξύ άλλων, προέβλεπε τη διατήρηση των οικείων αγορών. Το γεγονός ότι οι ιαπωνικές επιχειρήσεις δεν έκαναν εξαγωγές στην κοινή αγορά, βρίσκει τη φυσική του ερμηνεία στην ύπαρξη της συμφωνίας αυτής. Εξάλλου, μετά την εξέταση των οικονομικών παραγόντων που προβλήθηκαν από τις επιχειρήσεις, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είναι σε θέση να αποκλείσουν την ύπαρξη της συμφωνίας όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 61 έως 77 για τους ακόλουθους λόγους:
- (135) Κατά πρώτο λόγο, οι βασικοί κανόνες («fundamentals») δεν αποτελούσαν παρά μία πτυχή μιας ευρύτερης συμφωνίας που ρύθμιζε το σύνολο των εμπορικών σχέσεων (με εξαίρεση τις αγορές των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά) των ευρωπαϊών και ιαπωνικών παραγωγών. Όπως όλες οι συμφωνίες, στηριζόταν σε μια ισορροπία των συμφερόντων του κάθε μέρους, που μπορούσαν να αποκλίνουν. Από την άποψη αυτή, ακόμη και εάν, σύμφωνα με τις ιαπωνικές επιχειρήσεις, οι αγορές της ηπειρωτικής Ευρώπης δεν παρουσίαζαν ενδιαφέρον, είναι πιθανό το περιεχόμενο της συμφωνίας να ήταν διαφορετικό ή να υπήρχε αμφισβήτηση της ίδιας της ύπαρξής της εάν δεν είχε περιληφθεί η διατήρηση των ευρωπαϊκών οικείων αγορών.
- (136) Κατά δεύτερο λόγο, οι υποτιθέμενοι φραγμοί εισόδου δεν ήταν σε θέση να αποκλείσουν τη δυνατότητα ιαπωνικών πωλήσεων στις οικείες αγορές των ευρωπαϊών παραγωγών. Αντίθετα, απορρέει από πολλά έγγραφα ότι οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις θεωρούσαν τις πωλήσεις των ιαπωνικών επιχειρήσεων, είτε τελειωμένων προϊόντων, είτε λειών σωλήνων που τα σπειρώματα θα γίνονταν τοπικά (σελίδες 15611, 15623), ως πραγματική απειλή. Από αυτό αποδεικνύεται σαφώς ότι είναι η ύπαρξη της συμφωνίας διατήρησης των οικείων αγορών που απέτρεψε τους άπωνες παραγωγούς να προβούν σε εξαγωγές στις ευρωπαϊκές αγορές.
- (137) Τα οικονομικά επιχειρήματα που προβλήθηκαν από τις επιχειρήσεις δεν μπορούν εξάλλου να γίνουν δεκτά για τους ακόλουθους λόγους:
- τα εμπορικά μέτρα που εκδόθηκαν από την Επιτροπή για να αντιμετωπιστεί η χαλβουργική κρίση και πιο συγκεκριμένα η συμφωνία με τις ιαπωνικές αρχές, είχαν ως στόχο το να αποφευχθούν οι διαταραχές της αγοράς. Εάν τα μέτρα αυτά μπόρεσαν να παρακινήσουν τις ιαπωνικές επιχειρήσεις να μην δεσμευτούν για την πραγματοποίηση εξαγωγών στην Ευρώπη έως το 1990, δεν αιτιολογούν τη διατήρηση της πολιτικής αυτής μετά το έτος αυτό,
 - δεδομένης της διαρθρωτικής υπερβάλλουσας παραγωγικής ικανότητας του τομέα (αιτιολογική σκέψη 45) και του υψηλού πάγιου κόστους, οποιαδήποτε πώληση σε τιμή ανώτερη του κυμαινόμενου κόστους συμβάλει στην κάλυψη των πάγιων δαπανών και στη μείωση λόγω του γεγονότος αυτού των δαπανών του συνόλου της παραγωγής. Κατά συνέπεια, ακόμη και αγορές όπου η κατανάλωση των εν λόγω προϊόντων δεν ήταν ιδιαίτερα μεγάλη παρουσιάζουν κάποιο ενδιαφέρον για όλους τους παραγωγούς,
 - οι ιαπωνικές επιχειρήσεις εξαγουν, με πλοία και παντού στον κόσμο, άνω του 95 % της παραγωγής τους σε πετρελαιαγωγούς. Στις αναλύσεις που παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια της ακρόασης από τις εν λόγω επιχειρήσεις, οι τιμές των ναύλων προς την Ευρώπη υποβλήθηκαν μεμονωμένα, ήτοι θεωρώντας ότι τα πλοία δεν μετέφεραν παρά μικρό φορτίο σωλήνων και ότι ο μοναδικός προορισμός τους ήταν η Ευρώπη. Όμως, αυτό δεν λαμβάνει υπόψη τη δυνατότητα φόρτωσης πολλαπλών φορτίων πράγμα που θα μείωνε το κόστος. Εξάλλου, στη μεταφορά μέσω πλοίων, η απόσταση δεν αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την τιμή. Επίσης, οι αναφερθείσες τιμές δεν αποτελούσαν το πραγματικό κόστος αλλά εκτιμήσεις, ενώ δεν έγινε καμία σύγκριση μεταξύ του πραγματικού κόστους μεταφοράς που καταβλήθηκε από τις επιχειρήσεις και του πραγματικού κόστους παραγωγής, πράγμα που θα επέτρεπε να διαπιστωθεί, ενδεχομένως, εάν οι πωλήσεις κάλυπταν το κόστος,
 - όσον αφορά την εικαζόμενη διαφορά προτύπων και τις εθνικές απαιτήσεις έγκρισης, πρέπει να επισημάνουμε ότι το πρότυπο API είναι παγκόσμιο πρότυπο και ότι οι ενδεχόμενες απαιτήσεις έγκρισης εκ μέρους των καταναλωτών υπάρχουν παντού στον κόσμο,
 - οι προθεσμίες παράδοσης από την Ιαπωνία είναι οι ίδιες για τους αγωγούς με σπειρώματα υψηλής ποιότητας για τους οποίους οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν θεώρησαν ότι υπήρχε εμπόδιο,

- η πολύ ισχυρή θέση των ευρωπαϊών παραγωγών στις εθνικές τους αγορές, σύμφωνα με την Επιτροπή, δεν αποτελεί εμπόδιο για τις εξαγωγές των ιαπωνικών επιχειρήσεων στην Ευρώπη αλλά διαπίστωση ότι οι βασικοί κανόνες («fundamentals») τηρήθηκαν,
- το επιχείρημα μιας απειλής άσκησης διαδικασιών προστασίας του ανταγωνισμού που θα παρεμπόδιζαν τις ιαπωνικές εξαγωγές στην Ευρώπη δεν μπορεί να γίνει δεκτό από την Επιτροπή. Δεν κινήθηκε καμία διαδικασία αντιντάμπινγκ κατά των ιαπωνικών εισαγωγών χαλυβουργικών προϊόντων και ορισμένες από τις διαδικασίες που κινήθηκαν κατά άλλων χωρών (που εξάλλου αφορούσαν εν γένει τους σωλήνες άνευ ραφής) δεν ολοκληρώθηκαν. Από την άλλη πλευρά, οι ιαπωνικές (και ευρωπαϊκές) επιχειρήσεις υπάχθηκαν σε διαδικασίες αντιντάμπινγκ στις Ηνωμένες Πολιτείες για πολλά χαλυβουργικά προϊόντα, πράγμα που δεν προκάλεσε την απόσυρσή τους από την αμερικανική αγορά,
- όσον αφορά την εικαζόμενη εθνική προτίμηση των παραγωγών πετρελαίου και των επιχειρήσεων διανομής φυσικού αερίου, οι ιαπωνικές επιχειρήσεις δεν πρόσφεραν παράδειγμα μιας προσφοράς εκ μέρους τους που δεν θα είχε γίνει δεκτή. Ελλείψει προσφορών, είναι αδύνατο να συναφθούν συμβάσεις,
- όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν τις δημόσιες συμβάσεις, δεν απέκλειαν τη δυνατότητα για τις ιαπωνικές επιχειρήσεις να συνάψουν συμβάσεις.
- (138) Η Επιτροπή αναγνωρίζει ορισμένα μειονεκτήματα των ιαπωνικών παραγωγών όσον αφορά τις πωλήσεις τους στην Ευρώπη, που απορρέουν από τη γεωγραφική τους απομάκρυνση και την καταβολή δασμών. Πάντως, τα μειονεκτήματα αυτά δεν μπορούν να ερμηνεύσουν την απουσία τους στην ευρωπαϊκή αγορά για μια τόσο μακροχρόνια περίοδο.
- β) Διάρκεια της συμφωνίας
- (139) Οι ιαπωνικές επιχειρήσεις ισχυρίζονται ότι η δήλωση της Vallourec αποδεικνύει ότι οι επαφές άρχισαν μετά το 1977 αλλά χωρίς να διευκρινίζεται πότε ακριβώς. Η Dalmine υποστηρίζει ότι έστω και αν οι επαφές άρχισαν το 1977, τίποτα δεν αποδεικνύει ότι κατέληξαν σε συμφωνία, όπως περιγράφεται από την Επιτροπή, και η συμφωνία αυτή θα μπορούσε να συναφθεί αργότερα. Σύμφωνα με τις επιχειρήσεις αυτές, η Επιτροπή δεν μπορεί να στηριχθεί απλώς στη δήλωση της Vallourec για να τοποθετήσει την έναρξη της συμφωνίας στο 1977. Από την πλευρά της, η SMI δεν θα διαφωνούσε στο να θεωρήσει η Επιτροπή ότι οι συνεδριάσεις ξεκίνησαν κατά τα μέσα της δεκαετίας του '80.
- (140) Η Επιτροπή βασίζεται στη δήλωση της Vallourec στο σημείο αυτό και θεωρεί ότι καμία επιχείρηση δεν υπέβαλε συγκεκριμένα στοιχεία που δύνανται να την αμφισβητήσουν.
- (141) Όσον αφορά τη λήξη της συμφωνίας, οι επιχειρήσεις KSC, SMI, NKK και Dalmine υποστηρίζουν ότι δεν συμμετείχαν σε καμία συνεδρίαση του ομίλου Ευρώπη-Ιαπωνία μετά το 1994.
- (142) Η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι απαραίτητο να διεξαχθεί μια συνεδρίαση για να συμμετέχει μια επιχείρηση σε μια υπάρχουσα συμφωνία για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Η δήλωση της Vallourec της 17ης Σεπτεμβρίου 1996 αναφέρει ότι οι συμβάσεις με τις ιαπωνικές επιχειρήσεις είχαν ληφθεί πριν από διάστημα λίγο άνω του ενός έτους. Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι έλεγχοι διεξήχθησαν το Δεκέμβριο του 1994. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα, στο σημείο 108, ότι η συμφωνία διήρκεσε μεταξύ του 1977 και του 1995 (εκτός από την περίπτωση της BS).
3. Όσον αφορά τη νομική εκτίμηση
- α) Ο Όμιλος Ευρώπη-Ιαπωνία
- (143) Οι ιαπωνικές επιχειρήσεις καθώς και η British Steel υποστηρίζουν ότι εάν υπήρχε συμφωνία για τη διατήρηση των εγχώριων αγορών, δεν θα υπήρχαν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό στο εσωτερικό της κοινής αγοράς, διότι οι πωλήσεις των ιαπωνικών επιχειρήσεων αντιμετώπιζαν με τους φραγμούς που περιγράφονται παραπάνω (αιτιολογική σκέψη 133)· η British Steel, από την πλευρά της, διαμαρτύρεται ότι δεν πώλησε στις οικείες αγορές άλλων παραγωγών διότι από της κατασκευής του εργοστασίου της εξέλασης σωλήνων είχε επιλέξει να επικεντρωθεί στην οικεία αγορά της και λόγω του γεγονότος αυτού μια συμφωνία αποχής της δεν θα είχε επιπτώσεις στον ανταγωνισμό.
- (144) Πάντως, όταν θεωρείται ότι μια συμφωνία στοχεύει να περιορίσει τον ανταγωνισμό δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ, είναι περιττό να ληφθούν υπόψη οι συγκεκριμένες επιπτώσεις της στην αγορά (αιτιολογική σκέψη 104), εφόσον το θέμα αυτό δεν αφορά παρά τον καθορισμό του ύψους των ενδεχόμενων προστίμων ⁽⁴³⁾.
- (145) Οι ιαπωνικές επιχειρήσεις προβάλλουν επίσης το επιχείρημα ότι οι πωλήσεις τους γίνονται απευθείας στους τελικούς χρήστες (εταιρείες πετρελαίου) και ότι κατά συνέπεια τα προϊόντα δεν αποτελούν αντικείμενο περαιτέρω πωλήσεων. Λόγω του γεγονότος αυτού, η συμφωνία δεν θα παρεμπόδιζε το ενδοκοινοτικό εμπόριο δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης. Όμως, η Επιτροπή θεωρεί ότι η θέση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη ότι, πέραν των τεσσάρων ιαπωνικών επιχειρήσεων, τέσσερις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις συμμετείχαν στη συμφωνία, μια από τις πτυχές της οποίας

⁽⁴³⁾ Απόφαση της 10ης Μαρτίου 1992 στην υπόθεση T- 14/89, Montedipe/Commission (Συλλογή 1992, σελίδα II-1155, σημείο 264).

ήταν η διατήρηση των οικείων αγορών. Για την Επιτροπή, μια τέτοια συμφωνία δύναται να ασκήσει επιρροή στις συναλλαγές μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών προς μια κατεύθυνση που αντικείται στην υλοποίηση των στόχων μιας ενιαίας αγοράς μεταξύ κρατών μελών. Για τους λόγους που αναφέρονται παραπάνω (αιτιολογική σκέψη 106) το ενδοκοινοτικό εμπόριο δύναται να επηρεαστεί αισθητά από την εν λόγω συμφωνία.

β) Οι συμβάσεις που συνάφθηκαν μεταξύ των BS, Vallourec, Dalmine και MRW

- (146) Κατά πρώτο λόγο, τα τέσσερα μέρη αρνούνται ότι οι τρεις συμβάσεις απορρέουν από συμφωνία μεταξύ τους: διαπραγματεύθηκαν και συνάφθηκαν χωριστά και ατομικά.
- (147) Αντίθετα, η Επιτροπή θεωρεί ότι, όπως απορρέει από τις αιτιολογικές σκέψεις 78 έως 81 υπήρξε συμφωνία μεταξύ της BS και της Vallourec (με πρωτοβουλία της Vallourec στο πλαίσιο της ανανέωσης της σύμβασης εκχώρησης της άδειας εκμετάλλευσης VAM) για την προμήθεια της BS σε λείους σωλήνες από τις επιχειρήσεις MRW, Dalmine και Vallourec ώστε να διατηρηθεί ο «εγχώριος» χαρακτήρας της βρετανικής αγοράς έναντι των ιαπωνικών επιχειρήσεων. Στη συνέχεια, το 1993, οι τέσσερις επιχειρήσεις κατέληξαν σε συναίνεση για τη διατήρηση των εν λόγω συμβάσεων (αιτιολογική σκέψη 91) στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, το οποίο επίσης προέβλεπε ως επιχείρημα ενώπιον των ιαπωνικών παραγωγών. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εν λόγω συμβάσεις αντικείνται στις διατάξεις του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ.
- (148) Κατά δεύτερο λόγο, τα τέσσερα μέρη υποστηρίζουν ότι οι εν λόγω συμβάσεις ήταν αιτιολογημένες από εμπορικής απόψεως και ότι το περιεχόμενό τους δεν αντικείται στις διατάξεις του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ.
- (149) Η BS, από τη μια πλευρά, προβάλλει τον ισχυρισμό ότι, για δικούς της οικονομικούς λόγους είχε αποφασίσει από το 1990 να εγκαταλείψει την παραγωγή σωλήνων άνευ ραφής θερμής έλασης (Clydesdale), πράγμα που έγινε συγκεκριμένο τον Απρίλιο του 1991. Οι εγκαταστάσεις της τελικής επεξεργασίας της περιοχής Airdree («Imperial») διατηρήθηκαν βραχυπρόθεσμα και απαιτούσαν ασφαλείς προμήθειες σε λείους σωλήνες. Τα ποσοστά επί τοις εκατό που καταναμήθηκαν στους τρεις εταίρους ερμηνεύονταν στο βαθμό που, λόγω της ασταθούς φύσης της ζήτησης στο Ηνωμένο Βασίλειο, θα ήταν εξαιρετικά επικίνδυνο για την BS να δεσμευτεί να αγοράσει πάγιες ποσότητες για χρονικό διάστημα πέντε ετών ή να δεσμευτεί με έναν μόνο προμηθευτή. Όπως η εν λόγω επιχείρηση εξαρτιόταν από μία άδεια εκμετάλλευσης της Vallourec για την παραγωγή της σε είδη σωληνογραφίας για τον κλάδο πετρελαίου και αερίου, η Vallourec διέθετε ισχυρή διαπραγματευτική θέση για να γίνει ο βασικός προμηθευτής ([...] %). Με στόχο να μειώσουν τα αποθέματά τους και τις δαπάνες αποθήκευσής τους, η Dalmine και η MRW υπήρξαν η φυσική επιλογή, εφόσον οι εν λόγω επιχειρήσεις μπορούσαν να παραδώσουν το προϊόν εντός μιας εβδομάδας, ενώ οι ιαπωνικές παραδόσεις θα χρειάζονταν πολλές εβδομάδες. Εξάλλου, η BS υποστηρίζει ότι

η επιλεγείσα μέθοδος για τον υπολογισμό της τιμής λείων σωλήνων θα επέτρεπε σε κάθε προμηθευτή ένα περιθώριο χωρίς να περιορίσει τον ανταγωνισμό. Τέλος, για την εφαρμογή της μεθόδου αυτής, η BS δεν αποκάλυψε παρά τις μέσες τιμές του προηγούμενου τριμήνου.

- (150) Σύμφωνα με την Dalmine, η σύμβασή της με την BS της επέτρεπε να έχει πρόσβαση στη σημαντικότερη αγορά στην Ευρώπη. [...] Εξάλλου, η Dalmine θεωρεί ότι δεν δεσμεύτηκε να παραδώσει άγνωστες εκ των προτέρων ποσότητες λείων σωλήνων, εφόσον οι ποσότητες καθορίζονταν κάθε μήνα. Η Dalmine ισχυρίζεται ότι επίσης δεν διαδραμάτισε παρά δευτερεύοντα ρόλο στη σύναψη της σύμβασης.
- (151) Από την πλευρά της, η MRW ισχυρίζεται ότι η σύμβασή της με την BS της επέτρεπε να βελτιώσει τη χρήση της παραγωγικής της ικανότητας μετά την κατάρρευση της αγοράς της πρώην ΕΣΣΔ και αφού έχασε μια νομική διαμάχη με τη Vallourec σχετικά με το δικαίωμα της MRW να χρησιμοποιεί τους δικούς της συνδέσμους υψηλής ποιότητας.
- (152) Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο στόχος των συμβάσεων αυτών ήταν να διατηρηθεί η BS ως παραγωγός στο Ηνωμένο Βασίλειο στο πλαίσιο των βασικών κανόνων («fundamentals») (αιτιολογική σκέψη 147). Πράγματι, δεδομένης της υπερβάλλουσας διαρθρωτικής παραγωγικής ικανότητας του τομέα των σωλήνων άνευ ραφής κατά την εποχή εκείνη [ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3296/92 της Επιτροπής για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους άνευ ραφής καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας, Τσεχοσλοβακίας και Κροατίας, και ανέφερε ότι το ποσοστό χρησιμοποίησης των κοινοτικών παραγωγών έπεσε σημαντικά κάτω του 75 %, το οποίο θεωρείται «ως το νεκρό σημείο του κύκλου εργασιών σε αυτόν τον τομέα σωλήνων»⁽⁴⁴⁾], κατά συνέπεια η BS δεν μπορούσε να φοβάται έλλειψη λείων σωλήνων ή παραδόσεων σε μη οικονομικές τιμές. Επίσης απορρέει από το φάκελο (σελίδες 15611 και 15612) ότι, μέσω των συμβάσεων αυτών, η βρετανική αγορά διατηρούσε υψηλές τιμές («Certains clients UK voudront profiter d'opportunité de tubes lisses   prix plus bas que ceux offerts par les Européens   BSC et chercheront   imposer   BSC des tubes lisses d'origine sud-américaine, ce que BSC aura du mal   refuser»)⁽⁴⁵⁾. Για να αποφευχθεί ένας «Άγιος ανταγωνισμός», η BS ανέφερε επίσης τη δυνατότητα αγοράς λείων σωλήνων από άλλους παραγωγούς από ό,τι η Vallourec, η MRW και η Dalmine (σελίδες 15586-15587). Τέλος, οι παραγωγοί οι εγκατεστημένοι εκτός Ευρώπης θα ήταν επίσης σε θέση να παραδίδουν λείους σωλήνες εντός μιας ελάχιστης προθεσμίας πέντε ή έξι εβδομάδων που προβλέπεται στις προαναφερθείσες συμβάσεις⁽⁴⁶⁾. Εξάλλου, οι συμβάσεις αυτές δεν προέβλεπαν άλλη κύρωση για παράλειψη παράδοσης εκτός από το να περιληφθεί η μη παραδο-

⁽⁴⁴⁾ ΕΕ L 328 της 14.11.1992, σ. 15, αιτιολογική σκέψη 38.

⁽⁴⁵⁾ «Ορισμένοι πελάτες του Ηνωμένου Βασιλείου θα θελήσουν να επωφεληθούν της δυνατότητας αγοράς λείων σωλήνων σε χαμηλότερες τιμές από εκείνες που προσφέρονται από τους Ευρωπαίους στην BSC και θα προσπαθήσουν να επιβάλουν στην BSC λείους σωλήνες νοτιοαμερικανικής προέλευσης, πράγμα που η BSC θα δυσκολευτεί να αρνηθεί».

⁽⁴⁶⁾ Σύμφωνα με τη ρήτρα 4 υπάρχουν τρεις προθεσμίες: παραδειγματός χάριν, για τις παραδόσεις του Μαρτίου, η BS διευκρινίζει: α) οι ποσότητες της 15ης Δεκεμβρίου, β) οι εξωτερικές διαμέτροι της 15ης Ιανουαρίου και γ) όλες οι άλλες παράμετροι της παραγωγίας, της 25ης Ιανουαρίου (εάν η παράδοση πραγματοποιηθεί το πρώτο δεκαπενθήμερο του Μαρτίου) ή της 10ης Φεβρουαρίου (εάν η παράδοση πραγματοποιηθεί κατά το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαρτίου).

θείσα ποσότητα στον υπολογισμό της ετήσιας συνολικής ποσότητας την οποία δικαιούται να παραδώσει ο προμηθευτής, πράγμα που στην πράξη θα είχε ως αποτέλεσμα να μειώσει το ποσοστό των προμηθειών που προβλέπονται στις συμβάσεις. Από τα παραπάνω απορρέει ότι η προθεσμία δεν είχε τόσο σημασία όση ισχυρίζεται ότι της προσδίδει η BS.

(153) Σε κάθε περίπτωση οι συμβάσεις περιείχαν ρήτρες περιοριστικές του ανταγωνισμού:

— καθορίζοντας τις ποσότητες προς παράδοση στην BS σε ποσοστά και όχι σε πάγιες ποσότητες, οι επιχειρήσεις Vallourec, MRW και Dalmine δεσμεύονταν υπέρ ενός ανταγωνιστή να παραδίδουν ποσότητες άγνωστες εκ των προτέρων. Κατά τον τρόπο αυτό υπαναχώρησαν εν μέρει, υπέρ ενός ανταγωνιστή, του να επωφεληθούν στην αγορά σωλήνων με σπειρώματα από την ενδεχόμενη αύξηση της κατανάλωσης, εφόσον η δυνατότητα της BS (στη συνέχεια Vallourec) να ζητήσει από τις επιχειρήσεις MRW, Dalmine και Vallourec ποσότητες λείων σωλήνων χωρίς περιορισμό την έθετε σε θέση να ικανοποιήσει την ενδεχόμενη αυτή αύξηση της ζήτησης. Η Vallourec, η MRW και η Dalmine δεν θα δεσμεύονταν να παραδίδουν ποσότητες άγνωστες εκ των προτέρων χωρίς να έχουν τη βεβαιότητα ότι η BS δεν θα επωφελείτο για να αυξήσει το μερίδιο της αγοράς της στους σωλήνες με σπειρώματα σε βάρος τους. Για να αποφευχθεί αυτό δυνάμει της ρήτρας 9 στοιχείο γ), οι προμηθευτές μπορούσαν να καταγγείλουν τις συμβάσεις, αποδεικνύοντας ότι η εφαρμογή τους είχε πραγματικά προκαλέσει ζημιές στους λογαριασμούς τους εκμετάλλευσης. Επίσης, ο ορισμός των ποσοτήτων σε ποσοστά επί τοις εκατό απέτρεπε τον ανταγωνισμό επί των ποσοτήτων μεταξύ των MRW, Vallourec και Dalmine για τις προμήθειές τους στην BS,

— ως συνέπεια της εγκριθείσας μεθόδου για τον υπολογισμό των τιμών, που έκανε να εξαρτώνται οι τιμές των λείων σωλήνων από τις τιμές των σωλήνων με σπειρώματα, οι επιχειρήσεις Vallourec, MRW ή Dalmine έχαναν κάθε συμφέρον να ασκήσουν ανταγωνισμό επί των τιμών των σωλήνων με σπειρώματα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Μια μείωση των τιμών των σωλήνων με σπειρώματα θα είχε ως συνέπεια μείωση των τιμών των λείων σωλήνων τους οποίους οι εν λόγω επιχειρήσεις είχαν δεσμευτεί να προμηθεύουν στην BS (στη συνέχεια Vallourec): τα τέσσερα μέρη διασφάλιζαν, λόγω του γεγονότος αυτού, ότι οι τιμές στο Ηνωμένο Βασίλειο θα παρέμεναν υψηλές,

— οι πληροφορίες τις οποίες η BS (στη συνέχεια Vallourec) υποχρεούται από τις συμβάσεις να παρέχει στα άλλα μέρη (όσον αφορά τις τιμές και τις ποσότητες) είναι πληροφορίες που καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο. Η κοινοποίηση των εν λόγω πληροφοριών χρησίμευε στο να διατηρήσει υπό έλεγχο τις συνθήκες της βρετανικής αγοράς.

(154) Η Vallourec ισχυρίζεται ότι ανανέωσε τις συμβάσεις για τους ίδιους λόγους που είχαν οδηγήσει την BS στη σύναψή τους.

(155) Αντίθετα, η Επιτροπή θεωρεί ότι, όπως απορρέει από το φάκελο (βλέπε την αιτιολογική σκέψη 91) η ανανέωση εκ μέρους της Vallourec απετέλεσε αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των τεσσάρων μερών στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης της ευρωπαϊκής βιομηχανίας ενόψει της διατήρησης μιας «εγχώριας» παραγωγής στο Ηνωμένο Βασίλειο.

ΣΤ. Κυρώσεις

1. Γενικές παρατηρήσεις

(156) Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, η Επιτροπή δύναται να επιβάλει, με απόφαση, στις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων πρόστιμο ύψους χιλίων μέχρι ενός εκατομμυρίου ευρώ ή και ποσό μεγαλύτερο από αυτό μέχρι ποσοστού 10 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο από καθεμία από τις επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν συνεργήσει στην παράβαση, όταν εκ προθέσεως ή εξ αμελείας διαπράττουν παράβαση των διατάξεων του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ.

(157) Για να καθορίσει το ύψος του προστίμου, η Επιτροπή οφείλει να λάβει υπόψη όλα τα προσήκοντα πραγματικά περιστατικά και ιδίως τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παράβασης.

(158) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή θα εφαρμόσει επίσης την ανακοίνωσή της της 18ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων⁽⁴⁷⁾.

2. Σοβαρότητα της παράβασης

(159) Για να καθοριστεί η σοβαρότητα της παράβασης, η Επιτροπή οφείλει να λάβει υπόψη τη φύση της, τις συγκεκριμένες επιπτώσεις της στην αγορά και την έκταση της σχετικής γεωγραφικής αγοράς.

(160) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι σωλήνες που αποτελούν αντικείμενο της συμφωνίας (είδη σωληνουργίας για τον κλάδο πετρελαίου και αερίου «OCTG API» και του έργου αγωγών άνευ ραφής) δεν αντιπροσωπεύουν παρά τμήμα των σωλήνων άνευ ραφής που προορίζονται για την πετρελαϊκή βιομηχανία και τη βιομηχανία φυσικού αερίου. Τα είδη σωληνουργίας για τον κλάδο πετρελαίου και αερίου «OCTG API» και το έργο αγωγών άνευ ραφής που πουλήθηκαν από τις επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση στην Κοινότητα, δεν αντιπροσωπεύουν παρά περίπου το 19 % της κοινοτικής κατανάλωσης προϊόντων OCTG και αγωγών άνευ ραφής· το υπόλοιπο τμήμα της κατανάλωσης διασφαλίζεται από τα προϊόντα OCTG και αγωγούς άνευ ραφής που δεν καλύπτονται από τη συμφωνία (άνω του 50 %) και τις εισαγωγές προέλευσης τρίτων χωρών, πλην της Ιαπωνίας (άνω του 21 %). Εξάλλου, λόγω του γεγονότος της τεχνολογικής προόδου στην κατασκευή σωλήνων με ραφή που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των 25 τελευταίων ετών, τμήμα της ζήτησης προϊόντων OCTG και αγωγών άνευ ραφής μπορεί να καλυφθεί από τους σωλήνες με ραφή μέσης διαμέτρου, των οποίων το κόστος παραγωγής είναι κατώτερο (αιτιολογική σκέψη 24). Λόγω του γεγονότος αυτού, οι συγκεκριμένες επιπτώσεις της παράβασης στην αγορά είναι περιορισμένες.

⁽⁴⁷⁾ ΕΕ C 207 της 18.7.1996, σ. 4.

- (161) Πάντως, η συμφωνία που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας απόφασης που στοχεύει στη διατήρηση των οικείων αγορών, από τη φύση της αποτελεί σοβαρότατη παράβαση του κοινοτικού δικαίου εφόσον επηρεάζει την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Έχοντας επίγνωση του παράνομου χαρακτήρα των ενεργειών τους, οι παραγωγοί συμφώνησαν για τη θέσπιση ενός μυστικού και θεσμοποιημένου συστήματος, που προορίζεται να περιορίσει τον ανταγωνισμό σε ένα σημαντικό βιομηχανικό τομέα. Επιπλέον, τα εν λόγω τέσσερα κράτη μέλη αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία της κατανάλωσης προϊόντων OCTG και αγωγών άνευ ραφής στην ΕΚ και κατά συνέπεια μια εκτεταμένη γεωγραφική αγορά.
- (162) Λαμβανομένων υπόψη των προηγούμενων στοιχείων, συντρέχει λόγος να εκτιμηθεί η παράβαση ως εξαιρετικά σοβαρή. Πάντως, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι οι πωλήσεις των εν λόγω προϊόντων από τις αποδέκτριες της παρούσας απόφασης επιχειρήσεις στα τέσσερα ενεχόμενα κράτη μέλη δεν ανέρχονται παρά σε περίπου 73 εκατομμύρια ευρώ το έτος.
- (163) Λαμβανομένων υπόψη των παραπάνω στοιχείων, το ύψος του προστίμου, που αποτελεί συνάρτηση της σοβαρότητας της παράβασης καθορίζεται σε 10 εκατομμύρια ευρώ.
- (164) Όσον αφορά τις συμβάσεις που συνάφθηκαν μεταξύ των επιχειρήσεων BS, MRW, Dalmine και Valourec, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν αποτελούσαν πράγματι παρά ένα μέσο εφαρμογής της αρχής της τήρησης των εγχώριων αγορών, εντασσόμενες στο πλαίσιο του Ομίλου Ευρώπη-Ιαπωνία. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή δεν προτίθεται να υποβάλει συμπληρωματικό πρόστιμο.
- (165) Όλες οι επιχειρήσεις που συνδέονται με την παρούσα απόφαση είναι μεγάλης διάστασης. Συνεπώς, δεν συντρέχει λόγος να υπάρξει διαφοροποίηση μεταξύ των επιβληθέντων ποσών.
3. Διάρκεια της παράβασης
- (166) Όπως αναφέρεται παραπάνω (αιτιολογική σκέψη 108) η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι υπάρχει παράβαση παρά από το 1990. Κατά συνέπεια, η παράβαση διήρκεσε, για τις επιχειρήσεις Valourec, MRW, Dalmine, KSC, NKK, VSC και SMI, μεταξύ του 1990 και του 1994. Για την BS, διάρκεσε μεταξύ του 1990 και του 1994. Κατά συνέπεια, πρόκειται για παράβαση μέσης διάρκειας, που αιτιολογεί προσαύξηση σε ποσοστό 10 % ανά έτος σε συνάρτηση με το ποσό που καθορίστηκε λόγω της σοβαρότητας.
- (167) Συνεπώς, το βασικό ποσό του προστίμου καθορίζεται σε 15 εκατομμύρια ευρώ για τις επιχειρήσεις Valourec, MRW, Dalmine, KSC, NKK, NSC και SMI και 14 εκατομμύρια ευρώ για την BS.
4. Ελαφρυντικές περιστάσεις
- (168) Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο τομέας χαλυβδοσωλήνων γνώρισε μακροχρόνια κρίση, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 26. Ιδίως από το 1991, η κατάσταση του τομέα επιδεινώθηκε πράγμα το οποίο, σε συνδυασμό με την αυξανόμενη ροή των εισαγωγών, είχε ως συνέπεια μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας και κλείσιμο εγκαταστάσεων.
- (169) Το σκεπτικό αυτό αιτιολογεί μείωση των βασικών ποσών λόγω των ελαφρυντικών περιστάσεων κατά 10 %.
5. Εφαρμογή της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπτύξεων
- (170) Η Vallourec ήταν η μόνη ενδιαφερόμενη επιχείρηση από την παρούσα απόφαση που υπέβαλε ουσιαστικά στοιχεία για την ύπαρξη και το περιεχόμενο της σύμπτωσης. Τα στοιχεία αυτά επέτρεψαν στην Επιτροπή να διαπιστώσει με μικρότερη δυσχέρεια την ύπαρξη παράβασης δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ. Εξάλλου, η Vallourec πληροφόρησε την Επιτροπή ότι δεν αμφισβητούσε την ουσιαστική σημασία των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίστηκε η Επιτροπή για την ανακοίνωση των αιτιάσεων της.
- (171) Η εν λόγω συνεργασία αιτιολογεί μείωση κατά 40 % του ποσού του προστίμου δυνάμει του σημείου Δ.2 πρώτη και δεύτερη περίπτωση της προαναφερθείσας ανακοίνωσης.
- (172) Στη γραπτή της απάντηση στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και κατά την ακρόαση, η Dalmine πληροφόρησε την Επιτροπή ότι δεν αμφισβητούσε την ουσιαστική σημασία των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίξε τις κατηγορίες της.
- (173) Λόγω του γεγονότος αυτού της χορηγήθηκε μείωση ύψους 20 % δυνάμει του σημείου Δ.2 δεύτερη περίπτωση της προαναφερθείσας ανακοίνωσης.
- (174) Όσον αφορά την MRW, η Επιτροπή θεωρεί διαφορούμενη τη συμπεριφορά της: αν και η MRW δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά, ούτε στη γραπτή της απάντηση στην ανακοίνωση των αιτιάσεων ούτε κατά την ακρόαση, δεν εξέφρασε ποτέ σαφώς τη θέση της. Εξάλλου, η MRW αρνήθηκε να υποβάλει ορισμένες πληροφορίες τις οποίες ζήτησε η Επιτροπή μέσω απόφασης, δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 5 του κανονισμού αριθ. 17. Η Επιτροπή θεωρεί ότι στην περίπτωση αυτή δεν αιτιολογείται εφαρμογή της ανακοίνωσης. Αυτό ισχύει επίσης για την BS η οποία, δηλώνοντας ότι δεν αμφισβητούσε τα γεγονότα, αμφισβήτησε την ύπαρξη της συμφωνίας, όπως την περιέγραψε η Επιτροπή στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.

(175) Όσον αφορά τις επιχειρήσεις KSC, NKK, NSC και SMI, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε καμία πραγματική συνεργασία που θα αιτιολογούσε την εφαρμογή της προαναφερθείσας ανακοίνωσης. Οι επιχειρήσεις αυτές αμφισβήτησαν την ύπαρξη της συμφωνίας καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Οι επιχειρήσεις Mannesmannröhren-Werke AG, Vallourec SA, British Steel Limited, Dalmine SpA, Sumitomo Metal Industries Limited, Nippon Steel Corporation, Kawasaki Steel Corporation και NKK Corporation παραβίασαν τις διατάξεις του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ, συμμετέχοντας, κατά τον τρόπο και στο βαθμό που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας απόφασης, σε μια συμφωνία που προέβλεπε, μεταξύ άλλων, τη διατήρηση της αντιστοιχίας εγχώριας αγοράς τους για τα είδη σωληνουργίας για τον κλάδο πετρελαίου και αερίου (OCTG) με σπειρώματα, συνήθους ποιότητας και το έργο αγωγών άνευ ραφής.

2. Η παράβαση διήρκεσε μεταξύ του 1990 και του 1995 για τις επιχειρήσεις Mannesmannröhren-Werke AG, Vallourec SA, Dalmine SpA, Sumitomo Metal Industries Limited, Nippon Steel Corporation, Kawasaki Steel Corporation και NKK Corporation. Για την British Steel Limited, διήρκεσε μεταξύ του 1990 και του Φεβρουαρίου του 1994.

Άρθρο 2

1. Οι επιχειρήσεις Mannesmannröhren-Werke AG, Vallourec SA, British Steel Limited και Dalmine SpA παραβίασαν τις διατάξεις του άρθρου 81 παράγραφος 1 ΕΚ, συνάπτοντας, στο πλαίσιο της παράβασης που αναφέρεται στο άρθρο 1, συμβάσεις που είχαν ως αποτέλεσμα μια κατανομή των προμηθευτών λείων σωλήνων OCTG στην British Steel Limited (Vallourec SA από το 1994).

2. Για την British Steel Limited η παράβαση διήρκεσε μεταξύ του Ιουλίου 1991 και του Φεβρουαρίου 1994. Για τη Vallourec SA η παράβαση διήρκεσε μεταξύ της 24ης Ιουλίου 1991 και της 30ής Μαρτίου 1999. Για την Dalmine SpA η παράβαση διήρκεσε μεταξύ της 4ης Δεκεμβρίου 1991 και της 30ής Μαρτίου 1999. Για την Mannesmannröhren-Werke AG η παράβαση διήρκεσε μεταξύ της 9ης Αυγούστου 1993 και της 24ης Απριλίου 1997.

Άρθρο 3

Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2 θέτουν αμέσως τέλος στις προαναφερθείσες παραβάσεις, εάν δεν το έχουν ήδη κάνει, και απέχουν στο μέλλον να επαναλάβουν τις πράξεις ή τις συμπεριφορές που αναφέρονται στα εν λόγω άρθρα και να υιοθετούν όλα τα μέτρα που έχουν αντιστοιχο αποτέλεσμα.

Άρθρο 4

Επιβάλλονται στις επιχειρήσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 1 τα ακόλουθα πρόστιμα, λόγω της διαπιστωθείσας παράβασης στο εν λόγω άρθρο:

1. Mannesmannröhren-Werke AG	13 500 000 ευρώ
2. Vallourec SA	8 100 000 ευρώ
3. British Steel Limited	12 600 000 ευρώ
4. Dalmine SpA	10 800 000 ευρώ
5. Sumitomo Metal Industries Limited	13 500 000 ευρώ
6. Nippon Steel Corporation	13 500 000 ευρώ
7. Kawasaki Steel Corporation	13 500 000 ευρώ
8. NKK Corporation	13 500 000 ευρώ

Άρθρο 5

Τα πρόστιμα είναι καταβλητέα εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης στον ακόλουθο τραπεζικό λογαριασμό:

Αριθμός λογαριασμού 310-0933000-43
Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
Banque Bruxelles-Lambert
Agence européenne
Rond-point Schumann 5
B - 1040 Bruxelles

Μετά την πάροδο της εν λόγω προθεσμίας, αρχίζουν αυτοδικαίως να είναι καταβλητέοι τόκοι· το επιτόκιο είναι το εφαρμοζόμενο από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα επί των πράξεων της σε ευρώ την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα έκδοσης της παρούσας απόφασης, προσαυξημένο κατά 3,5 ποσοστιαίες μονάδες ήτοι 6,5 %.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις ακόλουθες επιχειρήσεις:

1. Mannesmannröhren-Werke AG, Wiesenstraße 36, D - 45473 Mülheim
2. Vallourec SA, 130, rue de Silly, BP 415, F-92103 Boulogne Billancourt Cedex
3. British Steel Limited, 15 Marylebone Road, London NW1 5JD, United Kingdom

4. Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, n. 1, I – 24044 DALMINE (Bergamo)
5. Sumitomo Metal Industries Limited, Ote Centre Building, 1-3, Ohtemachi 1-Chome, Chiyoda-Ku, Tokyo 100-8113 Japan
6. Nippon Steel Corporation, 6-3 Otemachi 2-chome, Chiyoda-ku, Tokyo 100-8071, Japan
7. Kawasaki Steel Corporation, Hibiya Kokusai Building, 2-3, Uchisaiwaicho 2-chome, Chiyoda-ku, Tokyo 100-0011, Japan
8. NKK Corporation, 1-1-2 Marunouchi Chiyoda-ku, Tokyo 100-8202, Japan
- Η παρούσα απόφαση αποτελεί εκτελεστό τίτλο σύμφωνα με το άρθρο 256 της συνθήκης ΕΚ.
- Βρυξέλλες, 8 Δεκεμβρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Mario MONTI
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΣΩΛΗΝΕΣ ΑΝΕΥ ΡΑΦΗΣ. ΕΤΟΣ 1996

(σε 1 000 τόνους)

	Παραγωγή	Εξαγωγές
ΕΟΚ	3 273	1 472
ΧΚΑΕ	1 278	687
ΚΑΚ	2 617	695
ΗΠΑ	2 064	467
Λατινική Αμερική	1 678	1 183
Ιαπωνία	1 938	1 267
Κίνα	3 162	234
Άλλες χώρες	390	376
Σύνολο	16 400	6 381

Πηγή: Ευρωπαϊκή Ένωση Χαλυβδοσωλήνων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΧΑΛΥΒΟΣΩΛΗΝΩΝ ΑΝΕΥ ΡΑΦΗΣ ΓΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ (ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥΣ ΣΩΛΗΝΕΣ ΑΠΟ ΑΝΟΞΕΙ-ΔΩΤΟ ΧΑΛΥΒΑ) ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ VALLOUREC, DALMINE, MRW, BS ⁽¹⁾, NSC, SMI ⁽²⁾, KSC, NKK ⁽³⁾

Μέσος όρος 1990-1995

		ΟΔΓ	Γαλλία	Ιταλία	Ηνωμένο Βασίλειο	Σύνολο ΕΕ	Σύνολο κόσμου
Λεία προϊόντα OCTG	Εκατομμύρια ευρώ	0,3	0,4	0,6	31,2	33,3	99,6
	Τόνοι	301	190	719	57 822	59 549	169 143
Προϊόντα OCTG με σπειρώματα συνήθους ποιότητας	Εκατομμύρια ευρώ	3,9	3,1	1,4	15,8	31,5	463,5
	Τόνοι	3 266	3 140	1 514	19 622	38 277	688 601
Προϊόντα OCTG με σπειρώματα υψηλής ποιότητας	Εκατομμύρια ευρώ	13,9	2,7	29,2	63,5	133,7	329,9
	Τόνοι	8 452	2 616	31 734	58 152	125 143	361 374
Σύνολο προϊόντων OCTG	Εκατομμύρια ευρώ	18,0	6,2	31,1	110,5	198,4	892,9
	Τόνοι	12 717	5 982	33 966	131 940	223 280	1 241 446
Έργο αγωγών	Εκατομμύρια ευρώ	5,1	3,5	9,9	30,0	57,2	192,0
	Τόνοι	4 585	4 277	13 355	37 983	71 209	319 028
Εμπόριο αγωγών	Εκατομμύρια ευρώ	1,2	14,4	47,5	19,3	101,1	224,6
	Τόνοι	1 831	22 696	77 725	27 659	160 951	396 806
Σύνολο αγωγών	Εκατομμύρια ευρώ	6,4	17,9	57,3	49,4	158,3	416,1
	Τόνοι	6 417	26 973	91 580	65 642	232 159	715 834

⁽¹⁾ Τα στοιχεία της BS δεν περιλαμβάνουν τα προϊόντα αγωγών του εργοστασίου της εξέλασης σωλήνων της περιοχής Wednesfield.

⁽²⁾ Η SMI δεν μπόρεσε να υποβάλει επιμέρους εκτίμηση για το έργο αγωγών και το εμπόριο αγωγών. Λόγω του γεγονότος αυτού, τα στοιχεία που αφορούν τους αγωγούς δεν περιλαμβάνονται. Εξάλλου, οι πωλήσεις της σε λεία προϊόντα OCTG περιλαμβάνονται στα στοιχεία των προϊόντων OCTG με σπειρώματα, συνήθους ποιότητας.

⁽³⁾ Τα υποβληθέντα στοιχεία σχετικά με τις πωλήσεις της NKK βασίζονται στα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν από το ιαπωνικό Υπουργείο Οικονομικών. Δεν έγινε καμία διάκριση μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών προϊόντων OCTG ή αγωγών σε παγκόσμιο επίπεδο. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, πρόκειται για εκτιμήσεις της NKK. Λόγω του γεγονότος αυτού, τα στοιχεία της NKK σε παγκόσμιο επίπεδο δεν περιλαμβάνονται. Επίσης, οι πωλήσεις της σε λεία προϊόντα OCTG περιλαμβάνονται στα στοιχεία των προϊόντων OCTG με σπειρώματα, συνήθους ποιότητας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΟΣΤΓ ΑΝΕΥ ΡΑΦΗΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ VALLOUREC, DALMINE, MRW, BS, NSC, SMI, KSC, NKK

Μέσος άρος 1990-1996

	Σε τόνους	σε %
Ιταλία	31 775	2
Γερμανία	12 329	1
Γαλλία	5 854	0
Ηνωμένο Βασίλειο	127 419	9
Ισπανία	454	0
Αυστρία	1 821	0
Υπόλοιπη ΕΕ	38 906	3
Νορβηγία	74 096	5
ΕΟΧ	292 725	20
ΚΑΚ	106 266	7
ΗΠΑ/Καναδάς	132 989	9
Νότιος Αμερική	69 455	5
Ιαπωνία	10 524	1
Μέση Ανατολή	153 287	10
Άπω Ανατολή	150 703	10
Κίνα	403 267	27
Υπόλοιπος κόσμος	136 488	9
ΣΥΝΟΛΟ	1 484 977	100

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΑΓΩΓΩΝ ΑΝΕΥ ΡΑΦΗΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ VALLOUREC, DALMINE, MRW, BS, NSC, SMI, KSC, NKK

Μέσος όρος 1990-1996

	Σε τόνους	%
Ιταλία	89 020	10
Γερμανία	9 988	1
Γαλλία	26 969	3
Ηνωμένο Βασίλειο	62 430	7
Ισπανία	6 655	1
Αυστρία	2 677	0
Υπόλοιπη ΕΕ	24 411	3
Νορβηγία	16 078	2
ΕΟΧ	238 566	26
ΚΑΚ	61 507	7
ΗΠΑ/Καναδάς	121 818	13
Νότιος Αμερική	26 106	3
Ιαπωνία	35 498	4
Μέση Ανατολή	111 670	12
Άπω Ανατολή	220 500	24
Κίνα	10 846	1
Υπόλοιπος κόσμος	70 505	8
Σύνολο	909 657	100

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ (ΕΚΤΟΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ)

Μέσος όρος 1990-1995

(σε τόνους)

	Προϊόντα OCTG άνευ ραφής	Αγωγοί άνευ ραφής
Ιταλία	49 781	27 748
Γερμανία	1 604	4 082
Γαλλία	1 682	2 163
Ηνωμένο Βασίλειο	3 622	4 395
ΕΕ	66 027	56 580

Πηγή: Eurostat.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Οκτωβρίου 2002

σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 44/01 (ex NN 147/98) την οποία χορήγησε η Γερμανία στην εταιρεία Technische Glaswerke Ilmenau GmbH

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2002) 2147]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2003/383/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους ⁽¹⁾ σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ⁽²⁾ και αφού εξέτασε τις παρατηρήσεις που της διαβιβάστηκαν,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολή της 1ης Δεκεμβρίου 1998, που παρελήφθη στις 4 Δεκεμβρίου 1998, οι γερμανικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ μέτρα αναδιάρθρωσης υπέρ της εταιρείας Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (εφεξής: «TGI»). Επειδή η ενίσχυση είχε ήδη καταβληθεί, τα μέτρα καταχωρήθηκαν υπό τον αριθ. NN 147/98. Με επιστολές της 23ης Δεκεμβρίου 1998 και της 29ης Μαρτίου 1999, η Επιτροπή κάλεσε τη Γερμανία να της χορηγήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, οι οποίες της δόθηκαν με επιστολή της 18ης Φεβρουαρίου 1999, που παρελήφθη στις 19 Φεβρουαρίου 1999, και με επιστολή της 31ης Μαΐου 1999, που παρελήφθη την 1η Ιουνίου 1999. Με επιστολές της 15ης Σεπτεμβρίου 1999, που παρελήφθη στις 20 Σεπτεμβρίου 1999, της 4ης Οκτωβρίου 1999, που παρελήφθη στις 5 Οκτωβρίου 1999, και της 29ης Οκτωβρίου 1999, που παρελήφθη στις 3 Νοεμβρίου 1999, η Γερμανία διαβίβασε πρόσθετα στοιχεία.
- (2) Με επιστολή της 4ης Απριλίου 2000, η Επιτροπή ανακοίνωσε στη Γερμανία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία

σία σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, λόγω παραίτησης από την αξίωση καταβολής ποσού 4 000 000 γερμανικών μάρκων της τιμής αγοράς (κρατική ενίσχυση C 19/2000). Ταυτόχρονα κάλεσε τη Γερμανία να υποβάλει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και τα στοιχεία, ώστε να μπορέσει να διαπιστώσει κατά πόσον οι επενδυτικές πιστώσεις ύψους 17 100 000 γερμανικών μάρκων που υποτίθεται ότι χορηγήθηκαν από την Kreditanstalt für Wiederaufbau (εφεξής: «KfW») βάσει εγκεκριμένων από την Επιτροπή καθεστώτων ενισχύσεων και μια ενίσχυση ύψους 2 000 000 γερμανικών μάρκων από το ταμείο εξυγίανσης προβληματικών επιχειρήσεων της Θουριγγίας, ένα εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων, καλύπτονται πράγματι από τα σχετικά καθεστώτα ⁽³⁾.

- (3) Στην κίνηση της διαδικασίας και στην εντολή παροχής πληροφοριών οι γερμανικές αρχές απάντησαν με επιστολή της 3ης Ιουλίου 2000, που παρελήφθη στις 7 Ιουλίου 2000. Στις 7 Νοεμβρίου 2000 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη με εκπροσώπους των γερμανικών αρχών. Με επιστολή της 27ης Φεβρουαρίου 2001, που παρελήφθη την 1η Μαρτίου 2001, η Γερμανία διαβίβασε συμπληρωματικές πληροφορίες.
- (4) Στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας C 19/2000 η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από δύο ενδιαφερόμενους, τις οποίες κοινοποίησε στη Γερμανία για να εκφράσει την άποψή της. Οι γερμανικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολές της 13ης Δεκεμβρίου 2000, που παρελήφθη στις 15 Δεκεμβρίου 2000, και της 27ης Φεβρουαρίου 2001, που παρελήφθη την 1η Μαρτίου 2001.
- (5) Με επιστολή της 5ης Ιουλίου 2001, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γερμανία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ λόγω της νέας ενίσχυσης.
- (6) Η απόφαση της Επιτροπής για την κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽⁴⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 272 της 27.9.2001, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ C 217 της 29.7.2000, σ. 10.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 272 της 27.9.2001, σ. 2.

- (7) Με επιστολή της 9ης Οκτωβρίου 2001, που παρελήφθη στις 9 Οκτωβρίου 2001, η Γερμανία αντέδρασε στην κίνηση της διαδικασίας. Διαβιβάστηκαν συμπληρωματικά στοιχεία με επιστολές της 15ης Μαρτίου 2002, που παρελήφθη στις 18 Μαρτίου 2002, και της 23ης Απριλίου 2002, που παρελήφθη στις 24 Απριλίου 2002. Με επιστολή της 12ης Ιουνίου 2002, που παρελήφθη στις 13 Ιουνίου 2002, οι γερμανικές αρχές υπέβαλαν πρόσθετες πληροφορίες.
- (8) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από δύο ενδιαφερόμενους, τις οποίες κοινοποίησε στη Γερμανία, η οποία με επιστολή της 4ης Φεβρουαρίου 2002, που παρελήφθη στις 4 Φεβρουαρίου 2002, υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί του εν λόγω θέματος.
- (9) Πρόσθετες επιστολές της εμπλεκόμενης επιχείρησης έχουν ημερομηνία της 1ης Μαρτίου 2002 — παρελήφθη στις 4 Μαρτίου 2002 — και της 11ης Απριλίου 2002 — παρελήφθη στις 12 Απριλίου 2002. Στις 17 Μαΐου 2002 πραγματοποιήθηκε συνάντηση με εκπροσώπους των γερμανικών αρχών και τους δικηγόρους της επιχείρησης. Με την ευκαιρία αυτή η επιχείρηση έδωσε πρόσθετες πληροφορίες, που καταχωρίστηκαν στις 23 Μαΐου 2002.
- (10) Η παραίτηση από αξίωση ήταν αντικείμενο της διαδικασίας C 19/2000 και δεν εξετάζεται στην προκειμένη περίπτωση. Στις 12 Ιουνίου 2001 εκδόθηκε οριστική αρνητική απόφαση⁽⁵⁾. Ο δικαιούχος της ενίσχυσης άσκησε αγωγή κατά της εν λόγω απόφασης στις 28 Αυγούστου 2001 (υπόθεση T-198/01). Με απόφαση της 4ης Απριλίου 2002 ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου έκρινε ότι η εφαρμογή του άρθρου 2 της απόφασης της Επιτροπής, που αφορά την ανάκτηση της ενίσχυσης, εξαρτάται από την τήρηση ορισμένων όρων. Η Επιτροπή άσκησε έφεση κατά της εν λόγω απόφασης στις 18 Ιουνίου 2002.

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

2.1. Ο δικαιούχος της ενίσχυσης

- (11) Η TGI έχει την έδρα της στο Ilmenau της Θουριγγίας, περιοχή επιλέξιμη για ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ. Η επιχείρηση ιδρύθηκε το 1994 από δύο ιδιώτες, τον κ. και την κ. Geiß, προκειμένου να αναλάβει τέσσερις από τις δώδεκα γραμμές παραγωγής της εταιρείας Ilmenauer Glaswerke GmbH (εφεξής: «IGW»), της οποίας την εκκαθάριση είχε αποφασίσει η Treuhandanstalt (εφεξής: «THA») το 1994 ως μόνος ιδιοκτήτης. Οι οκτώ γραμμές παραγωγής που απέμειναν σταμάτησαν και αποσυναρμολογήθηκαν.
- (12) Η επιχείρηση δραστηριοποιείται στον τομέα του τεχνητού γυαλιού, του γυαλιού για εργαστηριακές και οικιακές χρήσεις, του οπτικού γυαλιού, των γυάλινων σωλήνων και ράβδων. Το 1997 η TGI απασχολούσε 226 άτομα και πραγματοποίησε κύκλο εργασιών ύψους 28 048 000 γερμανικών μάρκων.

- (13) Ο κύριος μέτοχος [...]* (*) % των μετοχών] και διαχειριστής της επιχείρησης, ο κ. Geiß, ήταν μοναδικός μέτοχος και διαχειριστής και δύο άλλων επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά με την TGI:
- της Laborbedarf Stralsund GmbH (εφεξής: «LS»), στο Güstrow του Μεκλεμβούργου-Ανατολικής Πομερανίας, και
 - της Paul F. Schröder & Co. Technische Glaswaren (GmbH & Co.) (εφεξής: «PFS»), στο Ellerau, κοντά στο Αμβούργο.
- (14) Η LS απασχολούσε το 1997 δύο άτομα και το 1999 σταμάτησε την επιχειρηματική της δράση. Η PFS είχε 74 εργαζόμενους, πραγματοποίησε το 1997 κύκλο εργασιών ύψους 9 711 000 γερμανικών μάρκων και τον Ιανουάριο του 2000 κήρυξε πτώχευση.

2.2. Προηγούμενα οικονομικά μέτρα

- (15) Η πώληση των τεσσάρων γραμμών παραγωγής (Wannen) της IGW στην TGI έλαβε χώρα στο πλαίσιο δύο συμφωνιών συναλλαγής επί στοιχείων του ενεργητικού («asset-deals»).

2.2.1. Συμφωνία asset-deal 1 (σύμβαση της 26ης Σεπτεμβρίου 1994)

- (16) Τον Σεπτέμβριο του 1994 έπειτα από άκαρπες διαπραγματεύσεις με άλλους υποψήφιους επενδυτές, οι τρεις πρώτες γραμμές παραγωγής πωλήθηκαν στην TGI. Η εν λόγω πώληση εγκρίθηκε από την THA, το μοναδικό μέτοχο της IGW, το Δεκέμβριο του 1994.
- (17) Η τιμή αγοράς ανήλθε συνολικά σε 5 800 000 γερμανικά μάρκα και έπρεπε να πληρωθεί σε τρεις δόσεις μέχρι τα τέλη του 1999. Η πληρωμή καλύφθηκε με υποθήκη ύψους 4 000 000 γερμανικών μάρκων και τραπεζική εγγύηση ύψους 1 800 000 γερμανικών μάρκων. Η τελευταία καλύφθηκε με αντεγγυήσεις και προθεσμιακές επενδύσεις.
- (18) Στο πλαίσιο της asset-deal, η Γερμανία χορήγησε τις ακόλουθες ενισχύσεις συνολικού ύψους 58 500 000 γερμανικών μάρκων:

(σε γερμανικά μάρκα)

Μέτρα χρηματοδότησης	Ποσό
Επενδυτικές πιστώσεις της Kreditanstalt für Wiederaufbau	17 100 000
Επιχορηγήσεις επενδύσεων (GA-Mittel)	6 750 000
Επενδυτικές επιδοτήσεις	1 150 000
Επιχορηγήσεις της BvS	16 500 000
Επιχορηγήσεις της THA/BvS για την αντιστάθμιση ζημιών	17 000 000
Σύνολο	58 500 000

(*) Τμήματα του κειμένου αυτού έχουν διαγραφεί έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η μη δημοσιοποίηση των εμπιστευτικών πληροφοριών· τα τμήματα αυτά είναι εντός αγκυλών και σημειώνονται με αστερίσκο.

(5) ΕΕ L 62 της 5.3.2002, σ. 30.

(19) Εκτός από τις επενδυτικές πιστώσεις της Kreditanstalt für Wiederaufbau («KfW») ύψους 17 100 000 γερμανικών μάρκων, τις επιχορηγήσεις επενδύσεων και τις επενδυτικές επιδοτήσεις ύψους 7 900 000 γερμανικών μάρκων, η TGI έλαβε από την Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (εφεξής: «BvS») επιχορηγήσεις ύψους 16 500 000 γερμανικών μάρκων για την αναδιάρθρωση ενός πειραματικού εργοστασίου και από την THA/BvS επιχορηγήσεις ύψους 17 000 000 γερμανικών μάρκων για την αντιστάθμιση ζημιών των οικονομικών ετών 1994 έως 1997.

2.2.2. Συμφωνία asset-deal 2 (σύμβαση της 11ης Δεκεμβρίου 1995)

(20) Τον Δεκέμβριο του 1995 η τέταρτη γραμμή παραγωγής πωλήθηκε στην TGI, επειδή δεν μπόρεσε να βρεθεί άλλος επενδυτής. Η τιμή αγοράς ανήλθε σε 50 000 γερμανικά μάρκα.

(21) Στο πλαίσιο της asset-deal 2, η Γερμανία χορήγησε τις ακόλουθες ενισχύσεις συνολικού ύψους 8 925 000 γερμανικών μάρκων:

(σε γερμανικά μάρκα)

Μέτρα χρηματοδότησης	Ποσό
Επενδυτικές επιδοτήσεις	425 000
Δάνειο της TAB από το ταμείο εξυγίανσης	2 000 000
Επιχορηγήσεις της BvS για την αναδιάρθρωση της τέταρτης γραμμής παραγωγής	4 000 000
Επιχορηγήσεις επενδύσεων της BvS	1 000 000
Επιχορηγήσεις της THA/BvS για την αντιστάθμιση ζημιών	1 500 000
Σύνολο	8 925 000

(22) Εκτός από τις επενδυτικές επιδοτήσεις ύψους 425 000 γερμανικών μάρκων και ένα δάνειο ύψους 2 000 000 γερμανικών μάρκων από την Thüringer Aufbaubank (εφεξής: «TAB»), η TGI έλαβε από την BvS επιχορηγήσεις ύψους 4 000 000 γερμανικών μάρκων για την αναδιάρθρωση της τέταρτης γραμμής παραγωγής, επιχορηγήσεις επενδύσεων ύψους 1 000 000 γερμανικών μάρκων από την BvS και επιχορηγήσεις ύψους 1 500 000 γερμανικών μάρκων από την THA/BvS για την αντιστάθμιση ζημιών των οικονομικών ετών 1996 έως 1998.

(23) Για να μπορέσει να ενεργοποιηθεί η asset-deal 2, η TGI έπρεπε να προσκομίσει τραπεζική εγγύηση. Επειδή όμως δεν έγινε αυτό, η asset-deal 2 παρέμενε σε εκκρεμότητα ανεργή μέχρι τον Φεβρουάριο του 1998.

2.3. Το σχέδιο αναδιάρθρωσης και τα χρηματοδοτικά μέτρα

(24) Σύμφωνα με τα στοιχεία της Γερμανίας η TGI περιήλθε σε δυσχερή θέση, επειδή η έναρξη των επενδύσεων καθυστέρησε ένα εξάμηνο, αφού η THA ενέκρινε την asset-deal 1 μόλις το Δεκέμβριο του 1994.

(25) Οι επενδύσεις, συνεπώς, μπόρεσαν να αρχίσουν μόλις τον Απρίλιο του 1995, ενώ η επιχείρηση υπολόγιζε ότι η έναρξη των επενδύσεων θα γινόταν το τέταρτο τρίμηνο του 1994. Αυτό είχε ως συνέπεια να καθυστερήσουν και οι υπόλοιπες επενδύσεις.

(26) Επιπλέον, η TGI δεν μπόρεσε να προσκομίσει εγκαίρως την απαιτούμενη εγγύηση για την εφαρμογή της asset-deal 2. Αυτό πάλι είχε ως συνέπεια να μην χορηγήσει η BvS επιχορηγήσεις ύψους 4 000 000 γερμανικών μάρκων για την αναδιάρθρωση της τέταρτης γραμμής παραγωγής, με αποτέλεσμα να μην μπορέσουν να πραγματοποιηθούν οι απαραίτητες επενδύσεις. Επειδή η TGI υπέφερε από την αρχή από μόνιμη έλλειψη ρευστότητας, το όλο σχέδιο απειλήθηκε με κατάρρευση και το 1997 τα ταμειακά διαθέσιμα της εταιρείας είχαν σχεδόν εξαντληθεί.

(27) Για να αποκατασταθεί η βιωσιμότητά της, η TGI υποχρεώθηκε να επιλύσει το πρόβλημα της ρευστότητας, να συγκεντρώσει κεφάλαια και να δημιουργήσει αποθεματικό. Για το σκοπό αυτό η BvS, το ομοσπονδιακό κράτος της Θουριγγίας και ο ιδιοκτήτης της επιχείρησης αποφάσισαν συντονισμένη δράση το Φεβρουάριο του 1998.

(28) Οι γερμανικές αρχές διαβίβασαν μαζί με την κοινοποίησή τους και το ακόλουθο σχέδιο αναδιάρθρωσης. Η περίοδος που προβλεπόταν για την αναδιάρθρωση ήταν από το 1998 έως το 2000:

(σε γερμανικά μάρκα)

Ανάγκες χρηματοδότησης	Ποσό
Τιμή αγοράς	5 800 000
Αναδιάρθρωση της τέταρτης γραμμής παραγωγής	4 000 000
Επενδύσεις (τέταρτη γραμμή παραγωγής)	6 000 000
Σχέδιο για την αύξηση της παραγωγικότητας	1 500 000
Γενική εξυγίανση	3 000 000
Χρέη έναντι προμηθευτών από το οικονομικό έτος 1997	1 750 000
Ενοίκια για το 1997	175 000
Σύνολο	22 225 000

(29) Η τιμή αγοράς των τριών πρώτων γραμμών παραγωγής εξακολουθούσε να μην έχει καταβληθεί. Επιπλέον, χρειαζόνταν 4 000 000 γερμανικά μάρκα για την αναδιάρθρωση της τέταρτης γραμμής παραγωγής και 6 000 000 γερμανικά μάρκα για συναφείς επενδύσεις. Για σχέδια που απέβλεπαν σε αύξηση της παραγωγικότητας και σε γενική εξυγίανση των γραμμών παραγωγής, προβλέπονταν 4 500 000 γερμανικά μάρκα. Τέλος, για υπόλοιπα χρεών έναντι προμηθευτών από το οικονομικό έτος 1997 και για ληξιπρόθεσμα το

- 1997 ενοίκια χρειαζόταν ποσό 1 925 000 γερμανικών μάρκων.
- (30) Οι προαναφερθείσες δαπάνες αναδιάρθρωσης θα χρηματοδοτούνταν ως ακολούθως:

(σε γερμανικά μάρκα)

Μέτρα χρηματοδότησης	Ποσό
Παραίτηση της BvS από την αξίωση καταβολής της τιμής αγοράς	4 000 000
Μετατροπή της τραπεζικής εγγύησης σε ενυπόθηκο δάνειο για το υπόλοιπο της τιμής αγοράς	1 800 000
Επιχορηγήσεις της BvS για την αναδιάρθρωση της τέταρτης γραμμής παραγωγής	4 000 000
Επιχορηγήσεις της THA/BvS για την αντιστάθμιση ζημιών	1 325 000
Επενδυτικές επιδοτήσεις	475 000
Δάνειο της TAB από το ταμείο εξυγίανσης	2 000 000
Ίδιοι πόροι (ακαθάριστο περιθώριο αυτοχρηματοδότησης)	4 175 000
Συνεισφορά του ιδιώτη επενδυτή	3 850 000
Παραίτηση του προσωπικού από το δώρο των Χριστουγέννων	650 000
Άρση της εγγύησης για την κατοχύρωση της απασχόλησης	250 000
Σύνολο	22 525 000

- (31) Η BvS παρατήθηκε από την καταβολή 4 000 000 γερμανικών μάρκων της αρχικής τιμής αγοράς. Επιπλέον, η τραπεζική εγγύηση ύψους 1 800 000 γερμανικών μάρκων που προβλεπόταν στην asset-deal 1 μετατράπηκε σε ενυπόθηκο δάνειο, για να βελτιωθεί η ταμειακή κατάσταση της επιχείρησης.

- (32) Η BvS ενέκρινε τελικά την asset-deal 2 χωρίς να αξιώνει την τραπεζική εγγύηση, που αποτελούσε προηγούμενη προϋπόθεση και εξαιτίας της οποίας η σύμβαση παρέμεινε σε εκκρεμότητα ανενεργή μέχρι τον Φεβρουάριο του 1998. Κατ' αυτόν τον τρόπο μπόρεσαν τελικά να καταβληθούν οι επιχορηγήσεις ύψους 4 000 000 γερμανικών μάρκων που προορίζονταν για την αναδιάρθρωση της τέταρτης γραμμής παραγωγής. Επιπλέον, η επιχείρηση έλαβε από την THA/BvS επιχορηγήσεις για την αντιστάθμιση ζημιών ύψους 1 325 000 γερμανικών μάρκων.

- (33) Στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης χορηγήθηκαν στην επιχείρηση επενδυτικές επιδοτήσεις ύψους 475 000 γερμανικών μάρκων.

- (34) Βάσει της συμφωνίας που συνάφθηκε στο πλαίσιο της asset-deal 2, η επιχείρηση έλαβε από την TAB δάνειο ύψους 2 000 000 γερμανικών μάρκων, προερχόμενο από το ταμείο εξυγίανσης της Θουριγγίας.

- (35) Σύμφωνα με το σχέδιο αναδιάρθρωσης, μέρος των δαπανών αναδιάρθρωσης, ύψους 4 175 000 γερμανικών μάρκων, θα χρηματοδοτούνταν από ίδιους πόρους της επιχείρησης υπό μορφή ακαθάριστου περιθωρίου αυτοχρηματοδότησης. Δεν διευκρινίστηκε αν αυτό το ακαθάριστο περιθώριο αυτοχρηματοδότησης είχε ήδη επιτευχθεί ή τότε επρόκειτο να επιτευχθεί. Ένας ιδιώτης επενδυτής, ο οποίος έπρεπε ακόμη να βρεθεί, θα συνεισέφερε 3 850 000 γερμανικά μάρκα για την αναδιοργάνωση.

- (36) Επιπλέον, το προσωπικό παρατήθηκε από το δώρο των Χριστουγέννων, ύψους [...] * γερμανικών μάρκων.

- (37) Με την άρση της εγγύησης για την κατοχύρωση της απασχόλησης αποδεσμεύθηκαν 250 000 γερμανικά μάρκα για την αναδιάρθρωση. Δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες για την εν λόγω εγγύηση.

- (38) Σύμφωνα με τον προσωρινό λογαριασμό αποτελεσμάτων αναμενόταν θετικό αποτέλεσμα εκμετάλλευσης για την TGI το 1999, αλλά αυτές οι προσδοκίες διαψεύστηκαν. Η προβλεπόμενη και η πραγματική εξέλιξη προκύπτει από τον πίνακα που ακολουθεί:

(σε χιλιάδες γερμανικά μάρκα)

	1997 (πραγματικό)	1998 (πρόβλεψη)	1998 (πραγματικό)	1999 (πρόβλεψη)	1999 (πραγματικό)	2000 (πρόβλεψη)	2000 (πραγματικό) ^(α)
Κύκλος εργασιών	28 048	34 800	31 429	38 700	27 371	41 000	24 200
Αποτέλεσμα εκμετάλλευσης	[...]*	[...]*	[...]*	[...]*	[...]*	[...]*	[...]*

Σημείωση: Σημείωση: πραγματική κατάσταση περιόδου 1997-1999 και πρόβλεψη 1998: ζημιές. Πραγματική κατάσταση 2000 και πρόβλεψη περιόδου 1999-2000: κέρδη.

(α) Μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2000.

- (39) Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία που υπέβαλαν οι γερμανικές αρχές, η επιχείρηση πραγματοποίησε κύκλο εργασιών ύψους 32,7 εκατ. γερμανικών μάρκων και 35,144 εκατ. γερμανικών μάρκων κατά τα οικονομικά έτη 2000 και 2001. Κατά το 2001 η επιχείρηση σημείωσε κέρδη ύψους [...] * γερμανικών μάρκων περίπου.

2.4. Ανάλυση της αγοράς

- (40) Η TGI κατασκευάζει ειδικό γυαλί. Το ειδικό γυαλί, που το 1997 αντιπροσώπευε το 6 % περίπου της συνολικής παραγωγής γυαλιού της ΕΕ, αποτελεί τομέα στον οποίο υπάρχει μεγάλος αριθμός διαφορετικών προϊόντων και περιορισμένος αριθμός παραγωγών. Η TGI είναι μία από τις δέκα επιχειρήσεις της ΕΕ που κατασκευάζουν ειδικό γυαλί για φωτισμό.
- (41) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή ⁽⁶⁾, ο τομέας του ειδικού γυαλιού συγκαταλεγόταν το 1997 στους αναπτυσσόμενους κλάδους με ετήσια αύξηση παραγωγής μεγαλύτερη από 5 % σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Η αγορά ειδικού γυαλιού για φωτισμό σημείωσε το 1997 αύξηση περίπου 4 %. Λόγω της κρίσης στην Ασία, η θετική αυτή εξέλιξη δεν συνεχίστηκε το 1998, παρά τις προσδοκίες. Από τα τέλη Ιουνίου 1999 η αγορά σημειώνει ανάκαμψη και ο κύκλος εργασιών του ειδικού γυαλιού στη Γερμανία αυξήθηκε κατά 3,4 %. Οι γενικές προοπτικές εξακολουθούν να είναι θετικές.

2.5. Κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας

- (42) Η Επιτροπή κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας λόγω ενός δανείου της TAB, ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων το οποίο υποτίθεται ότι χορηγήθηκε βάσει εγκεκριμένου καθεστώτος ενισχύσεων. Κατά τα φαινόμενα, δεν πληρούνταν οι όροι του εγκεκριμένου καθεστώτος ενισχύσεων και ήταν αμφίβολο κατά πόσον το δάνειο ήταν σύμφωνο με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης. Δεν υπήρχε σχέδιο αναδιάρθρωσης για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης και δεν υπήρχε προφανώς συνεισφορά ιδιώτη επενδυτή. Η Επιτροπή, επίσης, αμφέβαλε κατά πόσον ο δικαιούχος της ενίσχυσης μπορούσε να καταταγεί στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (MME).
- (43) Η επίσημη διαδικασία έρευνας κινήθηκε και λόγω της αμβολής εξόφλησης του ποσού των 1,8 εκατ. γερμανικών μάρκων της τιμής της αγοράς, καθώς και λόγω μετατροπής των εγγυήσεων. Η Επιτροπή είχε την υποψία ότι τα εν λόγω μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση και αμφέβαλε για τη συμφωνία τους με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης.

3. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΛΟΙΠΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

- (44) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από την ίδια την TGI, καθώς και από έναν ανταγωνιστή της. Οι παρατηρήσεις κοινοποιήθηκαν στις γερμανικές αρχές με επιστολές της 31ης Οκτωβρίου 2001 και της 12ης Νοεμβρίου 2001, προκειμένου να εκφέρουν την άποψή τους. Η απάντηση στις παρατηρήσεις του ανταγωνιστή παρελήφθη στις 4 Φεβρουαρίου 2002.
- (45) Η TGI δηλώνει στις παρατηρήσεις σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας ότι η Επιτροπή παρέβη τη βασική αρχή της ορθής διοικητικής συμπεριφοράς. Η διαδικασία για την παραίτηση από το ποσό των 4 000 000 γερμανικών μάρκων της τιμής αγοράς διαχωρίστηκε από τη διαδικασία για το δάνειο της TAB. Σχετικά με το πρώτο μέτρο εκδόθηκε αρνητική απόφαση και στη συνέχεια κινήθηκε η διαδικασία για το δεύτερο. Επειδή και τα δύο μέτρα είναι μέρη του ίδιου σχεδίου αναδιάρθρωσης, θα έπρεπε να κριθούν στο πλαίσιο μιας διαδικασίας. Το σχέδιο αναδιάρθρωσης χάνει τη συνοχή του με την αφαίρεση ορισμένων πτυχών, με αποτέλεσμα η αρνητική απόφαση στο πλαίσιο της διαδικασίας 19/2000 να επηρεάζει την έκβαση της διαδικασίας όσον αφορά το δάνειο της TAB.
- (46) Εκτός τούτου, η TGI υποστηρίζει ότι δεν ήταν ανάγκη να εκδοθεί επειγόντως απόφαση για την παραίτηση από την αξίωση καταβολής της τιμής αγοράς, εφόσον η επιχείρηση βρισκόταν σε διαπραγματεύσεις μ' έναν επενδυτή και συνεχιζόταν η προσαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Η Επιτροπή παραβίασε τη βασική αρχή της ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, επειδή κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας για τη μετατροπή των εγγυήσεων, ενώ είχε ήδη ενημερωθεί σχετικά πριν από 31 μήνες. Η TGI, εξάλλου, διαμαρτύρεται διότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη στην απόφασή της για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι γερμανικές αρχές και τα στοιχεία που της διαβίβασαν τελευταία.
- (47) Η TGI ισχυρίζεται ότι το δάνειο της TAB δεν συνιστά κρατική ενίσχυση, αλλά ήταν μια αντιστάθμιση που δικαιούνταν για την κατεδάφιση ενός κτιρίου από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας.
- (48) Αν δεν δεχθεί η Επιτροπή το εν λόγω επιχειρημα, τότε η TGI υποστηρίζει ότι το δάνειο καλύπτεται από το καθεστώς ενισχύσεων βάσει του οποίου υποτίθεται ότι χορηγήθηκε. Αν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το δάνειο δεν καλύπτεται από το εν λόγω καθεστώς, τότε η TGI ισχυρίζεται ότι το δάνειο της TAB μπορεί να εγκριθεί με βάση τα κριτήρια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης.
- (49) Κατά την άποψη της TGI, ένα από τα κύρια προβλήματα εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης ήταν η έλλειψη συνεισφοράς ιδιώτη επενδυτή, ο οποίος σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο αναδιάρθρωσης έπρεπε να συνεισφέρει 3,85 εκατ. γερμανικά

⁽⁶⁾ Βλέπε Πανόραμα της βιομηχανίας της ΕΕ 1997 τόμος 1 κεφάλαιο 9 και την έκθεση της μόνιμης επιτροπής της βιομηχανίας γυαλιού στην ΕΟΚ (CIPV) του 1998, καθώς και την ετήσια έκθεση 1999 της Bundesverbands Glasindustrie und Mineralfaserindustrie.

μάρκα. Η TGI δηλώνει ότι η επιχείρηση βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με ομάδα επενδυτών, την [...]*, και ότι οι διαπραγματεύσεις έχουν σχεδόν ολοκληρωθεί. Οι επενδυτές έχουν σκοπό να επενδύσουν στην επιχείρηση [...]* γερμανικά μάρκα. Η TGI υπέβαλε και δήλωση προθέσεων του επενδυτή.

υπάρχει διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Επιπλέον, οι δραστηριότητες της TGI στον τομέα του ειδικού γυαλιού για φωτισμό είναι πολύ περιορισμένες.

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

- (50) Στις παρατηρήσεις σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας, ο ανταγωνιστής υποστηρίζει ότι η TGI δεν μπορεί να καταταγεί στις ΜΜΕ, επειδή ο κύριος μέτοχος της TGI, ο κ. Γεϊβ, έχει και άλλες επιχειρήσεις. Οι εν λόγω επιχειρήσεις πρέπει να θεωρηθούν οικονομικά ως μία και λαμβανόμενες όλες μαζί θα υπερέβαιναν το όριο των 250 εργαζομένων που καθορίζει η σύσταση για τις ΜΜΕ.
- (51) Ο ανταγωνιστής ισχυρίζεται, επιπλέον, ότι η μετατροπή εγγυήσεων και η αναβολή πληρωμής συνιστούν κρατική ενίσχυση. Η μετατροπή μιας τραπεζικής εγγύησης σε ενυπόθηκο δάνειο μειωμένης εξασφάλισης συνιστά κρατική ενίσχυση στο βαθμό που η τραπεζική εγγύηση συνήθως δεν ενέχει κανέναν κίνδυνο σε περίπτωση αφερεγγυότητας της επιχείρησης. Με το ενυπόθηκο δάνειο κατώτερης τάξης θα είχαν προτεραιότητα οι απαιτήσεις άλλων πιστωτών και σε περίπτωση αφερεγγυότητας δεν θα ήταν δυνατή η είσπραξη της οφειλής. Η αναβολή πληρωμής συνιστά επίσης κρατική ενίσχυση, επειδή ο πιστωτής, παρά τη δυσχερή οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, θα μπορούσε να υλοποιήσει την απαίτησή του, κάνοντας χρήση της τραπεζικής εγγύησης. Ένας ιδιώτης πιστωτής δεν θα παραιτούνταν από την εν λόγω δυνατότητα.
- (52) Όσον αφορά το δάνειο της Thüringer Aufbaubank, ο ανταγωνιστής υποστηρίζει ότι είναι κρατική ενίσχυση και δεν καλύπτεται από το καθεστώς, αφού αυτό ισχύει για ΜΜΕ. Επιπλέον, δεν πληρούνται οι όροι των κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης.
- (53) Ο ανταγωνιστής κατηγορεί την TGI ότι χρησιμοποιεί κρατικές ενισχύσεις για να πωλεί τα προϊόντα της συστηματικά με πρακτικές ντάμπινγκ, γεγονός που προκαλεί σοβαρές στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό. Το μερίδιο αγοράς του ανταγωνιστή μειώθηκε σημαντικά και οι τιμές έπεσαν δραματικά.
- (54) Όσον αφορά τη συμφωνία των μέτρων ενίσχυσης με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, ο ανταγωνιστής επισημαίνει το ότι δεν υπάρχει σχέδιο αναδιάρθρωσης. Σύμφωνα με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, επιπλέον, θα έπρεπε να εγκαταλειφθούν διαρθρωτικά ζημιόγονοι τομείς δραστηριοτήτων. Ο ανταγωνιστής υποστηρίζει ότι η επιχείρηση θα έπρεπε να αναστείλει τις δραστηριότητές της στον τομέα παραγωγής κυπέλλων καφέ που είναι μια συρρικνούμενη αγορά. Επιπλέον, κατά την άποψη του ανταγωνιστή, δεν τηρείται η αρχή της «εφάπαξ ενίσχυσης» κατά τη χορήγηση των ενισχύσεων αναδιάρθρωσης.
- (55) Εν συνεχεία, ο ανταγωνιστής υποστηρίζει ότι σε ορισμένες αγορές προϊόντων, στις οποίες δραστηριοποιείται η TGI, υπάρχει διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Επιπλέον, οι δραστηριότητες της TGI στον τομέα του ειδικού γυαλιού για φωτισμό είναι πολύ περιορισμένες.
- (56) Στην απάντησή τους σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας, οι γερμανικές αρχές δηλώνουν ότι το δάνειο της TAB καλύπτεται από το καθεστώς βάσει του οποίου υποτιθεται ότι χορηγήθηκε και ότι οι διάφοροι όροι του καθεστώτος πληρούνται.
- (57) Ο δικαιούχος της ενίσχυσης πρέπει να καταταγεί στις ΜΜΕ. Οι άλλες επιχειρήσεις που κατέχει ο κ. Γεϊβ δεν δραστηριοποιούνται πλέον στην αγορά. Και κατά το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης, ο δικαιούχος της ενίσχυσης ήταν μικρή και μεσαία επιχείρηση, επειδή δεν υπήρχε συνέργεια μεταξύ των διαφόρων επιχειρήσεων. Η TGI και οι άλλες επιχειρήσεις που ανήκαν στον ίδιο μέτοχο δεν ήταν οικονομικά μία. Ακόμη και αν δεν μπορούσε η TGI να καταταγεί στις ΜΜΕ, θα μπορούσε να χορηγηθεί δάνειο από το ταμείο εξυγίανσης της Θουριγγίας. Στην περίπτωση αυτή το σχέδιο θα έπρεπε να είχε κοινοποιηθεί.
- (58) Σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης, οι γερμανικές αρχές παρατηρούν ότι το αρχικό σχέδιο αναδιάρθρωσης έπρεπε να τροποποιηθεί πολλές φορές. Η επιχείρηση επεξεργάσθηκε ένα τροποποιημένο σχέδιο που ήταν προσαρμοσμένο στη νέα κατάσταση του Απριλίου 2001. Εκτός τούτου, οι διαπραγματεύσεις μ' έναν ιδιώτη επενδυτή βρίσκονταν σε εξέλιξη και λίγο πριν από την ολοκλήρωσή τους. Το τελικό σχέδιο αναδιάρθρωσης θα υποβληθεί αργότερα.
- (59) Κατά την άποψη των γερμανικών αρχών, απαιτείται μείωση της παραγωγικής ικανότητας μόνον αν η μικρή και μεσαία επιχείρηση κατέχει δεσπόζουσα θέση σε αγορά που χαρακτηρίζεται από πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Επειδή δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, δεν είναι αναγκαία η μείωση της παραγωγικής ικανότητας.
- (60) Η Γερμανία ισχυρίζεται ότι η ενίσχυση περιορίζεται στο ελάχιστο απαραίτητο. Σχετικά με τη συμβολή του ιδιώτη επενδυτή, η Γερμανία δηλώνει ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η εγγύηση του δανείου, την οποία προσέφερε ο κύριος μέτοχος και διαχειριστής της επιχείρησης, κ. Γεϊβ. Εκτός τούτου, υπάρχει συνεισφορά και των εργαζομένων. Η Γερμανία αντικρούει την κατηγορία του ανταγωνιστή ότι η TGI πωλεί τα προϊόντα της με πρακτικές ντάμπινγκ.
- (61) Η Γερμανία υποστηρίζει ότι το δάνειο της TAB χορηγήθηκε από το ταμείο εξυγίανσης της Θουριγγίας που αποτελεί εγκεκριμένο καθεστώς ενίσχυσης. Για λόγους νομικής ασφαλείας, η Επιτροπή πρέπει μόνο να κρίνει αν αξιολογήθηκαν σωστά οι όροι για τη χορήγηση της ενίσχυσης και ότι δεν υπάρχει εμφανές λάθος στην εφαρμογή τους. Η Επιτροπή δεν τήρησε τις αρχές αυτές, ιδίως όσον αφορά τις αμφιβολίες για το καθεστώς της ΜΜΕ για το δικαιούχο της ενίσχυσης.

- (62) Η Επιτροπή αναφέρει ότι εξέδωσε εντολή παροχής πληροφοριών, προκειμένου να λάβει και άλλες πληροφορίες σχετικά με το δάνειο από το ταμείο εξυγίανσης της Θουριγγίας. Με τη βοήθεια των πληροφοριών που της διαβιβάστηκαν, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις. Γι' αυτό και η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας.
- (63) Αν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα πως το δάνειο δεν καλύπτεται ουσιαστικά από το καθεστώς ενίσχυσης, τότε οι γερμανικές αρχές επιχειρηματολογούν εναλλακτικά πως το δάνειο μπορεί να εγκριθεί με τα κριτήρια των κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης. Οι γερμανικές αρχές υπενθυμίζουν εδώ πως η Επιτροπή κρίνει λιγότερο αυστηρά τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Κατά την άποψη των γερμανικών αρχών, η TGI με 226 εργαζομένους το 1997 έπρεπε να καταταγεί στις ΜΜΕ. Το ότι ο κ. Geiß κατείχε και άλλες επιχειρήσεις δεν είναι σημαντικό για την κατάταξη της TGI στις ΜΜΕ.
- (64) Οι γερμανικές αρχές παραπέμπουν στην πραγματογνωμοσύνη του Νοεμβρίου του 2000, καθώς και σε νεότερα στοιχεία για την εξέλιξη της επιχείρησης, τα οποία διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή και δείχνουν μια θετική τάση. Η Γερμανία ισχυρίζεται ότι τα έγγραφα αυτά δεν ελήφθησαν υπόψη από την Επιτροπή.
- (65) Στη συνέχεια, οι γερμανικές αρχές υποστηρίζουν ότι το δάνειο της TAB δεν συνιστά ενίσχυση, αλλά αποτελεί αντιστάθμιση για την κατεδάφιση ενός παλαιού κτιριακού συγκροτήματος από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας. Το εν λόγω κτίριο χρησιμοποιήθηκε σε σχέση με τη λειτουργία της τέταρτης γραμμής παραγωγής. Με την κατεδάφιση του κτιρίου προέκυψαν για την TGI πρόσθετες δαπάνες ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων, επειδή έπρεπε να κτισθεί νέο κτίριο και συνδετήρια γέφυρα. Το δάνειο από το ταμείο εξυγίανσης της Θουριγγίας χορηγήθηκε στην επιχείρηση ως αντιστάθμιση. Σύμφωνα με τις πληροφορίες από τις γερμανικές αρχές, ο συσχετισμός του δανείου με την κατεδάφιση του κτιρίου προκύπτει από τη σύμβαση. Το δάνειο θα χρησιμοποιηθεί, σύμφωνα με τη σύμβαση, για τη χρηματοδότηση των επενδύσεων για την αποκατάσταση του κτιρίου της τέταρτης γραμμής παραγωγής.
- (66) Σχετικά με την αναβολή της καταβολής του υπολοίπου της τιμής αγοράς, η Γερμανία δηλώνει ότι η BvS ενήργησε ως ιδιώτης πιστωτής. Η αναβολή ήταν αναγκαία, προκειμένου να επιτρέψει στην επιχείρηση την ανανέωση των γραμμών παραγωγής και να εξασφαλισθεί κατ' αυτόν τον τρόπο η βιωσιμότητα της επιχείρησης. Σε περίπτωση αφερεγγυότητας της επιχείρησης θα χανόταν ολόκληρη η απαίτηση. Γι' αυτό και η αναβολή πληρωμής δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Οι γερμανικές αρχές επιχειρηματολογούν εναλλακτικά πως η αναβολή πληρωμής μπορεί να εγκριθεί και με τα κριτήρια των κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης.
- (67) Στην απάντησή τους σχετικά με τις παρατηρήσεις ενός ανταγωνιστή, οι γερμανικές αρχές εκφράζουν τη λύπη τους για το ότι διαχωρίστηκαν οι διαδικασίες. Η Γερμανία καλεί την Επιτροπή να ανακαλέσει την απόφασή της σχετικά με την παραίτηση από την τιμή αγοράς και αναφέρει πως η Επιτροπή μπορεί να ανακαλέσει μια απόφαση, υποχρεούται μάλιστα να το κάνει, αν διαπιστωθεί πως στη διαδικασία παρεισέφησε σοβαρό λάθος.
- (68) Σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, η Επιτροπή μπορεί να ανακαλέσει μια απόφαση που έλαβε, εφόσον αυτή βασίστηκε σε εσφαλμένες πληροφορίες παρασχεθείσες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και οι οποίες ήταν καθοριστικές για την απόφαση. Επειδή αυτό δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή δεν βλέπει κανένα λόγο για να ανακαλέσει την απόφαση.
- (69) Οι γερμανικές αρχές υποστηρίζουν ότι η πρώτη αρνητική απόφαση επηρεάζει τη δεύτερη. Επιπλέον, το κράτος μέλος δεν έχει τη δυνατότητα να πάρει θέση σχετικά με την αποτελεσματικότητα όλων των μέτρων που αποτελούν μέρος του σχεδίου αναδιάρθρωσης, με αποτέλεσμα να μην εξασφαλίζεται το δικαίωμα της υπεράσπισης. Επίσης, η Επιτροπή δεν μπορεί να αξιολογήσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης στο σύνολό του. Γι' αυτό και κατά την άποψη των γερμανικών αρχών η Επιτροπή παραβίασε τη βασική αρχή της ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.
- (70) Οι γερμανικές αρχές επιμένουν στη θέση τους ότι το δάνειο καλύπτεται πράγματι από το καθεστώς ενισχύσεων βάσει του οποίου υποτίθεται ότι χορηγήθηκε. Η Γερμανία επιχειρηματολογεί εναλλακτικά ότι το δάνειο δεν συνιστά ενίσχυση, αλλά αντισταθμιστική πληρωμή. Επιπλέον, οι γερμανικές αρχές υποστηρίζουν ότι το δάνειο δεν εμπεριέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης, αφού χορηγήθηκε με τους όρους της αγοράς. Αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι ο κ. Geiß εγγυήθηκε προσωπικά για την αποπληρωμή του δανείου.
- (71) Οι γερμανικές αρχές υπενθυμίζουν ότι η TGI κατά το χρόνο χορήγησης του δανείου έπρεπε να καταταγεί στις ΜΜΕ. Δεν υπήρχε συνεργεία μεταξύ των δύο επιχειρήσεων, επειδή πρόκειται για διαφορετικές ομάδες προϊόντων και οι συναλλαγές μεταξύ των δύο επιχειρήσεων γίνονταν με όρους ισοτιμίας. Γι' αυτό και οι δύο επιχειρήσεις δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως μία, της οποίας η πραγματική δύναμη είναι μεγαλύτερη από εκείνη μιας ΜΜΕ.
- (72) Οι γερμανικές αρχές επιχειρηματολογούν εναλλακτικά ότι το δάνειο σύμφωνα με τα κριτήρια των κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Η Γερμανία υπέβαλε για το θέμα αυτό επίκαιρα στοιχεία σχετικά με την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης και σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης. Οι γερμανικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή το νεότερο σχέδιο αναδιάρθρωσης της TGI, του Απριλίου 2001, που περιλαμβάνει σχέδιο επενδύσεων και γενική εικόνα χρηματοδότησης των επενδύσεων.
- (73) Στη συνέχεια, η Γερμανία υπέβαλε πραγματογνωμοσύνη, η οποία συντάχθηκε για την υπόθεση T 198/01 (που αφορά

- την αρνητική απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την παραίτηση από την τιμή αγοράς) και η οποία —κατά την άποψη των γερμανικών αρχών— δείχνει ότι η επιχείρηση βελτιώνει συνεχώς την οικονομική της αποδοτικότητα και ότι έχει αποκαταστήσει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά της.
- (74) Με επιστολή της 15ης Μαρτίου 2002, οι γερμανικές αρχές ανέφεραν ότι η TGI βρήκε νέο επενδυτή, τον [...]*, ο οποίος θέλει να επενδύσει [...]* ευρώ στην επιχείρηση και να εξαγοράσει το [...]* % των μετοχών της θέτοντας ως όρο για τη συνεισφορά του να επιβεβαιωθεί η παραίτηση από την αξίωση καταβολής του ποσού των 4 εκατ. γερμανικών μάρκων που ήταν αντικείμενο μιας αρνητικής απόφασης της Επιτροπής. Γι' αυτό και οι γερμανικές αρχές ζητούν να ανακαλέσει η Επιτροπή την αρνητική της απόφαση στο πλαίσιο της διαδικασίας C 19/2000 σχετικά με την παραίτηση από την τιμή αγοράς και να συμπεριλάβει την εν λόγω παραίτηση στην τρέχουσα διαδικασία.
- (75) Οι γερμανικές αρχές υποστηρίζουν ότι η αρνητική απόφαση στο πλαίσιο της διαδικασίας 19/2000, καθώς και η κίνηση της τρέχουσας διαδικασίας, στηρίζονται κατά κύριο λόγο στην έλλειψη συνεισφοράς ιδιώτη επενδυτή. Ο νέος επενδυτής επιτρέπει στη Γερμανία να υποβάλει νέο σχέδιο αναδιάρθρωσης που θα πληροί τόσο το κριτήριο της βιωσιμότητας όσο και το κριτήριο της αναλογικότητας της ενίσχυσης. Οι επενδύσεις που έχουν καθυστερήσει θα μπορούσαν τώρα να γίνουν.
- (76) Στη νεότερή τους επιστολή, της 13ης Ιουνίου 2002, οι γερμανικές αρχές επανέλαβαν κατά κύριο λόγο τα επιχειρήματα τα οποία είχαν προβάλει ήδη και στις προηγούμενες επιστολές κατά τη διάρκεια της τρέχουσας διαδικασίας.
- (77) Οι γερμανικές αρχές τόνισαν ότι ο ανταγωνιστής Schott θα αποκτούσε μονοπωλιακή θέση σε ορισμένα τμήματα της αγοράς, αν εξαφανισθεί από την αγορά η TGI. Το γεγονός αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη στην απόφαση για το συμβιβασμό της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης. Οι γερμανικές αρχές μνημονεύουν τις κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, οι οποίες αναφέρουν το εξής: «Η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων μπορεί για παράδειγμα να δικαιολογηθεί με τη διατήρηση μιας ανταγωνιστικής διάρθρωσης αγοράς σε περίπτωση που η εξαφάνιση εταιρειών θα μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία μονοπωλίων ή ολιγοπωλίων...» (7).
- (78) Οι γερμανικές αρχές ισχυρίζονται, επιπλέον, ότι ακόμη και αν φρονεί η Επιτροπή πως η συνεισφορά του νέου επενδυτή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στην αξιολόγηση του συμβιβασμού της ενίσχυσης, το εναλλακτικό σχέδιο χρηματοδότησης των μέτρων αναδιάρθρωσης επιτρέπει την έγκριση της ενίσχυσης. Το εν λόγω σχέδιο έχει ήδη διαβιβασθεί στην Επιτροπή.
- (79) Κατά την άποψη των γερμανικών αρχών, το εν λόγω χρηματοοικονομικό σχέδιο είναι εύλογο και ρεαλιστικό, και από το γεγονός αυτό μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η επιχείρηση έχει ήδη εφαρμόσει το μεγαλύτερο μέρος της αναδιάρθρωσης. Το σχέδιο πληροί ακόμη και τον όρο της αναλογικότητας της ενίσχυσης, επειδή εκτός από τις κρατικές ενισχύσεις της BvS και του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας περιλαμβάνει και σημαντική ιδιωτική συνεισφορά στις επενδύσεις. Τέλος, με την παραίτηση από την τιμή αγοράς και με το δάνειο της TAB, για το οποίο εγγυήθηκε ο κ. Geiß, χρηματοδοτήθηκε μόνον το ήμισυ του κόστους αναδιάρθρωσης. Το υπόλοιπο χρηματοδοτήθηκε από την ίδια την επιχείρηση, καθώς υποστηρίχθηκε με την παραίτηση του προσωπικού και του διαχειριστή από το μισθό και τις πληρωμές τους.
- (80) Οι γερμανικές αρχές ισχυρίζονται ότι η νέα επένδυση από τον [...]* ύψους [...]* ευρώ η εγγύηση του κ. Geiß για το δάνειο της TAB ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων (1,022 εκατ. ευρώ), η αναβολή εξόφλησης του δανείου ιδιωτικής τράπεζας ύψους [...]* ευρώ, η αναβολή καταβολής των μισθών και του δώρου των Χριστουγέννων στο προσωπικό ύψους [...]* ευρώ και η παραίτηση του προσωπικού από την καταβολή του δώρου των Χριστουγέννων για το 1997 ύψους [...]* ευρώ θα πρέπει να θεωρηθούν συνεισφορά ιδιώτη επενδυτή.
- (81) Οι γερμανικές αρχές, συνεπώς, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις, για να εγκριθεί η ενίσχυση βάσει των κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης.

5. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

- (82) Η Επιτροπή αναφέρει ότι ο διαχωρισμός των διαδικασιών και η οριστική αρνητική απόφαση στην πρώτη διαδικασία δεν προδικάζει την έκβαση της δεύτερης. Πράγματι, ήταν διαθέσιμα όλα τα απαραίτητα στοιχεία για την έκδοση απόφασης σχετικά με τις πρώτες ενισχύσεις και η όσο το δυνατόν συντομότερη ολοκλήρωση μιας επίσημης διαδικασίας έρευνας συνάδει με την αρχή της ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.
- (83) Η TGI έλαβε οικονομική στήριξη με δημόσιους πόρους. Η Επιτροπή πρέπει να ελέγξει κατ' αρχήν κατά πόσον τα μέτρα αυτά συνιστούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.
- (84) Λαμβάνοντας η TGI οικονομική στήριξη με δημόσιους πόρους, την οποία δεν θα χορηγούσε κανένας ιδιώτης επενδυτής, η επιχείρηση αποκτά πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της και ο ανταγωνισμός νοθεύεται. Αυτό δυσχεραίνει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, επειδή στην οικεία αγορά προϊόντων υπάρχει έντονο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Συνεπώς, τα εν λόγω χρηματοοικονομικά μέτρα είναι κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει το συμβιβασμό της με την κοινή αγορά.
- (85) Κατά συνέπεια, κάθε μέτρο υπέρ της TGI, που χρηματοδοτήθηκε με δημόσιους πόρους, πρέπει να ελεγχθεί μεμονωμένα εάν συνιστά κρατική ενίσχυση και σε περίπτωση που συμβαίνει κάτι τέτοιο, πρέπει να εξετασθεί εάν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

(7) ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

5.1. Η δικαιούχος επιχείρηση

- (86) Για τις γερμανικές αρχές, ο δικαιούχος της ενίσχυσης είναι η TGI. Επιπλέον, η επιχείρηση είναι μικρή και μεσαία, σύμφωνα με τις γερμανικές αρχές, κατά την έννοια της σύστασης της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 1996, σχετικά με τον ορισμό των μικρών και μεσάων επιχειρήσεων ⁽⁸⁾ («Σύσταση για τις ΜΜΕ»).
- (87) Κατά την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας, η Επιτροπή έθεσε το ερώτημα κατά πόσον η εν λόγω επιχείρηση θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερη από την TGI. Ο κύριος μέτοχος και διαχειριστής της TGI ήταν ταυτόχρονα μοναδικός μέτοχος και διαχειριστής και δύο άλλων επιχειρήσεων, της PFS και της LS. Και οι τρεις μαζί, η TGI, η PFS και η LS, απασχολούσαν συνολικά πάνω από 250 άτομα και υπερέβαιναν συνεπώς το ανώτατο όριο που καθορίζεται στη σύσταση για τις ΜΜΕ.
- (88) Επειδή για την αξιολόγηση αυτών των μέτρων δεν είναι σημαντικό το αν η TGI μπορεί να θεωρηθεί ΜΜΕ, το εν λόγω θέμα δεν εξετάζεται περαιτέρω στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

5.2. Ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και συμφωνία με τα εγκεκριμένα καθεστώτα ενισχύσεων

5.2.1. Συνεισφορές της THA/BvS στο πλαίσιο της *asset-deal 1* (σύμβαση της 28ης Σεπτεμβρίου 1994)

- (89) Τα μέτρα που προβλέπονται στο πλαίσιο της *asset-deal 1* εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης THA E 15/92 ⁽⁹⁾. Επειδή το κλείσιμο της επιχείρησης θα ήταν η πιο οικονομική λύση, αλλά παρόλα αυτά το κράτος αποφάσισε την ιδιωτικοποίησή της μέσω κρατικών ενισχύσεων, το κόστος που προέκυψε για το κράτος ανήλθε σε 33 500 000 γερμανικά μάρκα. Κατά συνέπεια, η τιμή των 5 800 000 γερμανικών μάρκων που πρέπει να καταβληθεί για την επιχείρηση είναι αρνητική. Επειδή η επιχείρηση απασχολούσε λιγότερα από 1 000 άτομα, η εν λόγω οικονομική στήριξη της TGI από την THA/BvS καλύπτεται από το καθεστώς ενίσχυσης THA E 15/92. Πρόκειται, συνεπώς, για υφιστάμενη ενίσχυση, η οποία δεν χρειάζεται να αξιολογηθεί εκ νέου στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

5.2.2. Συνεισφορές της THA/BvS στο πλαίσιο της *asset-deal 2* (σύμβαση της 11ης Δεκεμβρίου 1995)

- (90) Τα μέτρα που προβλέπονται στο πλαίσιο της *asset-deal 2* εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης THA N 768/94 ⁽¹⁰⁾. Επειδή το κλείσιμο της επιχείρησης θα ήταν η πιο οικονομική λύση, αλλά παρόλα αυτά το κράτος αποφάσισε την ιδιωτικοποίησή της μέσω κρατικών ενισχύ-

σεων, το κόστος που προέκυψε για το κράτος ανήλθε σε 6 500 000 γερμανικά μάρκα. Επειδή η επιχείρηση απασχολούσε λιγότερα από 250 άτομα, η εν λόγω οικονομική στήριξη της TGI από την THA/BvS καλύπτεται από το καθεστώς ενίσχυσης N 768/94. Πρόκειται, συνεπώς, για υφιστάμενη ενίσχυση, η οποία δεν χρειάζεται να αξιολογηθεί εκ νέου στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

5.2.3. Επενδυτικές πιστώσεις της KfW στο πλαίσιο της *asset-deal 1*

- (91) Η KfW χορήγησε τρεις πιστώσεις συνολικού ύψους 17 100 000 γερμανικών μάρκων, βάσει καθεστώτων ενισχύσεων που είχαν εγκριθεί παλαιότερα από την Επιτροπή.
- (92) Η πρώτη πίστωση ύψους 10 000 000 γερμανικών μάρκων χορηγήθηκε στο πλαίσιο ενός προγράμματος της KfW για τις μεσαίες επιχειρήσεις, ενώ η δεύτερη πίστωση ύψους 5 100 000 γερμανικών μάρκων χορηγήθηκε από την KfW στο πλαίσιο ενός κοινοτικού προγράμματος προώθησης της απασχόλησης στις μεσαίες επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τις πληροφορίες των γερμανικών αρχών, και οι δύο πιστώσεις χορηγήθηκαν σύμφωνα με τους όρους της αγοράς, με επιτόκιο ανώτερο από το επιτόκιο αναφοράς. Επειδή η επιχείρηση δεν ήταν προβληματική κατά το χρόνο χορήγησης των εν λόγω μέτρων, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εδώ κρατική ενίσχυση.
- (93) Η τρίτη πίστωση ύψους 2 000 000 γερμανικών μάρκων χορηγήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος ανασυγκρότησης με την ονομασία ERP, δηλαδή ενός καθεστώτος ενίσχυσης εγκεκριμένου παλαιότερα από την Επιτροπή ⁽¹¹⁾. Η εν λόγω πίστωση πληροί τις προϋποθέσεις του καθεστώτος ενίσχυσης βάσει του οποίου υποτιθεται ότι χορηγήθηκε και συνεπώς καλύπτεται πράγματι από το καθεστώς. Κατά συνέπεια, πρόκειται για υφιστάμενη ενίσχυση, η οποία δεν χρειάζεται να αξιολογηθεί εκ νέου στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

5.2.4. Επενδυτικές επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις

- (94) Στο πλαίσιο της *asset-deal 1*, η TGI έλαβε επενδυτικές επιχορηγήσεις ύψους 6 750 000 γερμανικών μάρκων βάσει του 23ου προγράμματος-πλαίσιου του κοινού στόχου για τη βελτίωση της περιφερειακής οικονομικής δομής, ενός καθεστώτος περιφερειακού χαρακτήρα που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή ⁽¹²⁾. Οι εν λόγω επιχορηγήσεις πληρούν τους όρους του εγκεκριμένου από την Επιτροπή καθεστώτος ενισχύσεων βάσει του οποίου υποτιθεται ότι χορηγήθηκαν. Γι' αυτό και θεωρούνται υφιστάμενη ενίσχυση.

⁽¹¹⁾ N 562/c/94 SG (94) D/17293 της 1.12.1994.

⁽¹²⁾ 23ο πρόγραμμα-πλαίσιο του κοινού στόχου για τη βελτίωση της περιφερειακής οικονομικής δομής. Τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο του καθεστώτος αυτού θεωρούνται επενδυτικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και εγκρίθηκαν από την Επιτροπή δυνάμει της παρέκκλισης που αναφέρεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ [N 157/94 SG (94) D/11038 της 1.8.1994].

⁽⁸⁾ ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

⁽⁹⁾ Καθεστώς της THA E 15/92 SG (92) D/17613 της 8.12.1992.

⁽¹⁰⁾ Καθεστώς της THA N 768/94 SG (95) D/1062 της 1.2.1995.

(95) Στο πλαίσιο των δύο asset-deals χορηγήθηκαν επενδυτικές επιδοτήσεις ύψους 1 575 000 γερμανικών μάρκων. Η TGI έλαβε, επιπλέον, εκτός των asset-deals, επενδυτικές επιδοτήσεις ύψους 876 000 γερμανικών μάρκων το 1996 και ύψους 748 000 γερμανικών μάρκων το 1997. Όλες οι πληρωμές πραγματοποιήθηκαν δυνάμει του νόμου για τις επενδυτικές επιδοτήσεις, δυνάμει δηλαδή εγκεκριμένου από την Επιτροπή καθεστώτος ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα ⁽¹³⁾. Με τη βοήθεια των πληροφοριών που της διαβιβάστηκαν, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι επενδυτικές επιδοτήσεις πληρούν τους όρους των καθεστώτων ενισχύσεων βάσει των οποίων υποτίθεται ότι χορηγήθηκαν και συνεπώς καλύπτονται πράγματι από το καθεστώς. Γι' αυτό και θεωρούνται υφιστάμενη ενίσχυση.

(96) Η υφιστάμενη ενίσχυση δεν χρειάζεται να αξιολογηθεί εκ νέου στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, ωστόσο πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της αναλογικότητας της ενίσχυσης.

5.2.5. Παραίτηση από την καταβολή του ποσού των 4 000 000 γερμανικών μάρκων της τιμής αγοράς

(97) Η παραίτηση από το ποσό των 4 000 000 γερμανικών μάρκων της τιμής αγοράς ήταν αντικείμενο της διαδικασίας έρευνας 19/2000. Η οριστική αρνητική απόφαση εκδόθηκε στις 12 Ιουνίου 2001 ⁽¹⁴⁾. Γι' αυτό και η παραίτηση από την εν λόγω αξίωση δεν αξιολογείται εκ νέου στην παρούσα διαδικασία.

(98) Οι γερμανικές αρχές επικατέστησαν ότι η παραίτηση από την αξίωση καταβολής του ανωτέρω ποσού δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, αλλά ανταποκρίνεται στη συμπεριφορά ιδιώτη πιστωτή. Η παραίτηση, από οικονομική άποψη, ήταν πλέον συμφέρουσα για την BvS από την καταβολή ολόκληρης της τιμής αγοράς.

(99) Η Επιτροπή, ωστόσο, είχε την άποψη ότι η παραίτηση από την εν λόγω αξίωση συνιστά κρατική ενίσχυση και δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Ο δικαιούχος της ενίσχυσης κατέθεσε προσφυγή στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης αυτής.

5.2.6. Μετατροπή εγγυήσεων για το ποσό των 1 800 000 γερμανικών μάρκων της τιμής αγοράς και αναβολή εξόφλησης

(100) Στο πλαίσιο συντονισμένης δράσης, η BvS συμφώνησε για τη μετατροπή της τραπεζικής εγγύησης ύψους 1 800 000 γερμανικών μάρκων, που παρασχέθηκε στο πλαίσιο της asset-deals 1, σε εγγραφή υποθήκης μειωμένης εξασφάλισης. Επίσης, αναβλήθηκε η εξόφληση του υπολοίπου της τιμής αγοράς και προβλέπεται να αρχίσει το 2003. Η Επιτροπή κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας, επειδή είχε

την υποψία ότι τα εν λόγω μέτρα παρέχουν στην επιχείρηση πλεονεκτήματα τα οποία πιθανόν να μην χορηγούσε ιδιώτης πιστωτής σε προβληματική επιχείρηση και ότι τα εν λόγω μέτρα, συνεπώς, συνιστούν κρατικές ενισχύσεις.

(101) Η Επιτροπή σημειώνει ότι η BvS είναι ομοσπονδιακό ίδρυμα που έχει ως αποστολή, όπως και η προκάτοχός του, η Treuhandanstalt, να ιδιωτικοποιεί κρατικές επιχειρήσεις στην Ανατολική Γερμανία. Η BvS είναι τμήμα της ομοσπονδιακής διοίκησης και λογοδοτεί σ' αυτή. Γι' αυτό και τα μέτρα που λαμβάνει η BvS πρέπει να καταλογισθούν στο κράτος.

(102) Η εγγύηση υπό μορφή εγγραφής υποθήκης κατώτερης τάξης έχει μικρότερη αξία από την τραπεζική εγγύηση. Μια τραπεζική εγγύηση εμπεριέχει μικρό κίνδυνο. Σε περίπτωση αφερεγγυότητας θα μπορούσε να εισπραχθεί η συνολική τιμή αγοράς ύψους 1,8 εκατ. γερμανικών μάρκων. Η εγγραφή υποθήκης μειωμένης εξασφάλισης δίνει προτεραιότητα στις απαιτήσεις των τραπεζών. Όπως ανέφεραν οι γερμανικές αρχές σε επιστολή της 29ης Οκτωβρίου 1999, η οποία διαβιβάστηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας C 19/2000, η οικονομική αξία της εν λόγω υποθήκης είναι ελάχιστη. Λόγω της κατάταξης της πίσω από τις τράπεζες, πρέπει να αναμένεται ότι σε περίπτωση αφερεγγυότητας μπορεί να εισπραχθεί μικρό μόνο ποσοστό της απαίτησης. Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώθηκε στην επιστολή της 9ης Οκτωβρίου 2001. Κατόπιν τούτου, η μετατροπή των εγγυήσεων παρέχει στην TGI πλεονέκτημα το οποίο δεν θα παραχωρούσε ιδιώτης πιστωτής και, συνεπώς, συνιστά κρατική ενίσχυση, η οποία πρέπει να αξιολογηθεί ως μεμονωμένη ενίσχυση.

(103) Σχετικά με την αναβολή εξόφλησης, οι γερμανικές αρχές υποστηρίζουν ότι αυτή ανταποκρίνεται σε συμπεριφορά ιδιώτη πιστωτή και δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προκειμένου να διαπιστωθεί το κατά πόσον ένα μέτρο δημόσιου οργανισμού αποτελεί κρατική ενίσχυση, πρέπει να καθοριστεί αν η δικαιούχος επιχείρηση αποκτά οικονομικό πλεονέκτημα που δεν θα είχε αποκτήσει υπό κανονικές συνθήκες αγοράς ⁽¹⁵⁾.

(104) Το υπόλοιπο της τιμής αγοράς ύψους 1,8 εκατ. γερμανικών μάρκων έπρεπε αρχικά να καταβληθεί στα τέλη του 1999. Τον Οκτώβριο του 2000, η BvS συμφώνησε στην αναβολή της εξόφλησης. Η εξόφληση προβλέπεται τώρα να γίνει μετά το 2003 (σε τρεις δόσεις των 600 000 γερμανικών μάρκων, τέλος 2003, 2004 και 2005).

(105) Οι γερμανικές αρχές επικαλούνται ότι η αναβολή της εξόφλησης ήταν αναγκαία για να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα της επιχείρησης. Σε αντίθετη περίπτωση, η επιχείρηση θα οδηγούνταν σε πτώχευση. Κατά το χρόνο της αναβολής της εξόφλησης, η τιμή αγοράς ύψους 1,8 εκατ. γερμανικών μάρκων καλυπτόταν με εγγραφή υποθήκης μειωμένης εξασφάλισης. Όπως αναφέρθηκε ήδη, η εν λόγω υποθήκη έχει μικρή οικονομική αξία και σε περίπτωση αφερεγγυότητας θα μπορούσε να εισπραχθεί μικρό μόνο μέρος από το ποσό των 1,8 εκατ. γερμανικών μάρκων.

⁽¹³⁾ Νόμος για τις επενδυτικές επιδοτήσεις [N 494/A/95 SG (95) D/17154 της 27.12.1995]. Τα μέτρα που χορηγούνται δυνάμει αυτού του νόμου θεωρούνται επενδυτικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και εγκρίθηκαν από την Επιτροπή δυνάμει της παρέκκλισης που αναφέρεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ.

⁽¹⁴⁾ ΕΕ L 62 της 5.3.2002, σ. 30.

⁽¹⁵⁾ Απόφαση της 29ης Απριλίου 1999, υπόθεση C-342/96, Ισπανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. I-2459, σκέψη 41).

- (106) Κατά την άποψη της Επιτροπής, η αναβολή της εξόφλησης συνάδει με τη συμπεριφορά ενός ιδιώτη πιστωτή. Αυτό ενισχύεται και από το γεγονός ότι μερικές ιδιωτικές τράπεζες συμφώνησαν στην αναβολή των απαιτήσεών τους. Συνεπώς, η αναβολή της εξόφλησης δεν συνιστά κρατική ενίσχυση και δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 της συνθήκης ΕΚ. Αυτό δεν έρχεται σε αντίθεση με το συμπέρασμα της Επιτροπής στην οριστική απόφαση της διαδικασίας C 19/2000 που αναφέρει ότι η παραίτηση από την τιμή αγοράς ύψους 4 εκατ. γερμανικών μάρκων συνιστούσε κρατική ενίσχυση. Η παραίτηση από την τιμή αγοράς και η αναβολή εξόφλησης είναι δύο διαφορετικά μέτρα.
- 5.2.7. Δάνειο της TAB ύψους 2 000 000 γερμανικών μάρκων προερχόμενο από το ταμείο εξυγίανσης των προβληματικών επιχειρήσεων της Θουριγγίας (Φεβρουάριος 1998)
- (107) Σύμφωνα με τις πληροφορίες των γερμανικών αρχών, το δάνειο αυτό χορηγήθηκε από το ταμείο εξυγίανσης των προβληματικών επιχειρήσεων της Θουριγγίας, ένα εγκεκριμένο από την Επιτροπή καθεστώς ενίσχυσης⁽¹⁶⁾. Η Επιτροπή είχε σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσον το δάνειο καλυπτόταν πράγματι από το εν λόγω καθεστώς και γι' αυτό κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας.
- (108) Κατά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή αμφέβαλε για το ότι η επιχείρηση ήταν μικρή και μεσαία. Το καθεστώς, ωστόσο, προορίζεται κατά κύριο λόγο για ΜΜΕ. Στην περίπτωση μεγάλης επιχείρησης θα απαιτούνταν μεμονωμένη κοινοποίηση.
- (109) Εξάλλου, οι όροι του καθεστώτος ενίσχυσης αντιστοιχούν σε εκείνους των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών διάσωσης και αναδιάρθρωσης. Όπως αναφέρεται κατωτέρω, οι εν λόγω όροι δεν πληρούνται. Κατά συνέπεια, το δάνειο δεν καλύπτεται από το καθεστώς ενίσχυσης βάσει του οποίου υποτιθεται ότι χορηγήθηκε. Συνιστά, συνεπώς, νέα ενίσχυση και πρέπει να αξιολογηθεί ως μεμονωμένη ενίσχυση.
- (110) Αν δεν συμμερισθεί η Επιτροπή την άποψη ότι το δάνειο καλύπτεται από το καθεστώς ενίσχυσης, οι γερμανικές αρχές υποστηρίζουν ότι το δάνειο δεν συνιστά ενίσχυση. Κατ' αρχήν, το δάνειο χορηγήθηκε με τους όρους της αγοράς. Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, το δάνειο χορηγήθηκε με επιτόκιο 8,2 % και είναι εξασφαλισμένο με εγγραφή υποθήκης στο οικοπέδο της τέταρτης γραμμής παραγωγής και με απόλυτη εγγύηση του κ. Γείβ, του ιδιοκτήτη της επιχείρησης.
- (111) Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η Thüringer Aufbaubank είναι η τράπεζα ανασυγκρότησης του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας και αποτελεί οργανισμό δημοσίου δικαίου. Η Thüringer Aufbaubank ελέγχεται από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας, το οποίο προσφέρει 100 % εγγύηση για τις δραστηριότητές της. Για τους λόγους αυτούς η ενίσχυση πρέπει να καταλογισθεί στο κράτος. Η Επιτροπή παρατηρεί, επιπλέον, ότι το δάνειο χορηγήθηκε
- βάσει εγκεκριμένου προγράμματος ενισχύσεων για προβληματικές επιχειρήσεις.
- (112) Το δάνειο χορηγήθηκε από την TAB τον Δεκέμβριο του 1998, σε μια περίοδο δηλαδή που η επιχείρηση αντιμετώπιζε σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Κατά την άποψη της Επιτροπής, κανένας ιδιώτης επενδυτής δεν θα χορηγούσε στην επιχείρηση δάνειο με αυτούς τους όρους, και κατά συνέπεια το δάνειο συνιστά κρατική ενίσχυση.
- (113) Οι γερμανικές αρχές υποστηρίζουν εναλλακτικά ότι το δάνειο της TAB δεν συνιστά κρατική ενίσχυση, επειδή πρέπει να θεωρηθεί ως αντισταθμιστική πληρωμή του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας για την κατεδάφιση του παλαιού κτιριακού συγκροτήματος. Το κτίριο χρησιμοποιήθηκε σε σχέση με τη λειτουργία της τέταρτης γραμμής παραγωγής. Η κατεδάφιση είχε ως αποτέλεσμα να υποχρεωθεί η επιχείρηση να κτίσει άλλο κτίριο και να κατασκευάσει συνδετήρια γέφυρα. Κατ' αυτόν τον τρόπο προέκυψε ένα κόστος ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων.
- (114) Δεν προσκομίστηκε καμιά πραγματογνωμοσύνη ή απόδειξη ότι λόγω της κατεδάφισης του κτιρίου προέκυψε για την επιχείρηση πρόσθετο κόστος ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων. Οι γερμανικές αρχές και η επιχείρηση υποστηρίζουν ότι η σχέση μεταξύ του δανείου και της ζημίας που προκλήθηκε στην TGI προκύπτει από το γεγονός ότι στη σύμβαση του δανείου αναφέρεται πως το δάνειο θα χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση των επενδύσεων στο πλαίσιο της αποκατάστασης του κτιρίου της τέταρτης γραμμής παραγωγής. Αυτό, ωστόσο, δεν αποδεικνύει ότι το δάνειο αποτελεί αντισταθμιστική πληρωμή.
- (115) Αν προέκυπτε για την επιχείρηση πρόσθετο κόστος ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων και έπρεπε να αντισταθμιστεί, η επιχείρηση θα έπρεπε να πάρει οπωσδήποτε επιχορήγηση ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων και όχι δάνειο ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων. Αυτό δείχνει ότι ο ισχυρισμός των γερμανικών αρχών είναι αβάσιμος.
- (116) Γι' αυτό και η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το δάνειο της TAB ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων συνιστά κρατική ενίσχυση και πρέπει να αξιολογηθεί ως μεμονωμένη ενίσχυση.

5.3. Παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ

- (117) Το δάνειο της TAB ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων και η μετατροπή των εγγυήσεων πρέπει να αξιολογηθούν από την Επιτροπή ως μεμονωμένη ενίσχυση. Το άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ προβλέπει παρεκκλίσεις από το κατ' αρχήν ασυμβίβαστο των κρατικών ενισχύσεων δύναμει του άρθρου 87 παράγραφος 1.
- (118) Στην προκειμένη περίπτωση, οι παρεκκλίσεις του άρθρου 87 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ δεν ισχύουν, επειδή οι εν λόγω ενισχύσεις δεν είναι ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές ούτε ενισχύσεις για την

⁽¹⁶⁾ NN 74/95 SG (96) D/1946 της 6.2.1996.

επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα, ούτε πρόκειται για ενισχύσεις προς την οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας οι οποίες θίγονται από τη διαίρεση της Γερμανίας.

(119) Το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης ΕΚ προβλέπει περαιτέρω παρεκκλίσεις. Επειδή κύριος στόχος των ενισχύσεων δεν είναι η περιφερειακή ανάπτυξη, αλλά η αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας προβληματικής επιχείρησης, είναι εφαρμοστέα μόνον η παρεκκλίση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ, σύμφωνα με την οποία μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον. Για την αξιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης η Επιτροπή θέσπισε σχετικές κατευθυντήριες γραμμές. Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να εφαρμοστεί καμιά από τις άλλες κατευθυντήριες γραμμές, όπως για παράδειγμα σχετικά με τις ενισχύσεις για την έρευνα και την ανάπτυξη, τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, τις ενισχύσεις για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις ή τις ενισχύσεις για την απασχόληση και την κατάρτιση.

(120) Επειδή σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες οι ενισχύσεις χορηγήθηκαν πριν από την 30ή Απριλίου 2000, εφαρμόζονται οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1994⁽¹⁷⁾ («Κατευθυντήριες γραμμές διάσωσης και αναδιάρθρωσης»)⁽¹⁸⁾.

(121) Σύμφωνα με το σημείο 2.1 των κατευθυντηρίων γραμμών, η οικονομική αδυναμία των επιχειρήσεων που λαμβάνουν ενίσχυση για την αναδιάρθρωσή τους οφείλεται γενικά σε κακά αποτελέσματα κατά το παρελθόν και σε αρκετά δυσμενείς μελλοντικές προοπτικές. Συνήθως οι δυσχέρειες μιας επιχείρησης εκδηλώνονται με την πτώση της αποδοτικότητας ή την αύξηση των ζημιών, τη μείωση του κύκλου εργασιών, τη διόγκωση των αποθεμάτων, την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, τη μείωση του ακαθάριστου περιθωρίου αυτοχρηματοδότησης, την αυξανόμενη δανειοληψία, την αύξηση των οικονομικών επιβαρύνσεων καθώς και την εξασθένιση ή εξαφάνιση της αξίας του καθαρού ενεργητικού.

(122) Με βάση τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τις γερμανικές αρχές, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η επιχείρηση αντιμετώπιζε προβλήματα κατά το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης. Η επιχείρηση σημείωνε διαρκώς ζημιές και δεν διέθετε επαρκές ακαθάριστο περιθώριο αυτοχρηματοδότησης για να πραγματοποιήσει τις απαραίτητες επενδύσεις. Επιπλέον, το κεφάλαιο της επιχείρησης είχε μειωθεί σημαντικά.

(123) Οι γερμανικές αρχές επιχειρηματολογούν πως η ενίσχυση πρέπει να εγκριθεί, επειδή ο ανταγωνιστής της TGI Schott θα αποκτήσει μονοπωλιακή θέση σε ορισμένα τμήματα της αγοράς και θα ενισχύσει τη δεσπόζουσα θέση του σε άλλα, σε περίπτωση που η TGI εξαφανιστεί από την αγορά. Το γεγονός ότι η εξαφάνιση μιας επιχείρησης οδηγεί στη βελτίωση της θέσης του ανταγωνιστή της στην αγορά ή στην ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης δεν μπορεί να είναι κριτήριο καθοριστικής σημασίας για την έγκριση μιας ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, αν δεν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις.

Αποκατάσταση της βιωσιμότητας

(124) Απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση ενισχύσεων για την αναδιάρθρωση είναι η ύπαρξη βιώσιμου, συγκροτημένου και διεξοδικού σχεδίου αναδιάρθρωσης που να επιτρέπει να αποκατασταθεί σε εύλογο χρονικό διάστημα η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχείρησης, με βάση ρεαλιστικές υποθέσεις.

(125) Οι γερμανικές αρχές υπέβαλαν σχέδιο αναδιάρθρωσης της επιχείρησης για την περίοδο 1998 έως 2000, συμπεριλαμβάνοντας προβλέψεις για τον κύκλο εργασιών και για το αποτέλεσμα εκμετάλλευσης της εν λόγω περιόδου. Η βιωσιμότητα της επιχείρησης έπρεπε να αποκατασταθεί το 1999.

(126) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης στηριζόταν στην υπόθεση ότι ένας νέος επενδυτής θα συνεισέφερε 3 850 000 γερμανικά μάρκα, γεγονός που θα επέτρεπε να καλυφθούν σε μεγάλο βαθμό οι επενδυτικές δαπάνες που προβλέπονταν στο σχέδιο αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, δεν μπόρεσε να βρεθεί τέτοιος επενδυτής σε εύλογο χρονικό διάστημα. Κατά συνέπεια, η χρηματοδότηση των μέτρων δεν ήταν εξασφαλισμένη.

(127) Επειδή έλειπε μια τέτοια εξωτερική συνεισφορά, το σχέδιο αναδιάρθρωσης αποδείχθηκε μη ρεαλιστικό και ακατάλληλο για να αποκαταστήσει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχείρησης. Παρόλο που η βιωσιμότητα της επιχείρησης έπρεπε να αποκατασταθεί μέχρι το 1999 σύμφωνα με το σχέδιο αναδιάρθρωσης, η επιχείρηση συνέχισε να σημειώνει ζημιές.

(128) Η Γερμανία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη μια πραγματογνωμοσύνη του Νοεμβρίου του 2000 που κρίνει ευνοϊκά την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης. Στην πραγματογνωμοσύνη αναφέρεται ότι η κατάσταση των εσόδων της επιχείρησης κατά τα έτη 1997 έως 2000 εξελίσσεται θετικά. Βεβαίως στην έκθεση αναφέρεται επίσης ότι προϋπόθεση γι' αυτό είναι η πραγματοποίηση επενδύσεων ύψους 11,5 εκατ. γερμανικών μάρκων. Το 2000 μπόρεσαν να γίνουν επενδύσεις ύψους μόνον 1 εκατ. γερμανικών μάρκων. Η κατάσταση ρευστότητας της επιχείρησης είναι σοβαρή. Εκτός από τους οικονομικούς πόρους για τις επενδύσεις ύψους 11,5 εκατ. γερμανικών μάρκων, η TGI πρέπει να εξοφλήσει και πιστώσεις ύψους [...] * γερμανικών μάρκων. Σύμφωνα με την εκτίμηση της πραγματογνωμοσύνης, η επιχείρηση δεν μπορεί να εξασφαλίσει τη χρηματοδότηση εξ ιδίων μέσων. Για να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα της επιχείρησης απαιτούνται και άλλες κρατικές ενισχύσεις ή η παραιτήση από υφιστάμενες απαιτήσεις.

⁽¹⁷⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽¹⁸⁾ Στο σημείο 7.5 των κατευθυντηρίων γραμμών του 1999 αναφέρεται το εξής: «Η Επιτροπή θα εξετάζει (...) κάθε ενίσχυση διάσωσης και αναδιάρθρωσης η οποία χορηγείται χωρίς την άδεια της (...) με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές που ισχύουν κατά το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης» (ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2).

- (129) Παρά τους γερμανικούς ισχυρισμούς, δεν προκύπτει από την πραγματογνωμοσύνη ότι η επιχείρηση έχει εξυγιανθεί, αντίθετα μάλιστα διαπιστώνεται ότι η επιχείρηση εξακολουθεί να αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα και η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα δεν είναι εξασφαλισμένη.
- (130) Όπως δείχνει μια εκ των υστέρων αξιολόγηση, το αρχικό σχέδιο αναδιάρθρωσης εκτελέστηκε μόνον εν μέρει. Μέχρι το 2000 δεν είχε ολοκληρωθεί η αποκατάσταση των τεσσάρων γραμμών παραγωγής που είναι απαραίτητη για την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχείρησης. Το 2001 είχαν αποκατασταθεί η πρώτη, η τρίτη και η τέταρτη γραμμή παραγωγής. Η δεύτερη γραμμή παραγωγής έχει σταματήσει προσωρινά από τα μέσα του 2000.
- (131) Μια ακόμη πραγματογνωμοσύνη, η οποία συντάχθηκε για την υπόθεση T-198/01, υποβλήθηκε στο πλαίσιο της τρέχουσας διαδικασίας έρευνας. Κατά τη γερμανική άποψη, σ' αυτήν διαπιστώνεται μια θετική οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της επιχείρησης. Βεβαίως, η εν λόγω έκθεση βασίζεται σε πολύ λιγότερες επενδύσεις απ' ό,τι προβλεπόταν στο αρχικό στάδιο επενδύσεων. Τον Οκτώβριο του 2001, η επιχείρηση είχε ακόμη να εξοφλήσει χρέη ύψους [...] γερμανικών μάρκων περίπου, μη υπολογιζόμενης της τιμής αγοράς των 4 εκατ. γερμανικών μάρκων, της οποίας η παραίτηση ήταν αντικείμενο αρνητικής απόφασης της Επιτροπής. Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι η κατάσταση της ρευστότητας θα συνεχίσει να είναι δύσκολη και κατά τα έτη 2001 και 2002.
- (132) Οι γερμανικές αρχές διαβίβασαν ένα εναλλακτικό σχέδιο του Απριλίου του 2001 για τη χρηματοδότηση των μέτρων αναδιάρθρωσης, το οποίο λαμβάνει υπόψη ότι δεν μπόρεσε να βρεθεί κανένας νέος ιδιώτης επενδυτής μέχρι τότε. Το σχέδιο αυτό προβλέπει την αναβολή της ανακαίνισης της δεύτερης γραμμής παραγωγής. Επιπλέον, στηρίζεται στην αναβολή της καταβολής των μισθών του προσωπικού και των μεσοπρόθεσμων τοκοχρεολυτικών δόσεων δανείων, προκειμένου να καταστεί δυνατή η χρηματοδότηση των σημαντικότερων επενδυτικών μέτρων. Εκτός τούτου, μειώνεται το συνολικό ύψος των επενδύσεων σε σύγκριση με το αρχικό σχέδιο αναδιάρθρωσης. Οι γερμανικές αρχές ισχυρίζονται ότι το εναλλακτικό αυτό σχέδιο ήταν σε θέση να αποκαταστήσει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχείρησης.
- (133) Σε νεότερή τους επιστολή, ωστόσο, οι γερμανικές αρχές αναφέρουν ότι η αναβολή καταβολής των μισθών και του δώρου των Χριστουγέννων, των τοκοχρεολυτικών δόσεων τραπεζικών πιστώσεων, καθώς και η παραίτηση από την καταβολή του δώρου των Χριστουγέννων, οι οποίες περιλαμβάνονται στο εναλλακτικό χρηματοδοτικό σχέδιο ήταν αναγκαίες, ώστε να εξασφαλιστεί η επιβίωση της επιχείρησης μέχρι τη σύναψη σύμβασης με κάποιο νέο επενδυτή. Για να εξασφαλιστεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχείρησης, απαιτούνται η παραίτηση από την εξόφληση της τιμής αγοράς ύψους 4 εκατ. γερμανικών μάρκων, καθώς και η συνεισφορά του νέου επενδυτή, προκειμένου η TGI να αποκτήσει στερεή οικονομική βάση και αρκετό ίδιο κεφάλαιο. Γι' αυτό και η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το εναλλακτικό χρηματοδοτικό σχέδιο δεν ήταν σαφώς σε θέση να αποκαταστήσει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχείρησης.
- (134) Η Επιτροπή αναφέρει ότι σύμφωνα με τις νεότερες πληροφορίες, οι διαπραγματεύσεις με την ομάδα επενδυτών της [...] δεν ολοκληρώθηκαν και η εν λόγω ομάδα δεν θα επενδύσει στην επιχείρηση.
- (135) Με επιστολή της 15ης Μαρτίου 2002, οι γερμανικές αρχές ανακοινώνουν ότι βρέθηκε νέος ιδιώτης επενδυτής και οι διαπραγματεύσεις με το νέο επενδυτή έχουν ολοκληρωθεί. Μεταξύ του νέου επενδυτή και των δύο μετόχων της επιχείρησης, του κ. και της κ. Geiß, έχει υπογραφεί δεσμευτική σύμβαση. Ο νέος επενδυτής θα αυξήσει τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης κατά [...] ευρώ σε [...] ευρώ και θα αποκτήσει [...] μετοχές ([...] %). Επιπλέον, ο νέος επενδυτής θα διαθέσει στην TGI [...] ευρώ τα οποία θα εισρεύσουν στα κεφαλαιακά αποθέματα της επιχείρησης.
- (136) Επειδή βρέθηκε νέος επενδυτής, οι γερμανικές αρχές υποστηρίζουν ότι δεν ευσταθεί πλέον το επιχειρήμα ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν είναι βιώσιμο. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση μπορεί να εγκριθεί. Δεν μπορεί να προβληθεί το επιχειρήμα της έλλειψης χρονικής σύνδεσης. Το αρχικό σχέδιο αναδιάρθρωσης που, κατά την άποψη των γερμανικών αρχών, ήταν από την αρχή συγκροτημένο και λόγω της έλλειψης του επενδυτή μπορούσε μόνον εν μέρει να υλοποιηθεί, μπορεί τώρα να υλοποιηθεί με τροποποιημένη μορφή.
- (137) Πρέπει να αναφέρουμε ότι η ενίσχυση εγκρίθηκε το Φεβρουάριο του 1998 και χορηγήθηκε το Νοέμβριο του 1998. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές διάσωσης και αναδιάρθρωσης, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να αποκαθιστά τη βιωσιμότητα της επιχείρησης μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα. Γι' αυτό και οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης πρέπει να στηρίζονται σε βιώσιμο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης, το οποίο υποβάλλεται στην Επιτροπή με τις αναγκαίες λεπτομέρειες. Και η ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης πρέπει να αποκαθίσταται μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα. Το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει κανονικά να εκπονείται πριν από τη χορήγηση της ενίσχυσης.
- (138) Το αρχικό σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν ήταν ποτέ ρεαλιστικό. Αν οι γερμανικές αρχές υποβάλουν τώρα ένα προσαρμοσμένο σχέδιο αναδιάρθρωσης, το οποίο θα λαμβάνει υπόψη τη συνεισφορά του νέου ιδιώτη επενδυτή, τότε θα πρόκειται για ένα νέο σχέδιο και μια νέα περίοδο αναδιάρθρωσης. Δεν υπάρχει καμιά σχέση μεταξύ των μέτρων ενίσχυσης που εγκρίθηκαν το 1998 και του σχεδίου αναδιάρθρωσης που λαμβάνει υπόψη το νέο επενδυτή και υποβάλλεται έπειτα από τρία και πλέον χρόνια. Επειδή κατά τη διάρκεια της τρέχουσας δικαστικής διαδικασίας σχετικά με την απόφαση στη διαδικασία C19/2000 η TGI επικαλέσθηκε σοβαρά προβλήματα ρευστότητας, είναι προφανές ότι έγινε ήδη χρήση του δανείου της TAB. Γι' αυτό και δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί των γερμανικών αρχών.

(139) Η Επιτροπή λαμβάνει ακόμη υπόψη ότι η δέσμευση του νέου ιδιώτη επενδυτή δεν έγινε άνευ όρων, αλλά εξαρτάται από την υλοποίηση της παραίτησης από την τιμή αγοράς, η οποία ήταν αντικείμενο αρνητικής απόφασης της Επιτροπής. Αυτό διαπιστώνεται κατηγορηματικά και από τις πληροφορίες που υπέβαλαν οι γερμανικές αρχές, οι οποίες αναφέρουν ότι ο επενδυτής εξάρτησε τη δέσμευσή του από την έγκριση της Επιτροπής για την παραίτηση της BvS από την τιμή αγοράς. Η υλοποίηση της παραίτησης από την τιμή αγοράς είναι η επιχειρηματική βάση της επένδυσης.

(140) Με την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2001, ωστόσο, η παραίτηση από την τιμή αγοράς θεωρήθηκε από την Επιτροπή παράνομη και μη συμβίβασιμη με την κοινή αγορά ενίσχυσης. Η Επιτροπή θεωρεί την εν λόγω απόφαση νόμιμη και δεν βλέπει κανένα λόγο για να την ανακαλέσει. Το γεγονός ότι η εκτέλεση του άρθρου που αφορά την ανάκτηση ανεστάλη με την απόφαση του προέδρου του Πρωτοδικείου στις 4 Απριλίου, δεν αφαιρεί από την εν λόγω απόφαση τη νομιμότητά της, η οποία χαρακτηρίζει κάθε πράξη της Κοινότητας. Γι' αυτό και δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη η προαναγγελθείσα συνεισφορά ενός νέου ιδιώτη επενδυτή.

(141) Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές, η Επιτροπή δεν μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπήρχε σχέδιο αναδιάρθρωσης, το οποίο ήταν σε θέση να αποκαταστήσει μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα και με βάση ορισμένες ρεαλιστικές υποθέσεις τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα και αποδοτικότητα της επιχείρησης. Δεν πληρούνται, συνεπώς, το κριτήριο της βιωσιμότητας.

Πρόληψη αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού

(142) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να προβλέπει μέτρα για τον περιορισμό, στο μέτρο του δυνατού, των ενδεχόμενων δυσμενών συνεπειών για τους ανταγωνιστές, διαφορετικά η ενίσχυση θα πρέπει να θεωρηθεί ως αντίθετη προς το κοινό συμφέρον και δεν μπορεί να επωφεληθεί παρέκκλισης στη βάση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ.

(143) Εφόσον η αντικειμενική αξιολόγηση της κατάστασης της προσφοράς και της ζήτησης αποδεικνύει ότι υπάρχει διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην εν λόγω αγορά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην οποία δραστηριοποιείται ο αποδέκτης της ενίσχυσης, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να συμβάλει, κατ' αναλογία προς την λαμβανόμενη ενίσχυση, στην αναδιάρθρωση του συγκεκριμένου οικονομικού κλάδου μέσω μιας μη αναστρέψιμης μείωσης ή παύσης της παραγωγικής ικανότητας.

(144) Οι γερμανικές αρχές δήλωσαν ότι η TGI δεν πρόκειται ούτε να μειώσει ούτε να αυξήσει την παραγωγική της ικανότητα στο μέλλον.

(145) Στις παρατηρήσεις του σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας, ένας ανταγωνιστής της TGI ισχυρίστηκε ότι υπήρχε διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα σε ορισμένες αγορές προϊόντων, στις οποίες δραστηριοποιείται η

TGI. Όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 40 και 41, ωστόσο, φαίνεται, σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, να μην υπάρχει στο σύνολο της αγοράς πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Επίσης, η TGI εξαγόρασε από την IWG μόνον τέσσερις από τις δώδεκα γραμμές παραγωγής, με αποτέλεσμα να έχει γίνει ήδη μείωση της παραγωγικής ικανότητας.

Αναλογία μεταξύ κόστους και οφέλους της αναδιάρθρωσης

(146) Το ύψος και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο απαραίτητο που απαιτείται για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση και να είναι σε αναλογία προς τα αναμενόμενα οφέλη από κοινοτική άποψη. Γι' αυτό και απαιτείται από τον επενδυτή σημαντική συνεισφορά στο σχέδιο αναδιάρθρωσης, χρησιμοποιώντας ίδιους πόρους ή εξωτερικές εμπορικές πηγές χρηματοδότησης. Εξάλλου, πρέπει η μορφή με την οποία χορηγείται η ενίσχυση να είναι τέτοια ώστε να μη δημιουργεί στην επιχείρηση πλεονάζουσα ρευστότητα, η οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για επιθετικές δραστηριότητες στρέβλωσης της αγοράς σε τομείς ανεξάρτητους από τη διαδικασία της αναδιάρθρωσης.

(147) Οι γερμανικές αρχές θεωρούν την παραίτηση του προσωπικού από το δώρο Χριστουγέννων το 1997 ως συνεισφορά του επενδυτή. Αυτή, βεβαίως, πρέπει να θεωρηθεί ως σημαντική συνεισφορά του προσωπικού στην αναδιάρθρωση της επιχείρησης, αλλά δεν μπορεί να εκληφθεί ως συνεισφορά του επενδυτή, εφόσον δεν εμπεριέχει στοιχεία κινδύνου. Το ίδιο ισχύει και για την αναβολή της καταβολής των μισθών και του δώρου των Χριστουγέννων, την οποία οι γερμανικές αρχές θεωρούν στη νεότερη επιστολή τους ως συνεισφορά ιδιώτη επενδυτή. Οι πληρωμές αυτές μόνον αναβλήθηκαν. Κατά συνέπεια, συνιστούν προσωρινή μόνο μείωση δαπανών για την επιχείρηση.

(148) Εξάλλου, οι γερμανικές αρχές θεωρούν τη μείωση της αμοιβής του διαχειριστή (ο οποίος είναι ο κύριος μέτοχος της επιχείρησης) ύψους [...] * γερμανικών μάρκων ως συνεισφορά του επενδυτή. Το μέτρο αυτό, ωστόσο, μειώνει τις δαπάνες της επιχείρησης και δεν μπορεί να θεωρηθεί συνεισφορά του ιδιοκτήτη της επιχείρησης στη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης. Υπέρ της εκτίμησης αυτής συνηγορεί το γεγονός ότι το εν λόγω μέτρο δεν συμπεριελήφθη στο σχέδιο αναδιάρθρωσης. Επειδή ο διαχειριστής και ως ιδιοκτήτης ελέγχει την επιχείρηση, μπορεί να καθορίζει ο ίδιος το ύψος της αμοιβής του και συνεπώς και το ύψος οποιασδήποτε μείωσης, με αποτέλεσμα μια τέτοια μείωση να μην αντιστοιχεί σε ελέγξιμη συνεισφορά. Γι' αυτό και η περικοπή της αμοιβής του διαχειριστή δεν μπορεί να θεωρηθεί ίδια συνεισφορά του επενδυτή.

(149) Η Γερμανία επιχειρηματολογεί ότι η αναβολή εξόφλησης των τοκοχρεολυτικών δόσεων δανείων ιδιωτικής τράπεζας (Commerzbank) συνιστά ίδια συνεισφορά του επενδυτή. Ωστόσο, η εν λόγω αναβολή μειώνει προσωρινά τις δαπάνες της επιχείρησης. Γι' αυτό και δεν μπορεί να θεωρηθεί ίδια συνεισφορά του επενδυτή.

(150) Οι γερμανικές αρχές, επίσης, θεωρούν ένα ακαθάριστο περιθώριο αυτοχρηματοδότησης ύψους [...] * γερμανικών μάρκων ως συνεισφορά του επενδυτή. Η Επιτροπή δεν μπορεί

να δεχθεί ότι η εσωτερική αυτή χρηματοδότηση αποτελεί μέρος της συνεισφοράς του επενδυτή, επειδή κατέστη δυνατή σε μεγάλο βαθμό, άμεσα ή έμμεσα, χάρη στα μέτρα ενίσχυσης. Παρά το γεγονός ότι το ακαθάριστο περιθώριο αυτοχρηματοδότησης μπορεί να μειώσει τις ανάγκες χρηματοδότησης για την αναδιάρθρωση της επιχείρησης, η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρήσει ότι αποτελεί μέρος της συνεισφοράς του επενδυτή. Εξάλλου, η Γερμανία δεν προσδιόρισε το χρόνο κατά τον οποίο επιτεύχθηκε το ακαθάριστο αυτό περιθώριο αυτοχρηματοδότησης ή αν θα πρέπει να επιτευχθεί στο μέλλον.

(151) Οι γερμανικές αρχές υποστηρίζουν ότι η απόλυτη εγγύηση του ιδιοκτήτη της επιχείρησης κ. Geiß για το δάνειο της TAB ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων αποτελεί μέρος της συνεισφοράς του ιδιώτη επενδυτή. Ωστόσο, το δάνειο χορηγείται από δημόσιους πόρους, με αποτέλεσμα να είναι αμφίβολο εάν αυτό μπορεί να θεωρηθεί ίδια συνεισφορά του επενδυτή. Επιπλέον, το δάνειο της TAB καλύπτεται ταυτόχρονα και με εγγραφή υποθήκης ύψους 2 εκατ. γερμανικών μάρκων στο οικοπέδο της τέταρτης γραμμής παραγωγής. Ο κ. Geiß, συνεπώς, δεν αναλαμβάνει το σύνολο του κινδύνου και η αξία της εγγύησης του πρέπει να θεωρηθεί πολύ μικρότερη από αυτήν που αναφέρουν οι γερμανικές αρχές.

(152) Ακόμη και αν δεχθεί η Επιτροπή την εγγύηση του κ. Geiß ως ίδια συνεισφορά του επενδυτή, η συνολική ίδια συνεισφορά είναι μικρότερη του 10 % των δαπανών αναδιάρθρωσης. Αυτό δεν είναι αρκετό σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική της Επιτροπής. Για τους προαναφερθέντες λόγους, η προαναγγελθείσα συνεισφορά του νέου ιδιώτη επενδυτή δεν είναι άνευ όρων και γι' αυτό δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη.

(153) Η Επιτροπή, συνεπώς, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει σημαντική συνεισφορά του ιδιώτη επενδυτή κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών. Κατά συνέπεια, το κριτήριο της αναλογικότητας δεν πληρούται.

Πλήρης εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης

(154) Η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει εξ ολοκλήρου το σχέδιο αναδιάρθρωσης. Το προκειμένο σχέδιο αναδιάρθρωσης παρουσιάζει κενό χρηματοδότησης, επειδή δεν μπόρεσε να βρεθεί νέος επενδυτής. Επειδή όμως η συνεισφορά του επενδυτή είναι απαραίτητη για την εκτέλεση του σχεδίου αναδιάρθρωσης, και κυρίως για την υλοποίηση των απολύτως απαραίτητων επενδύσεων, το σχέδιο αναδιάρθρωσης εφαρμόστηκε μόνον εν μέρει.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(155) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η μετατροπή των εγγυήσεων συνιστά κρατική ενίσχυση. Διαπιστώνει, επίσης, ότι το δάνειο της TAB από το ταμείο εξυγίανσης της Θουριγγίας δεν καλύπτεται από το καθεστώς ενίσχυσης, βάσει του οποίου υποτίθεται ότι χορηγήθηκε, και συνιστά κρατική ενίσχυση. Εξάλλου, η Γερμανία χορήγησε την ενίσχυση παράνομα, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

(156) Οι ενισχύσεις δεν πληρούν τα κριτήρια που έχουν καθοριστεί στις κατευθυντήριες γραμμές διάσωσης και αναδιάρθρωσης και, συνεπώς, βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Το υποβληθέν σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν είναι ρεαλιστικό, όσον αφορά την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης, και λείπει η ίδια συνεισφορά του επενδυτή. Γι' αυτό και η Επιτροπή καλεί τη Γερμανία να ανακτήσει την ενίσχυση από το δικαιούχο,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση της Γερμανίας υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, με τη μορφή της μετατροπής των εγγυήσεων για το ποσό των 1 800 000 γερμανικών μάρκων (914 109 ευρώ) της τιμής αγοράς και ενός δανείου της Thüringer Aufbaubank ύψους 2 000 000 γερμανικών μάρκων (1 015 677 ευρώ) δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

1. Η Γερμανία λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση από το δικαιούχο των αναφερομένων στο άρθρο 1 ενισχύσεων που χορηγήθηκαν παράνομα.

2. Η ανάκτηση της ενίσχυσης πραγματοποιείται αμέσως, σύμφωνα με τις διαδικασίες της γερμανικής νομοθεσίας, εφόσον αυτές επιτρέπουν την άμεση και πραγματική εκτέλεση της απόφασης. Τα ποσά που πρέπει να ανακτηθούν περιλαμβάνουν και τους τόκους που αναλογούν στο χρονικό διάστημα από τη διάθεση της παράνομης ενίσχυσης στο δικαιούχο μέχρι την πραγματική τους ανάκτηση. Οι τόκοι υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο αναφοράς που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιδότησης των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 3

Οι γερμανικές αρχές ενημερώνουν την Επιτροπή εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης σχετικά με τα μέτρα που έχουν λάβει για να συμμορφωθούν με αυτή.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 2 Οκτωβρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής